

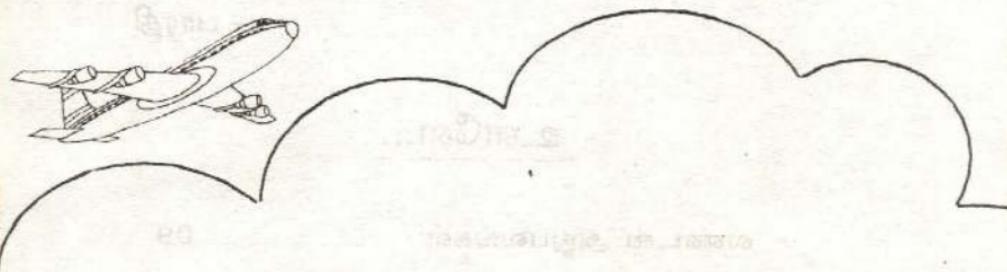
நினைத்தாலே ஒளிக்கும் இயல் நாட்டு அறைபாண்கள்

மதி நிலையம்

ஆர்.புவனா

நினைவுத்தாலே தெளிக்கும் அயனினாடு அறைபவாங்கள்

ஆர். புவனா

JOURNALIST; TELEFILM MAKER

00-00 முதலே

தாமிராவுமா உத்தி சூரை முக்கிய சூழ்நிலை

ஏற்றுக்கொண்டு வரும் பாதை பாதை என்று விடும் பாதை

ஏற்றுக்கொண்டு வரும் பாதை பாதை என்று விடும் பாதை

மதி நிலையம்

வினாக்கள் முறையில்

‘சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்’
- பாரதி

உள்ளே...

➤ வண்டன் அநுபவங்கள்	09
➤ பிரான்ஸ் டேக் ஆஃப்	35
➤ சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஹாங்காங் பயணம்...	51
➤ அமெரிக்கப் பயணம்	54
➤ அமெரிக்காவில் பாரதி	95

விலை : ரூ. 30.00

NINAITHALAE INIKKUM AYAL NAATTU ANUBAVANGAL /
 by R. Bhuvanah / First Edition 2001 / Published by Mathi Nilayam,
 #4, (39) Brindhavan Apartments, Thaniyachalam Road, T. Nagar,
 Chennai-17. ☎ 4311838 / DTP at: Skill Computers, Chennai-18.
 ☎ 4350355 / Printed at: B.K. Offset, Royapuram, Chennai. ☎ 5955804

சமர்ப்பணம்

என் பிறப்பிற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது
 என்பதை நான் துவண்டு விழும் ஒவ்வொரு
 நேரத்திலும் எனக்கு ஞாபகமூட்டி,
 வாழ்க்கையின் பல பரிமாணங்களை, தத்துவங்
 களை, தன்னையறிதலை எனக்கு உணர்த்தி
 என்னை ஆசிர்வதித்து அன்பினால் உலகை
 வெல்லலாம் என்று ஆணித்தரமாகச் சொல்லி,
 அதைச் செயலிலும் நடத்தி வரும்
 ஸ்ரீ சித்தயோகி, சிவசங்கர் பாபா அவர்களுக்கு
 இந்நால் சமர்ப்பணம்...

அணிந்துரை

- லேனா தமிழ்வாணன்

பயண அனுபவங்களை ஏனோ பலரும் பகிர்ந்து கொள்வதே இல்லை. இது அவசியம் செய்யப்பட வேண்டும். இந்நூலாசிரியர் புவனா அவர்கள் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் நானும் சென்றிருக்கிறேன். ஆனால் என் அனுபவங்கள் வேறு; பார்வைகள் வேறு; கோணங்கள் வேறு. புவனா தந்திருக்கும் பல செய்திகள் புதுமையானவை.

பார்வையற்றவர்கள் யானையைப் பார்த்த கதையாகப் பயண அனுபவங்கள் அமைந்துவிடுவது உண்டு. இப்படி நான்கு பேர் பார்த்த கோணங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும்போதுதான் அதில் முழுமை கிடைக்கிறது.

என் அன்புச் சகோதரர் கவிஞர் மு. மேத்தா அவர்களால் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு, என் கல்லூரித் தோழர் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்களால் உந்தப்பட்டு, கவிதாயினி ஆகிய புவனா இன்று ஒரு பயணக் கட்டுரையாளராக ஆகியிருப்பதில் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. புவனாவின் கவித்துவப் பார்வை, இந்தப் பயண நூலில் அவருக்கு நிறையவே பயன் பட்டிருக்கிறது.

தாம் பெற்ற மகிழ்ச்சியையும், அவதிகளையும் நம்மை வெளியாட்களாகக் கருதாமல் வெளிப்படையாகவே பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எதையும் மிகைப்படுத்தாமல் சொல்லி யிருப்பது இந்த நூலின் சிறப்பு எனக் கருதுகிறேன்.

சில இடங்களை இன்னும் விரிவாகச் சொல்லியிருக்கலாமே என்கிற ஏக்கத்தைச் சில இடங்களில் தந்திருக்கிறார்.

அத்துணை நாடுகளுக்கும் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு புத்தகமா? நியாயமே இல்லை.

திருப்பதிக்கு விமானத்தில் சென்றால் ஏறுவதும் தெரியாது. இறங்குவதும் தெரியாது. அப்படியிருக்கிறது இந்நூல்!

முடிந்தவரை இவராது தாயகத்தை விட்டுக்கொடுக்காத தன்மை என்னை ஈர்க்கிறது. அதே நேரத்தில் வெளிநாட்டவர் களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை நிறைய என்பதையும் நமக்கு உணர்த்துகிறார். வண்டன் நகரச் சாலைப் போக்குவரத்தின் ஒழுங்கை ரொம்பவும் ரசித்திருப்பது இங்கு அப்படி இல்லையே என்கிற ஏக்கத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறது. வண்டன் 24 கேரட்டாம். நியூயார்க் 22 கேரட்டாம். நல்ல உவமைகள். கலை நிகழ்ச்சி அனுபவங்களை அங்கங்கே பகிர்ந்துகொண்டிருக்கும் விதம் சுவையானது. என்ன சொல்லுங்கள், மக்களை இன்புறச் செய்யும் கலைத் திறமை நம் தாயகத் தமிழர்களிடம் இருப்பதுபோல் வேறு யவரிடமும் இல்லை. இந்நூல் மூலம் இக்கருத்து மறுபடி உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

புவனா தம் வாழ்வில் சந்தித்த புயல்கள் அதிகம். அவற்றையெல்லாம் அவர் மொழியிலேயே சொன்னால் ‘தனி மனுஷியாக நின்று போராடி வெற்றி கண்டிருக்கிறார்’. இந்தத் தன்னம்பிக்கை, நூல் முழுக்க வெளிப்பட்டதுடன், நிறைவுப் பகுதியிலும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நூலின் அடிக்கோடிடப்பட வேண்டிய செய்தியாக இதைத் தான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

புவனாவின் தொடரவிருக்கும் பயணங்களுக்காக உங்கள் சார்பாக வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பன்,
வேனா.

அணிந்துரை

சோதரி புவனா அவர்கள் “அயல்நாட்டு அனுபவங்கள்” என்னும் தனது பயணக் கட்டுரையில் தன் அனுபவங்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். கவிப்பேராச வைரமுத்து மற்றும் நடிகை அரச்சனாவுடனான தன் முதல் இங்கிலாந்து பயணத்தில் இலண்டன் மாநகரின் எழிலையும் தூய்மையையும் மக்களின் மனோ பாவத்தையும் விளக்கியுள்ளார். நம் நாட்டின் குறைபாடுகளையும் குறிப்பிடுகிறார்.

பிரான்ஸ் பயணத்தின் தான் பெற்ற தொழில் அனுபவங்களையும் கற்றுத் தந்த தம்பதிகளின் மன வளத்தையும் குண நலத்தையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர் பயணங்களில் இன்னும் அதிகக் குறிப்புகள் தந்திருந்தால் வாசகர்களுக்குப் பயனளித்திருக்கும்.

அமெரிக்கப் பயணம் ஒரு கலைப் பயணமாக அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிடும் புவனா, அமெரிக்காவில் கோடி கோடியாகப் பணம் குவிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் கவிஞர்கள் படையெடுப்பது வீணவேலை என்பதையும் கோடிட்டுக் காண்பித்துள்ளார்.

எதிர்காலத்தில் மேலும் பல நாடுகளுக்குச் சென்று வெற்றிகரமான பயணக் கட்டுரைகளை வாசகர்களுக்கு புவனா தரவேண்டும். கவிஞர், தொலைக்காட்சித் தயாரிப்பாளர், நிருபர் போன்ற பன்முகத்தன்மை கொண்ட புவனா எழுத்தாளராகவும் பரினமித்துள்ளார்.

ஸ்.எம். இதாயத்துல்லா
மாநிலத் தலைவர், த.மா.கா. இலக்கிய அணி

என்னுரை

பயணக்கட்டுரை எழுதியிருக்கும் பல அறிஞர்களைப் பார்த்து, நாமும் இம்மாதிரி பார்த்த பல இடங்களைப் பற்றி, பல மனிதர்களைப் பற்றி, அவர்களது பண்பாடு பற்றி பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உந்துதலில் எழுதப்பட்டது “நினைத்தாலே இனிக்கும் - அயல்நாட்டு அனுபவங்கள்” என்கிற இந்தப் புத்தகம்...

எளிய நடையில் எழுதியும் மக்களைக் கவரலாம் என்ற நம்பிக்கையை என்னுள் விதைத்தவர் என் நண்பர் உயர்திரு. லேனா தமிழ்வாணன். இதுபோல் அமெரிக்கா, லண்டன் நாடுகளில் வாழுந்து வரும் திரு, திருமதி ரத்னம் தம்பதி, திரு, திருமதி பிரகாஷ் சுவாமி, திரு, திருமதி லேனா கண்ணப்பன், திரு, திருமதி. வீரா, திரு, திருமதி ரவி, திரு, திருமதி அசோக், திரு. விஜய் சுதா, திரு ஜாய் தம்பதி ஆகியோரின் தூண்டுதலும் இந்தப் புத்தகம் வெளிவரக் காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

எத்தனையோ அலுவல் மற்றும் அன்றாடப் பணிகள், பத்திரிகை, மீடியா படைப்புகளுக்கு நடுவே எழுதுவதற்கு என்னை ஊக்கப்படுத்தி வரும் என் பி.ஆர்.ஆர். குடும்பத்தார்க்கும் வாழ வேண்டும்; சாதிக்க வேண்டும் என்கிற நம்பிக்கையை என்னுள் விதைத்துக்கொண்டிருக்கும் என் விஜிஷா. அக்ஷியாவிற்கும் இந்நாலைச் சிறப்பாக வடிவமைத்து, வெளியிட்டிருக்கும் மதிநிலையம் அவர்களுக்கும், அணிந்துரை, எழுதியிருக்கும் திரு. லேனா மற்றும் திரு. எஸ்.எம். இதாயதுல்லா அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள்...

என்றும் அன்புடன்
ஆர். புவனா

உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒரு தனித்தன்மை உண்டு. ஒரு பாரம்பரியப் பெருமை உண்டு. அவற்றையெல்லாம் புத்தகங்களின் வாயிலாகப் படித்தறிவது ஒரு வகையான சுகம்தான் என்றாலும், அந்தந்த நாடுகளுக்கு நேரில் சென்று காட்சிகளைக் கண்ணார்க் கண்டு, அங்கு வாழும் மக்களின் நிலையைக் கண்டறிவதென்பது கிடைத்தற்கரிய ஒரு பேறு.

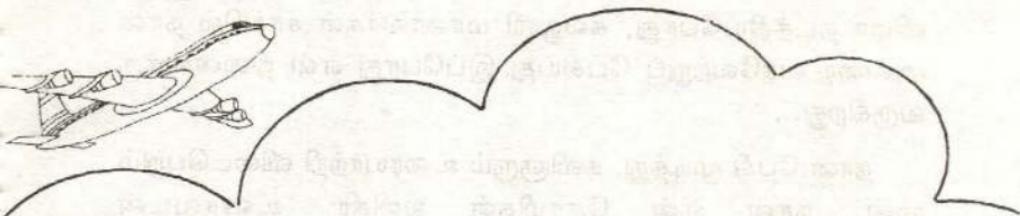
இப்பேறு எல்லாருக்கும் கிட்டுவதில்லை. இத்தகைய ஒரு நல்ல வாய்ப்பைப் பெற்ற சகோதரி புவனா அவர்கள் தாம் சென்ற நாடுகளைப் பற்றிய உண்மையான நிலைகளையெல்லாம் இந்நூலில் தன்னுடைய எழுதுகோலால் உரையோவிய மாகத் தீட்டி உவகையூட்டியுள்ளார். அவரது அனுபவங்கள் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கான அரிய திறவுகோல் களாக அமைந்துள்ளன என்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

இந்த நூலுக்கு சிறப்பான அணிந்துரை நல்கியுள்ளத. மா. கா. இலக்கிய அணியின் மாநிலத் தலைவர் இதாயத்துல்லா அவர்களுக்கு நன்றி.

அடுத்து வெளிநாடுகளுக்கு ஆண்டுதோறும் பயணம் சென்று, அங்கெல்லாம் இடங்களைப் பார்த்து மட்டும் மகிழாமல் மனித மனங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன் என்று கூறும் அன்பிற்குரிய திரு. லேனா தமிழ்வாணன் அவர்கள் நூலுக்கு அணிசெய்யும் வகையில் விரிவான அணிந்துரை அளித்துள்ளார். அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி.

பயனுள்ள இந்தப் பயண நூலை உருவாக்கித் தந்த புவனா அவர்களுக்கும் நன்றிகூறி இந்த நூலை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

- பதிப்பகத்தார்.

1. வள்ளை அனுபவங்கள்

சூரியன் அஸ்தமிக்காத பிரிட்டெஷ் சாம்ராஜ்யம் இந்தியாவையும் ஆட்டிப் படைத்தது. இதன் தலைநகரான லண்டன் மாநகர்தான் கதந்திரத்திற்குமுன் ரிமோட் கண்ட்ரோல் மூலம் இந்தியாவை இயக்கிக் கொண்டிருந்தது.

பல்வேறு மொழி பேசும் மக்கள் லண்டனில் வசிக்கின்றனர். தமிழர்களும் லண்டனில் வாழ்கின்றனர். தமிழ் மரபுகளும் சம்பிரதாயங்களும் லண்டனில் பொலிவறுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. லண்டன் தமிழச் சங்கம் உயிர்த் துடிப்புடனும் செயலாற்றலுடனும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

என் முதல் வெளிநாட்டு பயணம் லண்டன் மாநகரில் லண்டன் தமிழ்ச்சங்கம் விழாவில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பாக அமைந்தது...

“கண்ணீர்ப் பூக்கள்” படைத்து கவிதை நெஞ்சங்களைக் கொள்ள கொண்ட கவிஞர் மு. மேத்தா எனது லண்டன் பயணத்திற்கு பாதை அமைத்துக் தந்தவர். கவிஞர் மு. மேத்தா அவர்களை நான் முதன்முதலில் சந்தித்தது, என் 17வது வயதில்... சோழநிலா’ என்ற அவரது நாவலுக்கு அவருக்கு பரிசு கிடைத்ததற்காக புதுகை நகரில் அவருக்குப் பாராட்டு

விழா நடத்தியபோது, கல்லூரி மாணவர்கள் சார்பில் நான் அவரை வரவேற்றுப் பேசியது இப்போது என் நினைவுக்கு வருகிறது...

நான் பேசி முடித்து, கவிஞரும் உரையாற்றி விடைபெறும் முன், நான் என் தோழிகள் லலிதா, உஷாவுடன் முண்டியடித்துக் கொண்டு, கவிஞருடன் புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டோம். எனக்கு ஆட்டோகிராப் போட்டுக் கொண்டே நல்லா பேசினீங்க... வாழ்த்துக்கள் என்று விடைபெற்றார்.

அதற்குப் பிறகு, நான் என் 20 வயதில் சென்னையில் ஒரு பத்திரிகையாளராக அவரை சந்தித்து பேட்டி எடுத்தபோது, அவரிடம் புதுகையில் சந்தித்ததை நினைவு படுத்தினேன். மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்... அன்றிலிருந்து, இன்றுவரை திரு. மேத்தா அவர்களின் குடும்பத்தினரில் நானும் ஒரு அங்கம் என்பதில் எனக்குப் பெருமை உண்டு.

என் வாழ்க்கையின் பல விஷயங்களில் எனக்கு அறிவுரை செய்தது, என் முதல் படைப்புகளான இரு புத்தக விழாவில் கலந்து கொண்டு பெருமைப் படுத்தியது, பல வருடம் கவிதைகள் எழுதாமல், தொலைக்காட்சி, மற்றும் பல துறைகளில் நான் ஈடுபடும்போது கவிதை எழுதுவதை விட்டு விட வேண்டாம் என்று அவ்வப்போது அன்புடன் கண்டிப்பது, கவியரங்கங்களில் கலந்து கொள்ள வற்புறுத்துவது என்று இன்றும் என் கவிதை உலக ஆசானாக திகழ்கிறார்...

லண்டனில் இருந்து அழைப்பு வந்தபோது எனக்கு பாஸ்போர்ட் கிடையாது. குறுகிய கால அவகாசத்தில் பாஸ்போர்ட் பெற்றாக வேண்டும்.

முத்த சகோதரியைப் போல என்னிடம் அன்பு பாராட்டும் டாக்டர் கமலிழுநீபால் இதற்கு உதவினார். காவல்துறையில்

முக்கியப் பொறுப்பு வகித்த ஸ்ரீபால் கெடுபிடிகள் எதுவும் இல்லாமல் எனக்கு பாஸ்போர்ட் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

என்னுடன் கவிஞர் வைரமுத்துவும் நடிகை அர்ச்சனாவும் அழைக்கப் பட்டிருந்தனர். அன்பும் பண்பும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற வண்டனுக்கு விசா கிடைப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. பிரிட்டஷ் தூதரகத்தில் ‘விசா’ பெறுவதற்கு, நம்மைக் கேள்விகளால் துளைத்து எடுப்பார்கள். அப்போதும் அயல்நாட்டு ‘விசா’ பெறும் அலுவலகங்களில், நாம் நிரந்தரமாக அங்கு தங்கி விடுவோமோ என்பதற்காக பல கேள்விகள் கேட்பார்கள்... எங்களை அழைத்திருந்த ‘வண்டன் தமிழ்ச்சங்கத்தினர்’ சரியான முறையில் எங்களை ஸ்பான்சர் செய்ய தேவையான கடிதங்கள் கொடுத்திருந்ததால் நாங்கள் ‘விசா’ பெற அத்தனை கடினமாயில்லை...

கவிப் பேரரச வைரமுத்துவும் இரண்டுமுறை தேசிய விருது பெற்ற என் தோழி அர்ச்சனாவும் சென்னையிலிருந்து என்னுடன் வண்டனுக்கு பயணப்பட்டனர்.

1993ஆம் ஆண்டு மே மாதக் கடைசி வாரம் நாங்கள் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டோம். வண்டனுக்குச் செல்லுமுன் அங்கு எவற்றையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும், எவற்றை யெல்லாம் செய்ய வேண்டும், எவற்றையெல்லாம் செய்யக் கூடாது, எப்படிப் பழக வேண்டும், எப்படிப்பட்ட உணவு வகைகள் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் சில தகவல்களைத் திரட்டியிருந்தேன். இருப்பினும் நேரில் பார்க்கும்போது மகிழ்ச்சி கலந்த வியப்பு மேலிட்டது என்பதை வெளிப் படுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை.

விமானத்தில் பயணம் செய்தபோது கவிதைகள் குறித்து வைரமுத்துவிடம் நானும் அர்ச்சனாவும் கலந்துரையாடினோம். எங்களது கவிதை ரசனையை அவர் பாராட்டினார்.

மகாகவி பாரதி, கவியரசு கண்ணதாசனுக்குப் பிறகு நான் மிகவும் மதிக்கிற, நேசிக்கிற கவிதைகளுக்குச் சொந்தக்காரர் திரு.வெரமுத்து அவர்கள்... ஒரு பத்திரிகை நிருபராக பலமுறை அவரை பேட்டி எடுத்திருக்கிறேன்... ஆனால் அப்போதெல்லாம், மனதில் அவரது பாடல்களை விமர்சனம் செய்ய நினைத்து, ஆனால் ஒரு சிறு தயக்கத்தோடு, எப்படி நினைத்துக் கொள்வாரோ என்று திரும்பி வந்திருக்கிறேன்... அதற்கு அவரது தோற்றமும்கூட ஒரு காரணம்...

கவிஞர் வெரமுத்து அவர்கள் அனாவசியமாக அதிகம் பேச மாட்டார்... சாதாரணமாக அவரைப் பார்ப்பவர்கள் ரிஸர்வ் டைப் என்று நினைக்கத் தோன்றும் வகையில் இறுக்கமான முகத்தோடு காணப்படுவார்... ஆனால் அவருடன் பழகியவர்களுக்குத்தான் தெரியும், அவர் ஒரு குழந்தை உள்ளம் படைத்தவர் என்று... அப்படி லண்டன் பயண அனுபவத்தின்போது திரு.வெரமுத்து அவர்களின் அற்புதமான குணத்தைக் கண்டு வியந்தோம்...

நம் அபிமான படைப்பாளியின் படைப்புகளைப் பற்றி அவருடன் பகிர்ந்து கொள்வது என்பது மிகவும் அற்புதமான விஷயம்... அப்படிப்பட்ட இனிமையான அனுபவம் எனக்கு வாய்த்தது என் வாழ்வில் மறக்க இயலாத ஒன்று... அவரது கவிதைத் தொகுப்புகளில் பலவற்றை படித்து உணர்ந்திருக்கிறேன். அவரது திரைப்பாடல்களில் அநேகமாக பல வரிகள் எனக்கு அத்துப்படி... அவரது வரிகளின் வீச்சும், கற்பனையும் வித்தியாசமானது என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அவரது கவிதைகளின் ரசிகையான எனக்கு பெருமைதான்... 1983ம் ஆண்டு அவர் எழுதிய காதலின் ஆழந்த விளக்கும் வகையில் அமைந்த ‘‘முகம் இழந்த கண்கள்’’ கவிதை வரிகளை நான் சொல்லிக் காட்டியபோது அந்தப் படைப்பாளி

முகத்தில் மலர்ச்சியோடு, புவனா, ஓ, நீங்க அதைப் படிச்சிருக்கிங்களா? எனக்கும் அந்த கவிதை மிகவும் பிடிக்கும் என்று மகிழ்ந்தார்.

திருமணத்திற்குப் பிறகு காதல் படிப்படியாக நீர்த்துப் போய்விடுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. உங்கள் அனுபவம் எப்படிப்பட்டது? என்ற கேள்வியை சற்று தயங்கியபடியே வெரழுத்துவிடம் கேட்டேன்.

‘உண்மையான காதல் திருமணத்திற்குப் பிறகு அதிகப் படுகிறது, ஆழப்படுகிறது, விரிவாகிறது, வீரியமுறுகிறது, நாளுக்கு நாள், மணிக்கு மணி, நிமிடத்துக்கு நிமிடம், நொடிக்கு நொடி உயர்வும் உண்ணமும் பெறுவதே உண்மைக் காதல். காதலுக்கும் திருமணத்திற்கும் இடையே உள்ள நெகிழ்மை நாளுக்குநாள் அதிகப்படுகிறது.

திருமணத்திற்கு முன் இருந்த நெகிழ்மையைவிட திருமணத்திற்குப் பின் உள்ள நெகிழ்மை அதிகம். குழந்தைகள் பெறுவதற்குமுன் உள்ள நெகிழ்மையையீட குழந்தைகள் பெற்றபின் உள்ள நெகிழ்மை அதிகம். எனவே காலந்தோறும் காதல் வலிவாகிக் கொண்டே வருகிறது. இதுதான் காதலின் இயல்பு, காதலின் இலக்கணமும் இதுதான்’ என்று வெரழுத்து கம்பீரமாகப் பதில் அளித்தார். அவரது கருத்தும் அதை அவர் வெளிப்படுத்திய விதமும் முற்றிலும் சரியானதே. திருமதி. பொன்மணி வெரழுத்து கொடுத்து வைத்தவர் என்று என்மனம் நினைக்கத் துவங்கியது.

இந்திய நேரத்திற்கும் இங்கிலாந்து நேரத்திற்கும் சமார் ஜந்து மணி நேரம் வித்தியாசம் உள்ளது.

லண்டன் ‘ஹாத்ரு’ விமானநிலையம் மிகப் பிரமாண்ட மானது ஆகும். உலகில் உள்ள மிகச் சிறந்த விமான நிலையங்களின் பட்டியலில் இதுவும் இடம் பெற்றுள்ளது.

எஸ்கலேட்டர்கள் இந்தியாவில் உள்ளதைப் போல அல்ல. அங்கு அதிக நீளமானதாக, கொஞ்சம் வேகமாகவும் இயங்குகின்றன. முதன்முதலில் 'எஸ்கலேட்டரில்' செல்லும் போது எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு சிறிது பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டால் நல்லது. இவ்வாறு முன்கூட்டியே பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தடுமாற்றத்தைத் தவிர்த்து விட முடியும்.

சென்னையில் 'ஸ்பென்சர் பிளாசா'வில் ஒரு பெண்மணி எஸ்கலேட்டரில் புடவை மாட்டிக் கொண்டு, நிலை தடுமாறி, எஸ்கலேட்டரில் உட்கார்ந்தது இப்போது இதை எழுதும்போது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. நமது சென்னை விமான நிலையத்தில் 'எஸ்கலேட்டரில்' குழந்தை சிக்கிக் கொண்டதும், அதை உடனே ஆஃப் செய்ய முடியாமல் நமது விமான நிலையத்தார் விழித்ததும்கூட நினைவில் வருகிறது... ஆனால் வெளிநாடுகளில் 'எஸ்கலேட்டர்' மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புக்கும் பாதுகாப்பு அதிகம். அதற்கேற்ற வாரே அந்த இயந்திரங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கும்.

ங்களை வரவேற்ற ஹுத்ரு விமான நிலையத்திற்கு வண்டன் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் வீராவும், மற்ற பொறுப்பாளர் திரு.ரவி, திரு.அசோக், திரு.அண்ணாத்துரை, அவர்களது துணையார்களுடன் வந்திருந்தனர்.

வீராவின் வீட்டில் கவிஞர் வைரமுத்து தங்கிக் கொண்டார். வண்டன் தமிழ்ச்சங்கப் பொறுப்பாளர் ரவியின் வீட்டில் நானும் அர்ச்சனாவும் தங்கிக் கொண்டோம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும்போதே நானும் அர்ச்சனாவும் நல்ல தோழிகள். வண்டனில் எங்கள் தோழை மேலும் வலுப்பட்டது.

வண்டன் தெருக்களில் நானும் அர்ச்சனாவும் கைகோர்த்த படி தமிழ் சினிமாப் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்த காட்சி இப்போதும் கண்களில் நிற்கிறது.

தமிழ்ச்சங்க விழாவின் முதல் மூன்று நாட்கள் விழாக் குழுவினர் எங்களை லண்டனேச் சுற்றிப் பார்க்க அழைத்துச் சென்றது... பார்க்க வேண்டிய இடங்களைப் பட்டியலிட்டு, யார், யார் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கும் விருந்தினர்களின் முகம் கோணாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பேசி வைத்துக்கொண்டு அதன்படியே எங்களையெல்லாம் விமான நிலையத்தில் வழியனுப்பும்வரை அதையே கடைபிடித்தது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்று...

லண்டன் தமிழ்ச் சங்க அமைப்பாளர்களுடன்

திரு.வீராவின் காரில் கவிஞரும், திரு.ரவி, திரு.அசோக் அவர்களின் காரில் நானும் அர்ச்சனாவும் லண்டன் மாநகரைச் சுற்றிப் பார்க்க கிளம்பினோம்.

டிரபால்கர் சதுக்கத்தை வைத்த கண்ணை எடுக்காமல் பார்த்தோம். பார்த்துக் கொண்டே இருந்தோம். அதன் பிரமாண்டம் எங்களை பிரமிக்க வைத்தது. அழகு, சுத்தம்,

நேர்த்தி ஆகியவற்றின் அருமையான கலவையாக டிரபால்கர் சதுக்கம் உள்ளது.

இங்கிலாந்தில் உள்ள புகழ்பெற்ற இடங்களில் டிரபால்கர் சதுக்கத்திற்கு தனியிடம் உண்டு. பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த சுற்றுலாப் பயணிகளும் இங்கு படையெடுக்கின்றனர். பரவசத்திற்குப் பஞ்சம் இல்லாத இப்பகுதி ஒரு சின்னஞ்சிறிய உலகம் என்றாலும் மிகையல்ல.

லண்டன் கியூபார்க்

லண்டனில் உள்ள ‘கியூபார்க்’ வண்ண மலர்கள் (புகைப்படம்) பூத்துக் குலுங்கும் சொர்க்கலோகமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மலர்களில்தான் எத்தனை வகைகள், வண்ணங்கள், வனப்புகள், வசந்தத்தின் வார்ப்புகள்.

கியூபார்க் ஒரு தனி உலகமாகத் திகழ்கிறது. ரம்யமான குழல் காதலர்களைக் காந்தம் போல் கவர்ந்திமுக்கிறது.

இணை இணையாக இளைஞர்களும் யுவதிகளும் மட்டுமல்லாமல் நடுத்தர வயது ஆண்களும் பெண்களும்கூட

காதல் மந்திரத்தில் கட்டுண்டு கிடப்பதை கியூபார்க்கில் பார்க்கலாம்.

பொது இடங்களில் பட்டும்படாமலும், தொட்டும் தொடாமலும் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதெல்லாம் காலாவதியாகிவிட கருத்தாகிவிட்டது.

அரவணைப்புகளும், ஆலிங்கனங்களும் தழுவல்களும் பிணைப்புகளும் முத்தங்களும் உரசல்களும் உருளல்களும் சர்வசாதாரணமாக நிகழ்வுகளாக உள்ளன. முதலில் இவற்றைப் பார்க்கும்போது கூச்சம் கலந்த அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆனால் அவர்களது கலாச்சாரக் கண்ணோட்டத்தின்படி இவையெல்லாம் இயல்பான நிகழ்வுகளே என்பதை உணர்ந்தபின் அதிர்ச்சி அகன்றுவிட்டது.

பரிமளம் பரப்பும் பூக்கள், நெஞ்சத்துக்கினிய சீதோஷணம், உணர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் சுற்றுப்புறச் சூழல், கவித்துவம் மிக்க கலாநிகழ்வுகள், கதகதப்பு ஊட்டும் தொடர் செயல்பாடுகள் இவையெல்லாம் சேர்ந்து காதலர்களின் சொர்க்கபுரியாக கிழு பார்க்கை மாற்றி விட்டன.

வசந்தம் வனப்புற வாசம் வீசும் கிழு பார்க்கில் பாசமும் நேசமும் பொங்கிப் பொலிந்து கொண்டே இருக்கின்றன. கிழு பார்க், சோதனையும் வேதனையும் தலைக்காட்டாத சிருங்காரக் கோட்டமாக, சித்திரத் தோட்டமாக உள்ளது. இதனால்தான் இளமையும் இனிமையும் எப்போதும் சத்ராடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இங்கிலாந்தில் உள்ள போக்குவரத்து ஏற்பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக உள்ளன. மிக அதிக வேகத்திலும் கார் ஓட்ட முடியாது. அதேபோல மிகக் குறைந்த வேகத்திலும் கார் ஓட்ட முடியாது. அனுமதிக்கப்பட்ட வேகங்களில் மட்டுமே

சாலைகளில் வாகனங்களை ஓட்ட முடியும். வாகன இயக்கம் வலப்புறமாகவே நடைபெற வேண்டும் என்று வரைமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சாலைகளில் கார் ஓட்டும்போது காட்டுக்கத்தலாக "ஹார்ஸ்" ஓலிப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

போக்குவரத்து விதிகள் செம்மையான முறையில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன. சிறு தவறுகூட நிகழாத வண்ணம் அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் காமிரா மூலம் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. அத்துமீறல்கள், வரம்புமீறல்கள், விதி பிறழ்வுகள், நடைமுறைத் தவறுகள் எல்லாம் உடனுக்குடன் களையப்படுகின்றன.

ஆட்டோமட்டிக் முறைப்படி, அனைத்தும் ரிமோட் இயக்கப்படி கண்காணிக்கப்படுகின்றன. இதற்காக, வாகனங்களின் இயக்கத்தை துல்லியமாகப் பதிவு செய்ய உயர்மான இடங்களில் காமிராக்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் கேமிராக்கள் புதிவு செய்துவிடும்.

வாகனத்தின் எண், உரிமையாளர் பெயர், அவரது முகவரி ஆகியவற்றையெல்லாம் கம்ப்யூட்டர் வாயிலாக கண்டறியப் பட்டு தவறுக்கேற்ப அபராதம் விதிக்கப்படும். போக்குவரத்து போலீசாரிடம் மாறுல் கொடுத்து தப்பித்துவிடலாம் என்பதோ அல்லது அதிகார அந்தஸ்தைக் காட்டி மிரட்டிப் பணியவைத்து விடலாம் என்பதோ துளியும் சாத்தியம் அல்ல.

சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் தலையிடும் குறுக்கீடும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. விதிக்கப்படும் அபராதத் தொகையை கோர்ட்டில் கட்டி ரசீது பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதில் பொருளாதார முறைகேட்டுக்கு வாய்ப்பே இல்லை.

இத்தகைய காரணங்களால்தான் இங்கிலாந்து சாலைகளில் போக்குவரத்து குழப்பம் இல்லாமலும் குறைபாடு இல்லாமலும் நடக்கிறது.

இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் போக்குவரத்து ஒரு முன்மாதிரியானதாகும். இதைப் பின்பற்றினால் போக்குவரத்து தொடர்பான பல பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண முடியும்.

லண்டன் தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில் நடத்தப்பட்ட விழா மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. கவிஞர் வைரமுத்துவின் சொற்பொழிவில் உரைநடையும் கவிதையும் கைகோர்த்து கட்டித்தமுவி கூத்தாடி யதை பேச்சை செவிமடுத்தோர் அனுபவித்து ஆனந்தப் பட்டனர்.

நடிகை அர்ச்சனாவின் கலைநிகழ்ச்சியும் சிறப்பாக இருந்தது. அவரது அசைவுகளுக்கு கிடைத்த கரகோஷத்தால் அரங்கமே அதிர்ந்தது.

தமிழர்களின் வீடுகளில் பாரம்பரிய உணவு வகைகளைச் சாப்பிட்டோம். வீராவின் துணைவியர் ஆதி, ரவியின் துணைவியார் தேவி, எங்கள்மீது பாச்ததைப் பொழிந்த வளர்மதி, தேவி, ஆதி இவர்களின் தாயார், எப்போதும் தனது நகைச்சுவையால் மகிழ்வித்த பெற்ற தாயைப் போல பரிவு காட்டிய எங்கள் தேவியின் சகோதரர் திரு.அண்ணாதுரை ஆகியோரெல்லாம் உள்ளன்புடன் உணவு பரிமாறினார்கள். அவர்களது உபசரிப்பு இப்போதும் இனித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

லண்டனைச் சுற்றிப் பார்க்க அழைத்துச் சென்றபோது ஒரு நாள், திரு.வீரா லண்டனுக்கு வந்துவிட்டு, 'மெக்டொனால்டு' உணவகத்தில் சாப்பிடாமல் எப்படி என்று எங்களை அழைத்துச் சென்றார்...

உலகம் முழுவதும் 'மேக்டோனால்டு' உணவகம் மிகவும் புகழ்பெற்றது. பொதுவாக, இங்கிலாந்தில் அசைவ உணவு வகைகளே பிரபலமாக உள்ளன. ஒருசில சைவ உணவு வகைகளும் உள்ளன.

ஆங்கிலேயர்களின் உணவுப் பட்டியலில் கீர்ம், பட்டர், கேக் போன்றவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் உண்டு.

நாங்கள் மேக்டோனால்டு ஓட்டலுக்கு சாப்பிடச் சென்றோம். நான் 'ஆப்பிள் பை' சாப்பிட்டேன். அர்ச்சனா அசைவ உணவு வகைகளை வழக்கம் போல் விரும்பிப் சாப்பிட்டார். உன்னை அசைவம் சாப்பிட வைத்தே தீருவேன் என்று அர்ச்சனா திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். அசைவ உணவின்மீது எனக்கு வெறுப்பு உள்ளது என்பதைவிட, சைவ உணவின்மீது எனக்கு விருப்பு உள்ளது என்பதே சரியானதாகும்.

நண்பர்களின் இல்லங்களில் விருந்து நடைபெறும்போது அசைவ உணவு வகைகளும், சைவ உணவு வகைகளும் இடம் பெற்றிருக்கும்.

கவிஞர் வைரமுத்துவும் நடிகை அர்ச்சனாவும் அசைவ உணவு உண்பவர்கள். நான்மட்டுமே சைவ உணவு உண்பவள்.

புவனாவிற்கு அசைவ உணவு பரிமாறாதீர்கள். புவனா அசைவ உணவு சாப்பிட மாட்டார்கள் என்று விருந்தின்போது கவிஞர் வைரமுத்து சொல்வது வழக்கம்.

பிறரின் உணவுப் பழக்கத்தை, உணர்வை மதிக்க வேண்டும் என்ற கனிவும் கரிசனமும் கவியரசு வைரமுத்துவின் வார்த்தைகளில் கம்பீரமாக வெளிப்படுகின்றன.

சிக்கன் பிரமாதம், மட்டன் அபாரம், எக் குப்பர் என்றெல்லாம் சொல்லி என்னை எப்படியாவது அசைவம்

சாப்பிட வைத்துவிட வேண்டும் என்பதில் அர்ச்சனா பிடிவாதமாக இருந்தார். இதுவும் உரிமை கலந்த உழுவலின் வெளிப்பாடே.

கவிஞர் வைரமுத்துவும், நடிகை அர்ச்சனாவும் வெவ்வேறு நிலைகளை வெளிப்படுத்தினர். நான் சைவ உணவை சாப்பிட வேண்டும் என்பதில் வைரமுத்து அக்கறை காட்டினார். நான் அசைவ உணவை சாப்பிட்டே தீர வேண்டும் என்று அர்ச்சனா பிடிவாதம் பிடித்தார். இந்த அக்கறையும் பிடிவாதமும் அன்பு என்னும் நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களே.

நானும் அர்ச்சனாவும் சேர்ந்து ஷாப்பிங் சென்றோம். வண்டன் கடைவீதிகளில் தமிழில் உரையாடியபடி பழைய தமிழ் சிலிமாப் பாடல்களை இசைத்தபடி சென்றது சுகமான அனுபவம்.

கடைவீதிகள் பிரம்மாண்டமாக உள்ளன. உடைகள், காலணிகள், அழகு சாதனப் பொருட்கள் என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பகுதி பிரபலமாக உள்ளது. ஒவ்வொன்றிலும் பலதினுச்சுகள் உள்ளன. பல ரகங்களும் என்னை வாங்கு என்னை வாங்கு என்று சொல்வதுபோல் அலங்காரமாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஜூரோப்பா கண்டத்தில் புகழ்பெற்ற அங்காடிகளில் வண்டன் சந்தைக்கு தனி முசுகு உள்ளது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து பொருட்கள் வாங்க பிரமுகர்கள் வண்டனுக்கு வருகின்றனர்.

இந்திப்பட நட்சத்திரங்கள், தமிழ்ப்பட நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் வண்டனில் ஒப்பனைப் பொருட்கள், அலங்கார உடைகள் வாங்குவது வழக்கம்.

நானும், அர்ச்சனாவும் சில பான் கேக், மற்றும் ஒருசில அழகுசாதன மேக்கப் செய்ய உபயோகிக்கும் பொருட்களை

மட்டும் வாங்கினோம். ஆனால் அனைத்தும் விலை அதிகம். ஆனால் தரமோ உயர்தரம்...

தமிழர்களின் தனிப் பெருங்கடவுள் முருகன். வண்டனிலும் முருகனுக்கு தமிழர்கள் கோவில் கட்டி வழிபாடு நடத்துகின்றனர்.

கணபதி ஸ்தபதியின் வழிகாட்டுதல் மற்றும் அறிவுரையின் படி ஆகம விதிமுறைகளுக்கு இணங்க கட்டப்பட்டுள்ள வண்டன் முருகன்கோவில் கம்பீரமாக காட்சி அளிக்கிறது.

தமிழர்கள் எங்கு சென்றாலும் பண்பையும் பக்தியையும் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் கலாச்சாரர்க் குறியீடாக வண்டன் முருகன்கோவில் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

சாஸ்திர முறைப்படி பூஜை நடைபெற்று வருகிறது. தமிழ் தோத்திரப் பாடல்கள் செவியில் தேனாகப் பாய்கின்றன. துளசி தீர்த்தம் பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. திருநீறும் குங்குமமும் கொடுக்கப் படுகின்றன. கோவில் வளாகத்தில் அருமையான அரங்கம் ஒன்றும் கட்டிடக்கலை நுட்பங்கள் மினிரும் வகையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு ஆன்மீக விழாக்கள் அடிக்கடி நடைபெறுகின்றன.

பக்தி சொற்பொழிவுகள், நடன அரங்கேற்றங்கள், ஆன்மீக நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், கேசட் வெளியீட்டு நிகழ்ச்சிகள், திருமணங்கள், உபநயங்கள் போன்றவையும் அரங்கில் அவ்வப்போது நடைபெறுகின்றன.

கந்த சஷ்டி போன்ற விழாக்களின்போது தமிழர்கள் பக்தி மணம் கமழு ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகின்றனர். இதனால் தமிழர்களின் கலாச்சாரம் மேலும் மேலும் வலுப்பட்டு வருகிறது.

நாங்கள் கோவிலுக்குள் சென்றோம். நானும் அர்ச்சனாவும் சாமி கும்பிட்டோம். கவிஞர் வைரமுத்து ஆன்மீக ஈடுபாடு இல்லாதவர் எனினும் ஆலயத்தின் அமைதியையும் அழகையும் பாராட்டத் தவறவில்லை.

கோவிலுக்குள் செல்வதால் மனப்பாரம் இறங்கிவிடுகிறது. மன இறுக்கம் தளர்ந்து விடுகிறது.

பரம்பொருளை தியானிப்பதால் மனிதநேயம் வலுப்படுகிறது. இதனால்தான் நெஞ்சுக்கு நிம்மதி, ஆண்டவன் சன்னதி என்று சொன்னார்களோ?

இலங்கை தமிழர்கள் ‘வேர்லட்டம் ஃப்ராஸ்ட்’ தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த நிகழ்ச்சியிலும் நாங்கள் கலந்து கொண்டோம். நான் பேசிய பேச்சு அரங்கில் கரகோஷ்டதை எழுப்பியது. எனக்குப்பின் பேசிய கவிஞர் வைரமுத்துவும் என்னைப் பாராட்டினார். புவனா சிறந்த கவிஞர் என்பதும், கலைத்திறம் படைத்தவர் என்பதும் எனக்குத் தெரிந்தவையே. புவனா சிறந்த பேச்சாளர் என்பதை இவ்விழா துல்லியமாக உணர்த்தி விட்டது என்று வைரமுத்து குட்டிய புகழாரம் என்னை நெகிழிச் செய்துவிட்டது.

பள்ளி, கல்லூரி நாட்களில் பேசியதுண்டு. அதன்பின் தமிழ்நாட்டில் பல மேடைகளில் கவியரங்க விழாக்களில் கலந்து கொண்டதுண்டு. ஆனாலும் மேடையில் பேசும் கலையில் நான் சிறந்தவள் அல்ல என்பதே உண்மை... என்பத்திரிகையுலக ஆசான் ஞானபாரதி. வலம்புரிஜான். வைரமுத்து, கலைஞர், திரு. வை.கோ.. திரு. ஒளவை நடராசன், திரு. பீட்டர் அல்போன்ஸ் ஆகியோரின் மேடைப் பேச்கக்களுக்கு நான் அடிமை என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

அர்ச்சனாவின் இயல்பான பேச்சும் பலராலும் பாராட்டப்பெற்றது. சிறந்த நடிப்புக்காக இருமுறை ஊர்வசி விருது பெற்றவர் அர்ச்சனா. படவுலகில் விஷயங்களும் உள்ளவர் என்பதே தனிச்சிறப்பு ஆகும். பழகு முறையாலும் எளிமையான செல்பாட்டாலும் கலை வெளிப்பட்டாலும் அர்ச்சனா தன் கீர்த்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற பிபிசி தமிழப் பிரிவில் எங்களை பேட்டி கண்டார்கள். பிபிசி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த அலுவலர்களான திரு.சம்பத், திரு.மகாதேவன் ஆகியோரின் அனுகுமுறை பாராட்டும்படியாக இருந்தது. எங்களது பேட்டிக்கு வாழ்த்துக்கள் குவிந்தன.

இங்கிலாந்தில் முதியோர்களுக்கு பெரும் மதிப்பு அளிக்கப் படுகிறது. அவர்கள் கெளரவமாக நடத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மரியாதை சமுதாயத்தின் உணர்வைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உள்ளன. 'சீனியர் சிட்டிசன்ஸ்' என்று அவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். பொது இடங்களில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமையும் முக்கியத்துவமும் அளிக்கப்படுகிறது.

முதியோரிடம் பரிவு காட்டும் சமுதாயம் அரும்புகளிடமும் அளப்பரிய அக்கரை காட்டுகிறது. மூன்று காலங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவை, காலம் ஒரு தொடர் நிகழ்வு என்பதை நிருபிக்கும் வகையில் முதியோரிடம் பரிவும் அரும்புகளிடம் அக்கறையும் காட்டப் படுகின்றன. இது ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தின் அடையாளம் ஆகும்.

குழந்தைகளை யாரும் கொடுமைப்படுத்த முடியாது. குழந்தைகளிடம் வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட்டால் கடும் தண்டனை அளிக்கப்படும். இவ்வாறு தண்டனை வாங்கித்தர

தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் பல இயங்கி வருகின்றன. குழந்தைகள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டால் எதிர்காலச் சமுதாயம் வன்முறையால் சீரழிந்துவிடும் என்ற சமூக அக்கறையே தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் செயல்பாட்டுக்கு அடிப்படைக் காரணம் ஆகும்.

குடும்ப உறவுமுறைகளைப் பேணுவதில் நட்பையும் தோழமையையும் வலுப்படுத்துவதில் இனக்கத்தைப் பராமரிப்பதில் இங்கிலாந்து மக்கள் அக்கறை காட்டுகின்றனர்.

வெறும் வேலை செய்வதோடு கடமை முடிந்துவிட்டது என்று யாரும் கருதுவதில்லை. அலுவலகப் பணிக்கென நேரத்தை ஒதுக்குவதுபோல், குடும்பத்துக்காகவும், உறவுக்காகவும், நட்புக்காகவும் நேரத்தை ஒதுக்கீடு செய்கின்றனர்.

இந்த வழிமுறை சமுதாய நல்லுறவு நிலைக்கவும், நல்லிணக்கம் நீடிக்கவும் சிறந்த ஏற்பாடாக உள்ளது என்பதை உளவியலாளர்களே ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

சமூகச் சிதைவுகளையும் சீரழிவுகளையும் கட்டுப்படுத்த இனக்கமான சூழல் அருமருந்தாக உள்ளது. நேரத்தியான நேரப்பகிர்வு இங்கிலாந்து மக்களின் இரத்தத்திலேயே ஊறிவிட்ட இயல்பாக உள்ளது.

இங்கிலாந்து பழமையும் புதுமையும் கலந்து விசித்திரக் கலவையாக உள்ளது. தொன்மையும் நவீனத்துவமும் சரியான விகிதத்தில் கலந்துள்ளன.

பழமையில் ஏற்கத் தக்கவற்றையும் புதுமையில் கொள்ளத்தக்கவற்றையும் இங்கிலாந்து மக்கள் தன்வயப் படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

இந்த மனோபாவமே இங்கிலாந்தின் கலாச்சாரப் பெருமைக்கு ஆணிவேராக உள்ளது.

பெரும்பாலான வீடுகள் பழங்காலத்தவை. நூற்றாண்டுகள் கண்ட இல்லங்கள் பலவுள்ளன. வெளியிலிருந்து பார்க்கும் போது இந்த வீடுகள் எல்லாம் பழங்காலத்தின் பிரதிநிதிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இது மேலோட்டமான உண்மையே தவிர முழு உண்மையல்ல.

வெளிப்பக்கம் பழமையைப் பிரதிபலிக்கும் இல்லங்களின் உள்ளே நவீன வசதிகள் அத்தனையும் உள்ளன. தற்கால சொகுசுகள் எல்லாம் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு இங்கிலாந்து வீடுகள் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக உள்ளன.

நாங்கள் மே மாதம் சென்றதால் குளிர் வாட்டி வதைக்க வில்லை. இதமானதாகவே இருந்தது. அதிக கனமில்லாத ஸ்வெட்டர் அணிந்தாலே போதுமானதாக இருந்தது.

இந்தியப் பெண்களுக்கு குறிப்பாக தமிழ்ப் பெண்களுக்கு இங்கிலாந்தில் கெளரவமான இடம் உள்ளது. தமிழ்க் கலாச்சாரம் பெருமைப் படுத்தப்படுகிறது.

பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை உலக வரலாற்றில் ஒப்பற்ற இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்திய சரித்திரத்திலும் பக்கிங்ஹாம் அரண்மனைக்கு சிறப்பிடம் உள்ளது. பல்வேறு சம்பவங்கள் பக்கிங்ஹாம் அரண்மையில் நடைபெற்றுள்ளன. பிரிட்டஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் மையமன்றபமாக பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை விளங்கியது. இப்போது அதிகாரீதியாக பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை முக்கியத்துவத்தை இழந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தஸ்து ரீதியாக பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையின் முக்கியத்துவம் தடையின்றி தொடர்கிறது.

பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையில் காவலர்கள் மாறும் நேரம் கண்ணுக்கு விருந்தாகும் நிகழ்ச்சியாகும். ஓரணி பொறுப்பை ஒப்படைப்பதும், மற்றோரணி பொறுப்பை ஏற்பதும் கம்பீர

மான காட்சியாகும். இந்திகழ்ச்சியை நாங்கள் கண்டபோது வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஊற்றாகப் பொங்கின. பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையின் விண்ணளாவிய தோற்றமும் கட்டிடக்கலை நேர்த்தியும் தோட்டங்களின் எழிலும் புல்தரைகளின் மரகதப் பசுமையும் ஒருவித மயக்க உலகில் எங்களை சஞ்சரிக்க வைத்தன.

பக்கிங்ஹாம் அரண்மனை முகப்பில்

குரியன், சந்திரன் போன்ற கோள்கள் எப்படியெல்லாம் இயங்குகின்றன. விண்ணுலகச் செயல்பாடுகள் யாவை, வானியல் நிகழ்வுகள் எத்தகையவை என்பவற்றையெல்லாம் பிளான்ட்டோரியத்தில் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. வண்டன் பிளான்ட்டோரியம் விஞ்ஞானிகளின் விந்தை படைப்பு ஆகும். நாம் எந்த சந்தேகத்தைக் கேட்டாலும் விஞ்ஞானிகள் பொறுமையாகவும் நிதானமாகவும் விளக்குகின்றனர்.

குழந்தைகளுக்குக்கூட புரியவேண்டும் என்பதற்காக சிரமமான கேள்விகளுக்கும் சிக்கவில்லாத எளிமையான பதில்கள் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் தாப்படுகின்றன.

பார்வையாளர்களின் கேள்விகளுக்கு உரிய விளக்கங்கள் தர விஞ்ஞானிகள் காட்டும் சிரத்தை பாராட்டுக்குரியது.

விஞ்ஞானக் கூடங்களிலும் நூலகங்களிலும் குறிப்பிடத் தக்க மற்ற இடங்களிலும் நிசப்தம் நிலைத்திருக்கிறது. அனாவசியப் பேச்சுக்கு துளியும் இடமில்லை. சாலைகள் சுத்தமாக இருக்கின்றன. நிசப்தமும் தூய்மையும் ஆரோக்கியத்திற்கு அவசியம் தேவை. சுகாதாரத்திற்கு எவ்வளவுதாரம் இங்கிலாந்து மக்கள் முக்கயத்துவம் அளிக்கின்றனர் என்பதை இதிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

நிசப்பதத்தின் மறுபக்கத்தையும் கவனிப்போம். மனித மனம் எதிரும் புதிருமானது. சில நேரம் நாம் அமைதியை நேசிப்போம். சில நேரம் ஓசையை விரும்புவோம். அமைதியும் தேவைதான். ஓசையும் தேவைதான். இரவும் பகலும் இரண்டு பக்கங்கள் என்பதைப்போல அமைதியும் ஓசையும் இரண்டு பக்கங்களே.

ஜனநாயகத்தில் முக்கியமானது பேச்சுரிமை. கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல வசதியான ஊடகம் பேச்சு. இக்கலையில் வல்லவர்கள் ஜனநாயகத்தில் புகழ்பெற்றுள்ளனர்.

கருத்து வளமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. அதைச் சொல்லும் விதமும் அதை வெளிப்படுத்தும் தொனியும் சிறப்பானதாக இருக்க வேண்டும்.

கருத்து வளம், சொல் வெளிப்பாடு தொனி நேர்த்தி ஆகியவை பேச்சு என்னும் மலரின் பரிமள இதழ்கள் ஆகும்.

இங்கிலாந்தின் ஜனநாயகம் சரித்திரச் சிறப்பு மிக்கது. ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் என்ற பெருமை இங்கிலாந்திற்கு உரியதாகும்.

லண்டனில் உள்ள ‘ஹெட்’ பார்க்கில் ஒரு மூலை உள்ளது. அதற்கு ‘ஸ்பீக்கர்ஸ் பிளேஸ்’ ‘ஆரேட்டர்ஸ் கார்னர்’ என்றெல்லாம் பெயருண்டு.

பேச்சாளர் மேடையில் அரசியல், பொருளியல், சுற்றுச் சூழல், கலாச்சாரம், சமூகவியல் போன்ற பல்வேறு துறைகள் பற்றியும் சொற்பொழிவாளர்கள் உரையாற்றுகின்றனர்.

மாலை வேளையில் இப்பகுதி சொற்பொழிவாளர்களின் குரல் வளத்தால் அதிரும். இங்கிலாந்தின் முன்னாள் பிரதமர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் போன்றோருக்கெல்லாம் இப்பகுதிதான் நாற்றங்காலாக இருந்துள்ளது.

ஹெட் பார்க்குக்குச் சென்று பேச்சாளர் கோட்டத்தைப் பார்த்தோம். சொற்பொழிவாளர்களின் பேச்சை செவி மடுத்ததுடன் மக்களின் செயல்பாட்டையும் கண்டோம்.

லண்டனில் உள்ள ‘வேக்ஸ் மியூசியம்’ எனப்படும் மெழுகுச்சிலை அருங்காட்சியகம் சுற்றுலாப் பயணிகளைச் சண்டியிழுக்கும் அற்புத இடமாகும். இந்த அருங்காட்சியகத் திற்கு வாரவிடுமுறை என்பதே கிடையாது. ஆண்டுக்கு ஒரு நாள் மட்டுமே விடுமுறை. கிறிஸ்துமஸ் நாளில் மட்டும் பார்வையாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். மற்ற எல்லா நாட்களிலும் அருங்காட்சியகம் திறந்திருக்கும்.

‘மேடம் டுசாட்’ எனபவர் பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணி ஆவார். இவரது கலைத்திறத்தால் உருவானதுதான் வேக்ஸ் மியூசியம் ஆகும்.

இங்குள்ள ‘ஸ்லீப்பிங் பியூட்டி’ எனப்படும் ‘துயிலும் அழகி’ மெழுகு பொம்மை நம்மை பிரமிக்க வைத்துவிடுகிறது. அழகான இளம்பெண் உண்மையிலேயே தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போல ஸ்லீப்பிங் பியூட்டி சிலை உள்ளது.

பலநாட்டுத் தலைவர்கள், புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள் ஆகியோரின் சிலைகள் எல்லாம் இங்குள்ளன.

தனது ஒப்பற்ற நடிப்பால் உலக மக்கள் அனைவரையும் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்க வைத்த கலைமேதை சார்லி சாப்ஸினின் சிலை தத்ரூபமாக உள்ளது. சிலையைப் பார்க்கும்போது சார்லி சாப்ஸின் நடிப்பதைப் போன்ற பிரமை எழுகிறது. நமது தேசபிதா காந்தியடிகளின் சிலையும், முன்னாள் பிரதமர் இந்திராகாந்தியின் சிலையும் கம்பீரமாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

வேக்ஸ் மியூசியத்தில்
போப்ஜான் பாலுடன்

இந்திரா காந்தியின் சுடர்முகமும் தீட்சன் யம் நிறைந்த கண் களும் நம்மை ஈரக் கின்றன.

வேக்ஸ் மியூசியத்தை நிதானமாகச் சுற்றிப்பார்க்க ஒருநாள் அவகாசம் போதாது. அரசியல், வரலாறு, கலை, பண்பாடு போன்றவற்றின் பெட்டகமாக வேக்ஸ் மியூசியம் உள்ளது.

வி ருட்சத்தி ன் வாமன வடிவத்தை போன்சாய் என்கி ரோம் இந்த கண்

ணோட்டத்தில் பார்த்தால் வேக்ஸ் மியூசியத்தில் குட்டி உலகம் இயங்குவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ‘வோர்ல்டு போன்சாய்’ என்று லேக்ஸ் மியூசியத்தைக் குறிப்பிடுவது தவறல்ல.

வேக்ஸ் மியூசியத்தில் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. புதிது புதிதாக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. புதிய தலைவர்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றனர். அவர்களது சிலைகள் மெழுகில் வார்க்கப்பட்டு கண்காட்சியில் வைக்கப்படுகின்றன.

வேக்ஸ் மியூசியத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு நகர மனமில்லாமல் வெளியே வந்தோம்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியருக்கு இணையாக யாரையும் குறிப்பிட முடியாது. அடிமட்டத்தி விருந்து தனது பேனாமுனையின் வலிமையால் உச்சிக்கு உயர்ந்த உன்னத எழுத்தாளர், ஷேக்ஸ்பியர். அவரது பங்களிப்பை யாரும் மறக்க முடியாது.

ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் இப்போதுகூட பல்வேறு பகுதிகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்கில இலக்கியம் என்றவுடன் நம் நினைவுக்கு வரும் பெயர்களில் ஷேக்ஸ்பியரின் பெயரே முதன்மையானதாகும்.

‘ஸ்டாபோர்டு’ என்ற இடத்தில் ஷேக்ஸ்பியரின் வீடு பழமைக்கு ஊறு ஏற்படாதவகையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

லண்டனிலிருந்து 4, 5 மணி நேர பயண தொலைவில் உள்ள ஸ்டாபோர்டுக்கு காரில் பயணமானோம்.

சாலைகள் அகத்தமில்லாமல் பளிங்குபோல் பளபளக் கின்றன. பயணிகளின் பசியைப் போக்க குறிப்பிட்ட தொலை

வுக்கு இடையே மோட்டல்கள் எனப்படும் சாலையோர் உணவகங்கள் உள்ளன. இந்தியாவில் உள்ள மோட்டல்களுக்கும் இங்கிலாந்தில் உள்ள மோட்டல்களுக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசங்கள் நம்மை வருத்தப்பட வைக்கின்றன.

இந்தியாவில் பெரும்பாலான மோட்டல்களில் உணவுப் பொருட்களின் விலை மிக அதிகமாக உள்ளது. ஆனால் இங்கிலாந்தில் உள்ள மோட்டல்கள் இவ்வாறு கொள்ளள லாபம் அடிப்பதில்லை.

இந்திய மோட்டல்களில் விலை அதிகம் என்றால்கூட பரவாயில்லை. பொருட்களின் தரம் மிகமிக மோசம். ஆனால் இங்கிலாந்து மோட்டல்களில் விலை நியாயமானது என்பதுடன் உணவுப் பொருட்களின் தரமும் அருமையாக உள்ளது.

கொழுப்புச் சத்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பவர்களுக்கு 'லோ பேட்' அல்லது 'லோ கலோரி' கொண்ட பிரத்யேக பானங்களும் உணவு வகைகளும் இங்கிலாந்து உணவகங்களில் பரிமாறப்படுகின்றன. மேலும் குழந்தைகளுக்கும் முதியோருக்கும் தனி கவனிப்பு நடக்கிறது.

இந்தியாவிலும் இத்தகைய நிலை ஏற்படாதா என்று மனம் எண்ணுகிறது. ஆனால், எப்போது இது சாத்தியமாகும் என்ற கேள்விக்கு விரைவில் பதில் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாகவே உள்ளது.

ஸ்டா போர்டில் ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த இடம் அவர்காலத்தில் எவ்வாறு இருந்ததோ அப்படியே பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. புத்தகங்கள், குறிப்புரைகள், எழுதுகோல்கள் போன்றவற்றைப் பார்த்துப் பரவசப்பட்டோம்.

ஷேக்ஸ்பியருக்கு மலரஞ்சலி செலுத்த விரும்பினோம். ஆனால் வீட்டினுள்ளே இதற்கெல்லாம் அனுமதி கிடையாது

என்பதால் ஷேக்ஸ்பியரின் கல்லறையில் அஞ்சலி செலுத்தினோம்.

கொய்த மலர்களைக் கைநிறைய அள்ளி ஷேக்ஸ்பியரின் கல்லறையில் தூவி வைரமுத்து அஞ்சலி செய்தார். நாங்களும் பூத்தூவி அஞ்சலி செய்தோம்.

ஷேக்ஸ்பியர் கல்லறையில் மலரஞ்சலி செலுத்தியபோது நாங்கள் உருகிவிட்டோம். உலகமகா இலக்கியவாதி உலவிய பூமியில் நாமும் நிற்கிறோமே என்ற எண்ணம் உச்சி முதல் உள்ளங்கால்வரை வியாபித்தது.

ஈரமான உணர்வுகள், நெகிழ்ச்சி மிக்க சிந்தனைகள், கவித்துவம் செறிந்த கனவுகள், கற்பனை சிறகடிக்கும் மன உலாக்கள் எங்களைப் புடம் போட்டன. பிரிய மனமில்லாமல் ஸ்டா போர்டிலிருந்து கிளம்பினோம்.

ஒருவார் காலமும் ஒரு மணி நேரமாகக் குறுகிவிட்டதோ என்று சொல்லத்தக்க வகையில் இங்கிலாந்துப் பயணம் விரைவிலேயே நிறைவூற்ற தொடங்கியதை உணர்ந்தோம்.

தமிழர்களின் வீடுகளில் நாங்கள் கலந்துரையாடிய அனுபவங்கள் மறக்க முடியாதவை. வண்டனிலிருந்து இந்தியா திரும்பும் முதல்நாள் இரவு ரவியின் வீட்டில் ஒரு சூழ்நிலையை (situation) வைரமுத்து வர்ணித்தார் என்றால் அதை அப்படியே தனது பாவனையால் தத்ருபமாக நடித்துக்காட்டி அனைவரை யும் மகிழ்ச்சிக் கடவில் ஆழ்த்தியவர் அர்ச்சனா.

இயல், இசை, கூத்து ஆகிய முத்தமிழும் எங்கள் நிகழ்வுகளில் பின்னிப் பினைந்திருந்தன.

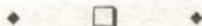
பாசப் பொழிவால் எங்களையெல்லாம் மகிழ்ச்சி மழையில் குளிப்பாட்டிய அன்பு உள்ளங்கள் வீரா, அவரது மனைவி ஆதி, அண்ணாதுரை, ரவி, அவரது மனைவி தேவி, அசோக், அவர் மனைவி சுமதி, பெற்ற தாயைவிட கனிவாக எங்களை

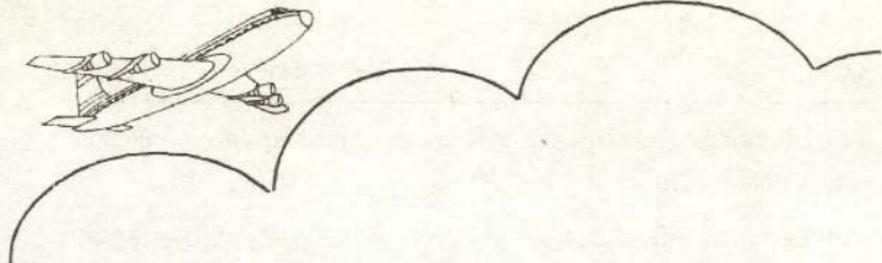
கவனித்துக் கொண்ட தேவி, அவரின் தாயார், கவியரசு வெரமுத்துவின் தீவிர ரசிகையான வளர்மதி ஆகியோர் ஹுத்ரு விமான நிலையத்தில் எங்களை வழியனுப்ப வந்தனர்.

தமிழ்ச்சங்க அன்பர்கள் காட்டிய உண்மையான அன்பு கவியரசு வெரமுத்து, அர்ச்சனா ஆகியோரையும் கண்களங்ககச் செய்தது... நான் சற்று அதிகம் உணர்ச்சி வசப்படுபவள். அதுவும்... இந்தியாவில் கடந்த சில மாதங்களாக, சொந்த வாழ்க்கையில் மனதைப் பாதித்த சம்பவங்கள் மீண்டும் நினைவில் வர, திரும்பவும் இந்தியாவில் அம்மாதிரி பிரச்சனைகளை அதிகம் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்குமோ என்ற நினைப்பும் மனதை அழுத்த... என் இதயம் அழுத்து, கண்களில் வெளிப்பட்டது...

விமானப் பயணம் முழுவதும் இங்கிலாந்து அனுபவங்களை அசைபோட்டபடியே வந்தோம்.

இங்கிலாந்து நண்பர்களுடன் இப்போதும் தோழமை நீடிக்கிறது. இப்போதும் அவ்வப்போது கடிதப் பரிமாற்றம், கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்கிறோம். தொலைவால் நட்பு குறுகுவதில்லை... மாறாக பெருகுகிறது. “இதயங்கள் இணையும்போது இடைவெளிகள் என்ன செய்துவிட முடியும்?”

2. பிரான்சிஸ்டேக் துவப்

லண்டனுக்குப் பிறகு நான் போனது பிரான்ஸ் 1997, ஏப்ரல் மாதம். சிந்தாமணி கம்ப்யூட்டர்ஸ் செளரி, ரவி, பாலாஜி போன்ற நண்பர்கள் மூலம் எனக்கு அறிமுகமான நண்பர்தான் திரு.சதீஷ். அவரின் மூலம்தான் பிரான்ஸ் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதை ஒரு தொழில் முறையான பயணம் என்றுகூட சொல்லலாம்.

பிரான்சில் சருமம் - உடல்நலம் - முடி பராமரித்தல் தொடர்பான ஒரு கோர்சை அங்கிருக்கும் ஒரு தம்பதிகள் நடத்துகின்றனர். அவர்களிடம் படித்து முடித்து சர்டிபிகேட் வாங்கிவிட்டால் போதும், 'ஹெல்த்கான்செப்ட்' விஷயத்தில் அந்த பிரான்ஸ் தம்பதிகளின் நிறுவனத்திற்கு உலகெங்கும் கிளைகள் இருக்கிறதாம். “இந்த ஹெல்த் கான்செப்ட் முறைகளை அவர்களிடம் கற்றுக் கொண்டு, இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் அவர்களிடம் நிறுவனக் கிளையைத் துவக்க வேண்டும்” என்பது பிரான்சில் வாழும் இந்தியரான சதீஷின் எண்ணம். இதற்கான சரியான ஆளை சதீஷ் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது தான் நான் அவரிடம் அறிமுகமானேன். நான் ஏற்கனவே இங்கு காஸ்மடாலஜி - ஹெல்த் கேர் படிப்பை எல்லாம் முடித்திருந்ததால், என்னையே பிரான்சுக்கு வர முடியுமா என்று கேட்டார்.

புது நாட்டை, புதிய மனிதர்களை சந்திப்பதில் எப்போதும் ஆர்வமுள்ள நான், “ஓ கே” என்று சொன்னேன். இதுதான்

என் பிரான்ஸ் பயணத்தின் நதிமூலம்... ரிஷிமூலம்... விமானமூலம் எல்லாமே!

பிரான்ஸ் விசாவுக்கு முயற்சி செய்ய ஆரம்பித்தேன். சென்னை, நுங்கம்பாக்கத்தில் இருக்கும் பிரான்ஸ் தூதரகத்தில் அப்பள செய்யச் சொன்னார், சதீஷ். ஆனால் இங்கிருக்கும் நிறைய நண்பர்கள், “இங்கு அப்பள செய்தாலும் உங்களுக்கு பாண்டிச்சேரியிலிருந்துதான் வரும். அங்கேயே அப்பள செய்தால் உங்களுக்கு சிரமம் இல்லாமல் கிடைத்துவிடும்” என்றார்கள். அப்புறம் என்ன ஒவர் டே பாண்டிச்சேரிதான்!

* * *

ஆறுமுறை அன்னை தரிசனம்!

சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்கு காரில் போய் இறங்கினேன். அங்கு பிரான்ஸ் தூதரகத்தில் இருந்த அதிகாரி அப்பள செய்யும்போதே என்னை ஏகப்பட்ட கேள்விகள் கேட்டார். பிரான்ஸ் விசாவிற்கு அப்பள செய்யும்போதே இவ்வளவு கெடுபிடிகளா? என்று எனக்கு மலைப்பாக இருந்தது.

விசாலமான தெருக்கள், சீருடையில் காவலர்கள், சைக்கிளிலேயே சுற்றிப் பார்த்துவிடும் அனவுக்கு ‘சிக்’ கென்று இருக்கும் ஊர். ஆனால், ஒரு நெருடல், பிரபஞ்சன், பாண்டிச்சேரியைப் பற்றி, “குடிப்பதற்காகவே வாழ்பவர்கள்” என்று சொல்லியிருப்பார். அது எவ்வளவு உண்மை என்று அந்த ஊருக்குப் போனவுடன்தான் தெரிந்தது. டக்கடையைப் போல் தெருவெங்கும் மதுமானக் கடைகள், எல்லா பார்களிலும் குடிமகன்கள்.

அந்த கடற்கரை நகரத்திலிருந்து உலகத்துக்கே கலங்கரை விளக்கமாக இருக்கும் அன்னையின் தரிசனம் செய்துவிட்டு சென்னை திரும்பினேன்.

பிரான்சுக்கு விசா வந்தபாடில்லை. “நீங்கள் அங்கு எங்கு தங்கப் போகிறீர்கள் என்ற விவரத்தை சரிவர குறிப்பிட வில்லை...” என்று சின்னச்சின்ன காரணத்துக்காக ஐந்துமுறை என்னுடைய விசாவுக்கான விண்ணப்பத்தை நிராகரித்து விட்டார் பாண்டிச்சேரியில் இருக்கும் பிரான்ஸ் தூதரக அதிகாரி. சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமாதித்தனைப் போல், ஆறாவது முறையாக பாண்டிச்சேரிக்குப் புறப்பட்டேன். ஆனால் அதற்குமுன் பிரான்சுக்குப் போன் செய்து, சதீஷிடம் இன்னொரு தூதரகத்திற்கு வந்தது... இந்தமுறை மணக்குள விநாயகரை வழிபட்டுவிட்டு, அந்த அதிகாரியைச் சந்தித்தேன். “நீங்கள் அங்கேயே தங்கிவிடக் கூடியவர் அல்ல என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து கொண்டோம். இதோ உங்களின் விசா. இனிய பயணத்துக்கு வாழ்த்துக்கள். அடுத்த முறை நீங்கள் செல்வதற்கான விண்ணப்பத்தையும் தருகிறோம் இந்தாருங்கள்...” என்றார் பிரான்ஸ் அதிகாரி.

அவ்வளவு கண்டிப்போடு பேசிய அந்த அதிகாரி, விசா கொடுக்கும்போது மிகவும் தாராளமாக நகைச்சுவையுடன் பேசினார். அனாவசியமாக அவர்களின் நாட்டில் யாரையும் குடியேற்றுவதில் அவர்களுக்கு உடன்பாடில்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

அந்த பிரான்ஸ் அதிகாரி அலைக்கழித்ததில் “எதற்காக இந்தப் பயணம்? பேசாமல் நின்றுவிடலாமா” என்றுகூட எரிச்சல் வந்தது. ஆனாலும், அந்த அலைக்கழிப்பில் கிடைத்த ஆளந்தம், ஆறுமுறை கிடைத்த அன்னையின் தரிசனம்தான்.

அவ்வளவு பாடுபட்டு கிடைத்திருக்கும் பிரஞ்சு விசாவில் ஒரு பிளஸ் பாயிண்ட்டும் உண்டு. இந்த விசாவை வைத்துக் கொண்டே பாரிஸ், ஜெர்மனி மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு போய்வரலாம். அதற்கு ‘ஷென்கையிங்’ விசா என்று பெயர்.

என்ன இது, பிரெஞ்சு பயணக் கட்டுரையா, பாண்டிச்சேரி பயணக் கட்டுரையா? என்று நீங்கள் நினைப்பது புரிகிறது. நியாயமாக, முதல் சாப்டரை 'ஸ்டார்டிங் டிரபிள்' என்று தலைப்பு வைத்திருக்க வேண்டும். அபசகுனமாக இருக்குமே என்றுதான் 'டேக் ஆஃப்' என்று வைத்துவிட்டேன். அடுத்த சேப்டரில் உண்மையிலேயே டேக்-ஆஃப்தான்!

❖ ❖ ❖

'ஹாட்டாக்ஸ்' உபச்சாரம்!

ஏர்-லங்கா பிளைட்டில் அம்மாவின் கைங்கர்யத்தில் உருவான பலவித பொடிகளுடனும், ஊறுகாட்டனும் போய் உட்கார்ந்தேன். கிட்டத்தட்ட பதினொரு மணி நேரம் பயணம். பயணிகளில் நான் ஒருவளே தமிழ்ப் பெண். பெரும்பாலான பயணிகள் இலங்கையையும், பிரெஞ்சு நாட்டையும் சேர்ந்தவர்கள்.

ஓலிபெருக்கியில், நாம் இப்போது இந்த மலையின்மீது பறந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த கடலின் மீது இத்தனை அடி உயரத்தில் இருக்கிறோம்" என்று அறிவிப்பு வரும். அவ்வப் போது "என் பூகோள் அறிவை சோதிப்பதற்கே இப்படி அறிவிக்கிறார்களோ" என்று நினைத்துக் கொள்வேன்.

எதிரில் இருக்கும் டி.வி.யையே எவ்வளவு நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது. எதையாவது சாப்பிடலாம் என்று நினைத்து "வெஜிடேரியன் ஃபுட் வேண்டும்" என்று ஹோஸ்டல்சிடம் கேட்டேன். நான் ஒருவர் மட்டுமே வெஜிடேரியன் என்பதால் முதலிலேயே நான் சொல்லியிருந்தும் உணவு தயாரிப்பதற்கு விட்டுவிட்டார்கள். எவ்வளவு நேரம்தான் பசி பொறுப்பது. ஏதாவது Bread-ல் செய்த உணவு வகை, சாலட் எடுத்து வரச்சொன்னேன்.

காய்கறி சாலட் ஒரு கப், புட்டிங் கப்' காய்கறி சாதம் அதில் சிக்கன் மாதிரி இருந்ததைப் பார்த்ததும் வயிறு கலங்கியது. நீளமான நம் ஊர் மிளகாய் பஜ்ஜி மாதிரி இருந்ததைப் பார்த்ததும், என்னவோ போல் இருந்தது. பக்கத்திலிருந்த பயணியிடம் என்ன இது என்று கேட்டேன்...

அவர், “பன்னிக் கறி!” என்றார் அட்சர சுத்தமான இலங்கைத் தமிழில். அவ்வளவுதான் எனக்கு புரட்டிக் கொண்டு வந்தது. ‘ஹாட்-டாக்ஸ்’ என்றால் ஏதோ சாண்ட்விச் போல் இருக்கும் என்று நினைத்தது எவ்வளவு தவறாகி விட்டது என்று நொந்து கொண்டேன்.

அவ்வளவுதான், பருப்பு சாதத்தில் நெய் விட்டுக்கொண்டு சாப்பிட்டு விட்டதாய் கற்பனை செய்துகொண்டு, ‘கோக்’ + ஆரஞ்சு ஜூஸ், காபி துணையாக பதினொரு மனி நேரத்தைக் கடத்தினேன்.

❖ ❖ ❖

ஒயின் ஃபீல்ட்!

ஒரு வழியாய் யானைப் பசியோடு கஸ்டமர் கிளியர்ன்ஸ் எல்லாம் முடித்து வெளியே வருவதற்குள் போதும் போது மென்றாகி விட்டது. காரணம், மொழிப் பிரச்சனைதான். மருந்துக்குக்கூட ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்துவதில்லை பிரான்சில். ‘டாய்லட்’ என்று இருப்பதுகூட பிரான்சில்தான். பிரஞ்சு தெரியாமல், பிரான்ஸ் போய்வருவது ரொம்ப கஷ்டம்.

பாரீஸ் விமான நிலையத்தில் வெளியே காத்திருந்தேன் நன்பர் சதீஸ்ச எதிர்பார்த்தபடி. ‘அவர் வருவாரா?’ என்று என்மனம் அபத்தமாய் பாடியதை, என்னால் ரசிக்க முடியவில்லை. ஒருசில நிமிட பதட்டத்திற்குப்பின், பாரீஸி விருந்து, பிரான்சுக்குப் பயணமானோம்.

நெடுஞ்சாலை எங்கும் சீரான இடைவெளி விட்டு ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ்கள், ரெஸ்டாரண்டுகள், சுத்தமான டாய்லெட்டுகள் இருக்கின்றன. “சாப்பிடவே இல்லை,” என்றேன் சத்திவிடம்.

‘பார்கர்’ என்று ஒன்றை வாங்கி வந்தார். இதையும் வாயில் போடுவதற்கு முன் பிரித்து உள்ளே என்ன இருக்கிறதோ என்று பார்த்தால்... கடவுளே... உள்ளே ஒரு சிக்கன் பீஸ் இருக்கிறது. சத்தோ “இங்கெல்லாம் இதெல்லாம்தான் வெஜிட்டேரியன்” என்றார். என் விதியை நொந்தபடி அந்த பீஸை மட்டும் தனி யாக சுற்றி எடுத்து டிள்யூ பேப்பரில் ஓரத்தில் இருந்த குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிட்டு காரில் இருந்த சாக்லெட்டுகளில் மூன்றை வெட்டினேன் சாப்பிட்டேன். “புலி பசித்தாலும், புல்லை தின்னாது அல்லவா?!”

சத்தின் வீடு இருந்தது ‘ஓயின் ஃபீல்ட்’ அதிகமுள்ள பகுதி. கலைநயமிக்க பாரம்பரிய வீடுகளை வாங்குவதுதான் அங்கிருக்கும் பணக்காரர்களின் மோகம். “Old wine in the New pot” என்பது பிரான்சைப் பொருத்தவரை ஓயினுக்கு மட்டு மல்லாமல் வீட்டிற்கும் பொருந்தும். கட்டிடத்தின் வெளிப்புறத் தோற்றம் கெட்டுவிடாமல், உள்ளே நவீனத்தன்மைகள் அனைத்தும் நிறைந்ததாக இருக்கின்றன, பிரான்சில் இருக்கும் வீடுகள்.

சத்தின் வீட்டிற்குச் சென்றோம். அவருடைய மனைவி அந்த நாட்டைச் சேர்ந்த பெண். இந்த தம்பதிகளுக்கு வினி என்ற பெயரோடு ஒரு பெண் குழந்தை இருக்கிறது. இரண்டாவதாக ஒரு குழந்தையை நிறைமாதமாக சுமந்தபடி இருந்தார் சத்தின் மனைவி. அவருடைய சமையலறையை கெடுத்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவோ என்னவோ எனக்கு பிரத்யேக சமையலறை கொடுத்துவிட்டார்கள்.

இடைவெளி விட்டே பழகுவது பிரஞ்சுகாரர்களின் குணமாக இருக்கிறது. அதற்கு சதீஷின் மனைவியும் விதி விலக்கல்ல. பிரேக் - ஃபாஸ்ட் நேரத்தில்தான் நான் காபியைக் குடிப்பேன். அவர்களோடு நான் கலந்துகொண்டு சாப்பிட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம். எனக்கு அவர்களின் நேரந்தவறாமை சற்று கடினமாகப் பட்டது. ஆனால், அதன் முக்கியத்துவத்தையும் என்னால் மறுக்க முடியாது.

பிரட்டோஸ்ட், சாலட், ஆலிவ் ஆயில் தவறாமல் அவர்களின் உணவில் இருக்கிறது. ஆலிவ் ஆயில் வயிற்றைச் சுத்தமாக்கி விடுமாம். அதன்பிறகு நாம் என்ன ஃபுட் சாப்பிட்டாலும் அது எடுக்கும் என்கிறார்கள். முழு மீனை முழுசாய் வேகவைத்து சாப்பிடுகிறார்கள். உப்பு, காரம்கூட அவசியமில்லை. அவர்கள் எதிரில் சாப்பிடும்போது நான் அசடு வழிந்துகொண்டே 'புருட்ஸ், சாக்லேட் போன்றவற்றை வெட்டினேன்.

சதீஷ் வீட்டில் இருந்தபோது அவர்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி அருகிலிருந்து பார்க்க முடிந்தது. குடும்பத் தில் எல்லோரும் தனித்தன்மையோடு சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். ஒரே குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்கள்கூட தனித் தனியாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல், பிரச்சனைகளையும் தனியாகவே சமாளிக்கிறார்கள். “என் சிலுவைகளை நானே கமந்து கொள்கிறேன்!” என்பது பிரான்சில் இருப்பவர்களுக்கு கனக்கச்சிதமாகப் பொருந்தும்!

❖ ❖ ❖

கார்பென்டருக்கு மரியாதை!

கடந்த தலைப்பில் ‘ரெசிபி’ ஜிட்டங்களைப் பற்றி நிறைய சொல்லிவிட்டேன் என்று நினைக்கிறேன். வேறு என்ன செய்வது? சதீஷ் வீட்டில் இருந்தவரை, ‘உண்பதும்,

உங்குவதுமின்றி வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே' - என்றான் இருந்தேன்.

டி.வி. பார்ப்பது - புத்தகம் படிப்பது - குட்டிப் பெண்ணுடன் விளையாடுவது, இதையே எவ்வளவு நேரம் செய்து கொண்டிருப்பது. சதீஷின் மனைவியோடு பேசலாம் என்றால், லேங்வேஜ் பிராப்ளாம். அவர்கள் வீட்டில் விருந்தாளிகளான், நாம் எந்த வேலையையும் செய்ய விடுவதும் இல்லை, விரும்புவதும் இல்லை.

எனக்கு ஏதாவது செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். ஒருநாள் மரவேலைகள் செய்வதற்கு கார்பென்டர் வந்தார். நம்முரில் நமக்கு உண்மையிலேயே வேண்டப்பட்ட விருந்தாளி நம் வீட்டிற்கு வந்தால், அவருக்கு எப்படி உபசரணை நடக்குமோ, அவ்வளவு இனிமையாக பிரான்சில் கார்பென்டர் களை நடத்துகிறார்கள். அதேபோல் அவர்களை நம் வீட்டில் ஆணி அடிப்பதற்கெல்லாம் கூப்பிடுவோமே. அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், பெரிய மேஜர் வேலைகளுக்கு மட்டுமே கூப்பிடுகிறார்கள். நல்ல சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். நீங்கள் தேர்ந்த மரத் தச்சராக இருந்தால், இங்கு இழைப்பதை நிறுத்திவிட்டு, பிரான்சுக்கு விசா எடுங்கள். இங்கு காதலுக்கு மரியாதை இருப்பதுபோல் அங்கு கார்பென்டர்களுக்கு மரியாதை இருக்கிறது!

❖ ❖ ❖

நிறைகுடம் தளும்பாது!

முன்குறிப்பு: இந்த அத்தியாயத்தின் பின்குறிப்பைப் படிக்க வேண்டாம்.

நன்றே செய், அதையும் இன்றே செய்' - பிரான்சு வாசிகளுக்கு ரொம்பவும் பொருந்தும். 'தள்ளிப் போடுவது' -

என்னும் சப்பெஜக்டில் தமிழர்களுக்கு பி.எச்.டி. பட்டமே கொடுக்கலாம். “எதையும் நாளைக்கு ஒத்திப்போடு” என்பார்கள் சில பெரியவர்கள். சிலர், ‘நாளை’ என்றால் எதுவும் நடக்கவே, நடக்காது என்பதற்கு, பிள்ளையார், சனிபகவான் பிடியிலிருந்து புத்திசாலித்தனமாக தப்பிக்க, ‘நாளை வா’ என்று அவரைக் கொண்டே எழுதவைத்து, சனி பகவானை ஏமாற்றிய கதையைச் சொல்வார்கள்.

அந்தந்த வேலையை அன்றைக்குள்ளேயே முடிக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறையுடன் இருக்கின்றனர் பிரன்ச்காரர்கள். இந்த முடிவுக்கு நான் வருவதற்குக் காரணமாக இருந்ததும் சதீஷின் வீடுதான்.

சதீஷின் மனைவி நிறைமாத கர்ப்பினியாக இருந்தார். ஆனால் அவர் சாதாரணமாக இருந்தபோது எப்படி வீட்டு வேலைகளையும், அதுதவிர கடின வேலைகளையும் செய்வாரோ, அப்படியே ஒன்பது மாதக் கருவை வயிற்றில் கமந்தவாறு செய்கிறார். பாத்ரும் சுவரில் சிமெண்டைப்பூசி மொசைக் டைல்ஸ்களை பதிக்கிறார். நம்முர் பெண்களால் உடல்சார்ந்த வேலைகளைச் செய்வது என்பது முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

நிறைகுடம் தனும்பாது என்பதுபோல், நிறை மாதத்துடன் சதீஷின் மனைவி இருந்தாலும், சிறிதும் குறைவில்லாம் நேர்த்தியுடன் அவர் செய்த வேலைக்கு ஒரு ‘ராயல் சல்யூட்’ அடிக்க வேண்டும் போல் இருந்தது.

* * *

எழு முதல் எழுபது வரை!

சதீஷ் வீட்டிலிருந்து ரெண்டு-மூன்று மணி நேர கார் பயணத்தில் இருந்தது எனக்கு கோர்ஸ் எடுத்த ஐரோப்பிய

தம்பதியரின் வீடு. கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஏக்கரில் பேலஸ் போல் இருந்தது.

கோர்ஸ் நடத்தும் என்னுடைய பாஸ் அறிவியல் விஞ்ஞானி. அவருடைய மனைவி காஸ்மடாலஜிஸ்ட். இவர்கள் நடத்தும் கோர்ஸ்சுக்கு பிரான்சிலேயே ஏகப்பட்ட டிமாண்ட். கத்துக்குடிகளுக்கு எல்லாம் அங்கு சொல்லித்தர மாட்டார்கள். காஸ்மடாலஜியில் ஏற்கனவே முன் அனுபவம் இருந்தால்தான் அவர்கள் சொல்லும் முறைகளையும், டெக்னிக்குகளையும் ஃபாலோ செய்ய முடியும். எனவே அவர்கள் வருபவர்கள் எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொடுப்ப தில்லை.

குரு தம்பதிகளில், விஞ்ஞானியின் வேலை பூக்கள், பழங்கள், காய்கறிகள் சரும வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் வகையில் இயற்கை மூலிகை கிரீம்களை தயாரிப்பது. அவற்றை, பல நாடுகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த காஸ்டமாலாஜிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களின் நாட்டில் இவர்களின் கிளையைத் தொடங்குவது, இதுதான் அம்மையாரின் வேலை.

ஏறக்குறைய பதினெட்டு நாடுகளில் இவர்களின் கிளையை இருக்கிறது. இந்தியாவிலும் தொடங்கவே என்னை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். முடிக்கற்றை, சருமபாதுகாப்பு, உடற்கட்டு, கருவிகளையும், கிரீம்களையும் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

என்னோடு படித்தவர்களில் நான் மட்டுமே அவர்கள் வீட்டில் தங்க சம்மதித்தார்கள். பத்துநாள் டிரெயினிங் முடியும் மட்டும் அவர்கள் வீட்டில் தங்கியது ஒரு இனிய அனுபவம். நடுத்தர வயதுடைய அவர்களுக்கும் ஒரு குட்டிப்பெண் இருந்தால். அவளுடன்தான் என் பொழுதுபோக்கு.

அந்த வீட்டு வேலைக்காரி காலை 10 மணியிலிருந்து மாலை 4 மணி வரைதான் இருப்பாள். அவளுக்கு மாதச் சம்பளம் நம்ம ஊர் பணத்துக்கு 1 லட்சம் ரூபாய்!

பாஸாம், மேடறும் என்னை மிகுந்த அன்போடு கவனித்துக் கொண்டனர். சாப்பிடும்போது நிதானமாக, நளினமாக, நாகரீகமாக முறையாக இப்படித்தான் சாப்பிட வேண்டும், இவ்வளவுதான் சாப்பிட வேண்டும் என்று திட்டமிடலோடு சாப்பிடுகிறார்கள். நான் பசிக்கு ஐந்து, ஆறு என்று ரொட்டி வகைகளைச் சாப்பிடுவதைப் பார்த்து, பிரெஞ்சு மொழியில் பேசி சிரித்துக் கொள்வார்கள். சதுஷ்ணி வீட்டிலும், அவரும், அவர் மனைவியும் இப்படித்தான் சிரிப்பார்கள். நான் அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்படாமல் இருந்தேன்.

கடுமையான பயிற்சி முறைகளாக இருந்தாலும், ஆர்வத் தோடு நான் கற்றுக்கொண்டு, என்னுடைய பேட்சில் நான் முதலாவதாக வந்தேன். கோர்ஸ் முடிந்ததற்கான சர்ட்டிபிகேட்டும் கொடுத்தார்கள்.

பிரான்ஸில் உடல் நலம் பற்றிய பயிற்சி முடித்து சான்றிதழ் பெறும்போது...

பொதுவாகவே பிரான்சில் இருப்பவர்கள் அழகுணர்ச்சி உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். கோர்ஸ் நடந்த இடத்தில் பியூட்டி டீரிட்மெண்டுக்கு எழுபது, எண்பது வயது பேரிளம் பெண்களும்கூட வந்தனர். அந்த வயதிலும் தோல் சுருங்கு வதை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. என்ன செலவானாலும் சரி, முதுமைக்கு விசாரணைக்கமிழின் போட தயாராக இருக்கிறார்கள்.

இறுதியல் எனக்கு பிரிவுபச்சார விழா நடத்தினார்கள். கொஞ்ச காலம் கோர்ஸ் கற்றுக்கொள்ள போன இடத்தில் என்னிடம் அவ்வளவு ஈடுபாடோடு பழகினார்கள் அந்த பாஸ்கம், மேடமும். "Where is black lady" என்றுதான் பாஸ் என்னைக் கூப்பிடுவார். பிரிவுபச்சார டின்னரில் ஓயின் கொடுத்தார்கள். நானும் அவர்களின் அன்பிற்காக ருசிபார்க்க நேர்ந்தது. ஓயின் குடித்த பிறகுதான் அவர்கள் சாப்பிடவே தொடங்குகிறார்கள்.

அந்த தம்பதிகளின் மறக்கமுடியாத அந்த இரவு டின்னருக்குப் பின் மீண்டும் சதீஷ் வீட்டிற்கு வந்தேன்.

❖ ❖ ❖

வசீகரா... உலகம் பாரீஸ்...

சதீஷ் வீட்டிலிருந்து அவருடைய தம்பி இருக்கும் பாரீஸ் வந்தேன். நெட்ட-இன் பாரீஸ் ரொம்ப ஃபேமஸ். உலகின் மொத்த கேளிக்கை அம்சங்களையும், மொத்தமாக குத்தகை எடுத்திருக்கும் இடம் பாரீஸ்.

பிரான்ஸ் தேசத்து பெண்கள் வசீகரமானவர்கள். ஆண் களும் அப்படித்தான். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு மில்லி மீட்டரையும் ரசித்து வாழ்கிறார்கள்.

'திரிங்க அண்ட டெ' என்பதுதான் பிரான்சின் தாரக மந்திரமாக இருக்கிறது. 'பப்'களுக்கு 12 வயது பெண் பாய்...பிரண்டோடு வருவது அங்கு நடக்கும் சாதாரண அநியாயம்! பெரும்பாலான பிரெஞ்சுகாரர்களின் வார இறுதி நாட்கள் இத்தகைய 'பப்'களில்தான் கழிகிறது. குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளாமல் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்துவாழும் கலாச்சாரம் இங்கு அதிகமாக இருக்கிறது.

டிஸ்னிலேண்ட் சுற்றிப் பார்க்கப் போனோம். என்னால் சரியா சுற்றிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. காரணம், நான் இந்தியாவில் புதிதாக வாங்கின சுடிதார், புது செருப்புதான் கடிக்கும்னு சொல்வாங்க. எனக்கு புது சுடிதாரே அலர்ஜியா ஆயிடுச்சி. புது சுடிதாரை கடையிலேயே யாராவது போட்டுப் பார்த்தார்களா? தெரியவில்லை. காலெல்லாம் சிவப்பாகி என்னால் சரியாக 'என்ஜாய்' பண்ண முடியாமல் போய்விட்டது.

'ஈஃபிள் டவரை' நள்ளிரவு 12 மணிக்குப் பார்த்தோம், கடல், மலை முன்னாடி நாம் நிற்கும்போது 'நாமெல்லாம் ஒன்னுமே இல்லை' என்ற ஆணவம் அழியுமே. அப்படித்தான் ஈஃபிள் டவர் முன்னாடி நிற்கும்போது எனக்கு இருந்தது. இன்னும் நிறைய பார்க்க வேண்டிய இடங்கள் இருந்தது. என்னைகூட்டி வந்தவர்களை அதிகம் சிரமப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. அதுவும்தவிர, 'வீட்டில் எல்லோரும் எப்படி இருக்கிறார்களோ?' என்ற 'ஹாம்-சிக்' வேறு எனக்கு வந்துவிட்டது' என்பது எனக்கே நன்றாக புரிந்துவிட்டது.

மாவீரன் நெப்போவியன் கல்லறையைப் பார்க்கும்போது, அந்த வீர புருஷனின் சரித்திர பக்கங்கள்... அப்படியே சிறிதுநேரம், ஃபிளாஷ்-பேக்கில் ஓடியது! 'யுனிசெப்'பின்

நெட்.பிரம் இந்தியாவில் என்னுடைய பங்களிப்பைச் செய்தேன். என்னிடம் சிலர் ஆட்டோகிராபே வாங்கியது. பிரான்ஸ் பயணத்தில் எனக்குக் கிடைத்த இன்ப அதிர்ச்சி.

ச தீ ஷி ன்
மாமியார் ஒரு
தேர்ந்த மருத்
துவர். அவர்
நடத்தி வரும்
'மு தி யே ரார்
இல்லம்' சென்று
பார்த்தேன். 20
வருடம் மருத்து
வத் துறையில்
ஈடுபட்ட அவ
ருக்கு 15 வரு
டங்கள் காத்
திருந்த பிறகு
தான் முதியோர்
இல்லம் நடத்த
பிரெஞ்சு அர
சாங்கம் அனு
மதி கொடுத்
திருக்கிறது.

முதியோர் இல்லம் நடத்தும்
பிரெஞ்சு டாக்டருடன்

அதை அவர் அற்புதமாக நடத்தி வருகிறார். நான் நம்
ஊரை நினைத்து பெருமூச்சு விட்டேன்.

லேண்டிங்கிலும் தடங்கல்!

முதல் கோணல் முற்றும் கோணல்" - என்பார்கள். என் பிரான்ஸ் பயணம் "முதலிலும் தடங்கல் முடிவிலும் தடங்கல்" என்றாகிவிட்டது.

இங்கிருந்து போகும்போதே வருவதற்கும் ரிட்டர்ஸ் டிக்கெட் எடுத்து வைத்திருந்தேன். டிக்கெட் கன்:பார்மாக இருந்தாலும், பயணத்தேதிக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் மறுபடியும் கன்:பார்ம் செய்ய வேண்டுமாம். அதை நான் செய்யவே இல்லை. சதீஷின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டபோது என் பெட்டியை என்னால் தூக்க முடியவில்லை. நிறைமாத கர்ப்பினி சதீஷின் மனைவிதான் என் பெட்டியை தூக்கிக் கொண்டு வந்து காரில் வைத்தார்.

நம்முடைய பெண்களுக்கு இருக்கும் உடல் வலிவின் மையை நினைத்து எனக்கு மிக அவமானமாக இருந்தது. நம் ஊரில் கடினமான வேலைகளுக்கு ஆள் வைத்து பழக்கப்பட்டு விட்டோம். அதுவும் எனக்கு எந்த கடின வேலையும் வணங்காது... சொகுசாகவே இருந்து பழக்கப்பட்டவள்... ஆனால் இந்த முறையில் நான் வளர்ந்ததற்கு மிகவும் வெட்கப் படுகிறேன். பாரிஸ் விமானநிலையம் வரை வந்த சதீஷம், மனைவியும் விமான நிலைய வாசலிலேயே எனக்கு 'டாட்டா' காட்டிலிட்டனர். நான் சதீஷிடம் கெஞ்சி, கூத்தாடி உள்ளே வரச் சொன்னேன். அவரும், அவர் மனைவியும் பிரெஞ்சு மொழியில் ஏதோ பேசியபடியே வந்தார்கள். பெட்டியை வைத்துவிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றார்கள்.

அவர்கள் சென்றுவிட்ட பிறகு நடந்ததுதான், முதல் பாரா வில் நீங்க படித்த விஷயம். எனக்கு நாக்கு உலர்ந்துவிட்டது. நிற்கும் இடம் என்னை அந்தரத்தில் விட்டுவிட்டு கீழே போய்க்

கொண்டிருப்பது போல் இருந்தது. 'நோ சீட் இன் த பிளைட்' என்று சொன்ன பெண்ணிடம், நான் அவசரமாக தாய்நாடு செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தை பதட்டத்துடன் எடுத்துக் கூறினேன்.

'முயற்சி செய்கிறேன்' என்றவள் வேறு எங்கோ யாரிடமோ இது குறித்து நிலைமை விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, "பிளைட் புறப்படுவதற்கான அறிவிப்பு வந்தது" எனக்கு மயக்கம் வராததுதான் குறை.

இறுதியாக அந்த பிளைட்டில் எனக்கு ஒரு சீட் கிடைக்க, பெட்டியை இழுத்துக்கொண்டு எஸ்கலேட்டரில் விழுந்து வாரி இறங்கி, பிளைட்டில் போய் உட்கார்ந்தேன். ஆக்லிஜன் முழுவதும் என்னிலிருந்து வெளியேறி விட்டதுபோல் இருந்தது. இந்த நிமிடங்கள்தான் என் பிரான்ஸ் பயணத்தின் நிஜ கிளைமேக்ஸ்.

இந்த பயணத்தின் மூலம் தீவிர உணவுக் கட்டுப் பாட்டையும், எளிதில் களைப்புறாமல் இருப்பதற்கு தேவையான பயிற்சிகளையும் வாழ்க்கையில் அமலாக்க முடிவு செய்து கொண்டேன். கொழுப்பு அதிகம் சேரும் பருப்பு, நெய், எண்ணெய் வகைகளை தவிர்த்து வந்தேன். வீட்டில் உள்ளவர்களையும் அதை கடைபிடிக்கச் செய்தேன். பருப்பு சாதத்தில் நெய்விட்டு, நிறைய எண்ணெணவிட்டு வத்தக் குழம்பு, பருப்புசிலி ஒரு கரண்டி, ஒரு பலவீனமான மதிய வேளையில் அம்மா தட்டில் வைத்ததும் என்னுடைய எல்லா முயற்சிகளும் தவிடு பொடியானது.

3. சூர்யபீரி மலையா ஊர்கார்யம்...

நான், பேங்காக் போனதையும், சிங்கப்பூர், மலேசியா போனதையும் ஒரு பாராவில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

பாங்காக் என்
நூம் சிகப்பு
நகரத்தை நான்
சுற்றிப் பார்க்கவே
இல்லை. கதை
வியாபாரம் செய்
யும் எனக்கு, சதை
வியாபாரம் செய்
யும் இடத்தை சுற்
்றிப் பார்க்க இஷ்ட
மில்லாததால்
எனக்கு ஒதுக்கப்
பட்ட ரூமிற்குள்
ளேயே முடங்கிக்
கொண்டேன்.

சிங்கப்பூரில், டிஸ்னி லெண்ட் போல் இருப்பது 'சென் டோசா'. அது ஒரு பொழுதுபோக்கு உலகம். உள்ளே நுழைந்த வுடன் உங்களின் வயது 'கவுண்ட்-டவுன்' ஆவது நிச்சயம்.

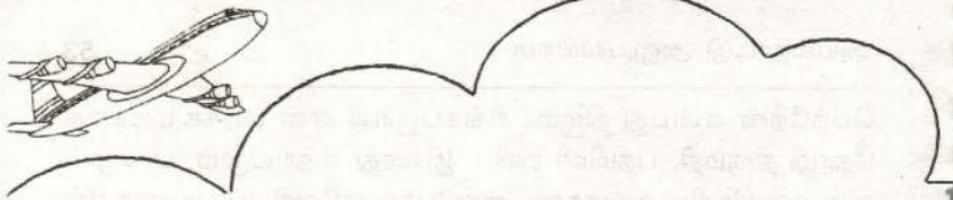
மலேசியாவில் படித்த தமிழர்களைத் தவிர பூர்வீகத் தமிழ் குடிகளின் நிலையும், தொழில் முறையில் சென்றிருக்கும் தமிழர்களின் நிலையும் மோசமாக இருக்கிறது.

முதலாளிகளால், ரப்பர் தோட்டங்களிலும், தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் அவலத் தமிழர்களின் ரத்தம் வியர்வையின் உருவில் உறிஞ்சப்படுகிறது.

ஷாப்பிங் செய்ய மலேசியா தான் சிறந்தது. ஆனால் எலக்ட்ரானிக்ஸ் பொருட்களை சிங்கப்பூரில் வாங்குவது நல்லது... சிங்கப்பூர், ஹாங்காங், மலேசியாவில் நான் ஹெல்த் கிளப்புகளுக்குச் சென்று அதில் கொஞ்சம் விஷய ஞானம்

பெற்றேன் என்பது நிலைம். சிங்கப்பூரில் என் மறக்கமுடியாத தோழி திருமதி. பத்மினி ரவி... இவரது தைரியமும், பாசமும் என்னை நெகிழி வைத்தன. அதுபோல மலேசியப் பயணத்தில் திரு. எஸ். என். குமார், திருமதி. ராணி, திரு. அசோக் அவர்கள் செய்த உதவிகளையும் நான் நன்றியோடு நினைவு கூர்கிறேன்.

இந்த இடங்களில் நான் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மை இல்லாததால், மலேசிய பயணக் கட்டுரைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறேன். பயணத்திற்கு அல்ல!

4. அமெரிக்க யோதி...

பயணம் செய்வது என்பது எப்போதுமே புதுப்புது அனுபவங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது. புதிய நண்பர்களைப் பெற பயணம் வழிவகுக்கிறது. புதிய இடங்களைப் பார்க்கும்போது புத்துணர்ச்சி கிடைக்கிறது.

வழுக்கமான செயல்பாட்டில் இருந்து சற்று விலகி பயணம் மேற்கொள்ளும்போது நமது எண்ணங்கள் செழுமையறு கின்றன.

1997ம் ஆண்டு பிரான்ஸ் நாட்டில் நான் சற்றுப்பயணம் செய்தேன். அந்த அனுபவங்களும் நெஞ்சில் பசுமையாகப் படிந்துள்ளன.

1998ம் ஆண்டு அமெரிக்காவுக்கு வருமாறு அழைப்பிதழ் கிடைத்தது. அழைப்பிதழ் என்பதைவிட அழைப்பிதழ்கள் என்று சொல்லதே பொருத்தமானது. ஏனென்றால் அமெரிக்கா வில் உள்ள என் நண்பர்களும் உறவினர்களும் அமெரிக்கா வுக்கு வருமாறு திரும்பத்திரும்ப அழைத்தனர்.

என் குடும்ப நண்பர் ஐ.சி. எம்.சி. ரவி மூலம் அறிமுக மானார். வைத்தியநாதன். இவர் அமெரிக்கா வில் வியாபாரம் மற்றும் தொழில்துறையில் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார். தமிழக அரசின் விருதுபெற்ற 'அவதாரம்' திரைப்படத்தைத் தயாரித்த வைத்தியநாதனுக்கு கலைமீது தணியாத தாகம் உண்டு.

கேரளாவைச் சேர்ந்த கலைஞர்களை அமெரிக்காவிற்கு வரவழைத்து கலைநிகழ்ச்சிகள் நடத்துவது வைத்தியநாதனுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. இதில் பணம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று சொல்வதைவிட ஆத்மதிருப்தி அதிகமாக கிடைக்கிறது என்று சொல்வதே சரியானதாக இருக்கும்.

அமெரிக்காவில் வைத்தியநாதன் நடத்தி வரும் ‘ட்ரைஸ்டார் இன்டர்நேஷனல்’ புகழ்பெற்ற நிறுவனம் ஆகும். அமெரிக்கா விற்கு வருமாறு வைத்தியநாதனிடம் இருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்தது. ஒரு சில டி.வி. சேனல்களும் எனக்கு அழைப்பு விடுத்தன. இதேபோன்று சில பத்திரிகைகளும் எனக்கு அழைப்பு விடுத்தன. உறவினர்களைப் பார்த்து அன்பையும் பாசத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டுவரலாம் என்பதால் அமெரிக்கப் பயணத்திற்கு ஆயத்தமானேன்.

அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல என்ன செய்ய வேண்டும் என்ன செய்யக்கூடாது என்பவை தொடர்பாக நண்பர்கள் சிலர் உபயோகமான குறிப்புகள் தந்தார்கள். குறிப்பாக, செளபாக்கியா கிரெண்டர் உரிமையாளர் வரதராஜன் மற்றும் அவரது மனைவி சஜாதா ஆகிய இருவரும் பயனுள்ள யோசனைகள் பலவற்றைத் தெரிவித்தனர். குடும்ப நண்பர்களான இந்த இருவரும் தெரிவித்த வழிமுறைகள், விசா பெறுதல் உள்பட பலவற்றிற்கும் உதவிகரமாக இருந்தன.

குழுவாகச் செல்ல வேண்டுமானால் அமெரிக்க தூதரகத்தில் ‘பி3’ (B3) குருப் விசா’ பெற வேண்டும். அமெரிக்கத் தூதரகம் அருகேயுள்ள மேம்பாலத்தின்கீழ் வெடிகுண்டு வெடித்ததால் பரபரப்பும் பதற்றமும் ஏற்பட்டன. இந்த காலக்கட்டத்தில் விசா வழங்குவது தொடர்பான செயல்பாட்டில் கடும் கண்டிப்பு காட்டப்பட்டது. அமெரிக்க தூதரகத்திற்கு பலத்த பந்தோபஸ்தும் போடப்பட்டது.

கலைக்குழுவின் தலைவியாக நான் இருந்ததால் பயண ஏற்பாடுகளை நானே முன்னின்று கவனிக்க வேண்டியதா யிற்று.

அடிக்கடி தடைகள் ஏற்படுவதும் பின் அவைகள் விலகுவதும் அதன்பின் இனிய நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்வதும் என் வாழ்க்கை அத்தியாய நிகழ்ச்சிகளாக உள்ளன.

என் பயண அனுபவங்களுக்கும் இது ஏற்படுடையதாகவே அமைந்துவிட்டது. வாழ்க்கையே ஒரு பயணம்தானே.

கலைக்குழுப் பயணத்திலர் ஒரு பிரபல நடிகையின் பெயரும் முதலில் இடம் பெறுவதாக இருந்தது. ஆனால் கடைசி நேரத்தில் அவர் வர மறுத்துவிட்டார். அதற்கு அவர் சொன்ன காரணம் வேடிக்கையாக இருந்தது. பொதுவாக அந்த நடிகை இப்படித்தான் கடைசி நேரத்தில் தட்டிக் கழிப்பார் என்று என் பத்திரிகை நண்பர்கள் கூறினர்.

இருப்பினும் கலைக்குழுவின் தாத்திற்கு எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படாதவகையில் கலைஞர்களைத் தேர்வுசெய்து பயணத் திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம்.

மெல்லிசைக்குழுவில் இடம் பெற்றாள் பாடகி காயத்ரி அருமையான குரல்வளம் மிக்கவர். கலைக்குழுவைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பாரதி, பரணி, சங்கர், ரவி, கோபி ஆகியோரும் மலையாளப் பாடல்களையும் 'கம்போஸ்' செய்து பயிற்சி பெற்று பாராட்டுப் பெற்றார்கள்.

நடிகை வனிதாவின் கணவரும் பிரபலப் பாடகருமான கிருஷ்ணசந்தர் எங்கள் கலைக்குழுவில் இடம் பெற்றார். கிருஷ்ணசந்தர் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் அருமையாகப் பாடுபவர். இவரது பாடல்கள் ஜேசுதாஸின் பாடல்களோ என்று கேட்போரை மயங்க வைக்கும் வகையில் பிரமாதமாக இருக்கும்.

கலைக்குழுவில் 2 நடனக் கலைஞர்களும் இடம்பெற்றனர். கலைக்குழுவில் இடம் பெற்றோரின் மொத்த எண்ணிக்கை 11. கலைக்குழுவின் தலைவியாகிய நான் உள்பட 4 பேர் பெண்கள். மற்ற 7 பேரும் ஆண்கள்.

இதற்குமுன் நான் வெளிநாடுகளுக்குப் பயணம் செய்துள்ளபோதிலும் இசைசார்ந்த பயணம் மேற்கொள்வது இதுவே முதல்முறையாகும்.

இசைக் கருவிகளை எடுத்துச் செல்வதற்கான விதிமுறை களை எல்லாம் இப்போதுதான் தெரிந்துகொண்டேன். இதே போன்று பல புதிய விஷயங்களையும் தெரிந்து கொள்கின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தது.

சமூக விரோதிகள் சிலர் இசைக் கருவிகளுக்குள் போதைப் பொருட்களைக் கடத்திச் செல்கின்றனர். இதனால் இசைக் கருவிகள் தீவிர பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன.

பயணகாலம் முதலில் மூன்று வாரம் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது. பின்னர் இது ஒருமாத காலமாக நீட்டிக்கப் பட்டது. அதன்பிறகு இது ஒன்றரை மாதகாலமாக நீட்டிக்கப் பட்டது.

உரிய விசாரணைகள் மற்றும் பரிசீலனைகளுக்குப் பின்னர் எங்களுக்கு விசா கிடைத்தது. சிலர் அமெரிக்காவிலேயே தங்கிவிடக்கூடும் என்ற நிலை அவ்வப்போது ஏற்படுவதால் இதுகுறித்து தீவிரமாக விசாரணை நடத்தினார்கள். என்னுடன் வருபவர்கள் அனைவரும் மறுபடியும் என்னுடனேயே இந்தியாவுக்கு திரும்பிவிடுவார்கள் என்று அமெரிக்கத் தூதரக அதிகாரிகளிடம் நான் உறுதியாகத் தெரிவித்தேன்.

ஒருவழியாக விசா கிடைத்துவிட்டாலும் விமானநிலையம் தொடர்பான உறுதிப்பாடு நமுவிக் கொண்டே இருந்தது.

வளைகுடா நாடுகளுக்குச் செல்வதைவிட அமெரிக்காவுக்குச் செல்வது பொருளாதார ரீதியாக செலவு பிடிக்கும் செயலாகும்.

அமெரிக்காவுக்குச் செல்ல வளைகுடா நாடுகளுக்குச் செல்ல ஆகும் தொகையைவிட நான்குமடங்கு தொகை ஆகும். போக்குவரத்து கட்டணமே குறைந்தபட்சம் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஆகும். இதுதவிர, மற்ற செலவுகளும் உள்ளன.

எனவே, அமெரிக்காவுக்குச் சென்றால் கோடிகளைக் குவித்துவிடலாம் என்பது சரியான கண்ணோட்டம் அல்ல. வரவு எவ்வளவு வருகிறதோ செலவும் அதற்கு ஏற்றாற்போல் இருக்கிறது. எனவே ஒரளவு மட்டுமே மிகசம் பிடிக்க முடியும்.

கே.எம்.எல்.நார்த் லேண்ட் பிளைட் மூலமாக செப்டம்பர் மாதம் 2ந்தே அமெரிக்காவுக்குச் செல்வதென முடிவு செய்யப்பட்டு, பயணச்சீட்டுகளும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. எங்கள் கலைப்பயண ஸ்பான்சர் வைத்தியநாதன் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தார்.

வேலை நிறுத்தம் காரணமாக கே.எல்.எம்.நார்த் லேண்ட் பிளைட் கேன்சல் செய்யப்பட்டுவிட்டதாக எங்களுக்கு செப்டம்பர் 2ந்தே காலையில் தகவல் கிடைக்கிறது.

அமெரிக்காவிற்கு செல்வதில் ஒருபறம் மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் ஒன்றரை மாதகாலம் குடும்பத்தினரைப் பிரிந்து இருக்க வேண்டுமே என்ற ஏக்கமும் தலைதூக்கியது. கூட்டுக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்த எனக்கு பாச உணர்வுகள், அன்பான செண்டிமெண்ட்கள் இவையெல்லாம் உண்டு.

எனக்கு வர வேண்டிய பணம், நான் கொடுக்க வேண்டிய பணம், செலுத்த வேண்டிய தொகைகள் போன்ற நிதிநிலை விவரங்களை என்னுடைய அப்பா திரு.ராமலூர்த்தியிடம்

ஒப்படைத்தேன். என் அம்மா ராதாவும், மகள்கள் விஜிஷா, அட்சயா ஆகியோரும் பொருட்களை பேக்கிங் செய்து தந்தார்கள்.

அமெரிக்காவில் 'யோகர்ட்' தான் கிடைக்கும். நம் ஊரில் கிடைப்பதைப் போன்ற தயிர் கிடைப்பது அரிது. வைத்தியநாதனின் மனைவி சாந்தா கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க ஒரு பாட்டிலில் தயிரை மறக்காமல் எடுத்துச் சென்றேன்.

மலேசியன் ஏர்லைன்ஸில் கேட்டதற்கு மொத்தமாக 11 டிக்கட் கிடைக்காது என்று மறுத்துவிட்டார்கள். என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. பயணம் தாமதமானால் கலை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்திருந்த நாட்களில் நடத்த முடியாமல் போய்விடும்.

அமெரிக்காவுக்குச் செல்லுமுன் தேவையான ஒருசில பொருட்களை வாங்கினேன். ஒப்பனை செய்வதற்குக்கூட நேரம் கிடைக்கவில்லை.

கழுத்தில் போட்டிருந்த செயினுக்கு 'டாலர்' வாங்க இரவு 9 மணிக்குத்தான் நேரம் கிடைத்தது. லலிதா ஐஊவல்லரி உரிமையாளர் சுகுமார் நண்பர் என்பதால் நேரம் கடந்த நேரத்திலும் வரிசையாக டாலர்களைக் காட்டினார்.

என்ன இவ்வளவு அவசரம்? பளைட் பிடிக்கப் போகிறீர்களா? என்று யதார்த்தமாக கேட்டார். ஆமாம். இன்றிரவே அமெரிக்காவுக்குச் செல்கிறேன் என்று பதில் சொன்னேன்.

வழக்கமாக புலி நக டாலர் அணிவேன். ஆண்கள்தான் புலிநகம் பதித்த டாலர் அணிவார்கள்... என்ன புலிநகம் போட்டிருக்கிறாய்? என்று பலர் என்னை கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு நான் 'பெண்புலி' ஜாக்கிரதை என்று சிரித்துக்கொண்டு பதிலளிப்பேன். இம்முறை விடுதலையை பிரதிபலிக்கும் 'பரிபேர்ட்' என்ற சுதந்திரப் பறவை டாலரைத் தேர்வு செய்தேன். இது கடையில் ஒன்றே ஒன்றுதான் இருந்தது. டாலருக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு கடையைவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

இந்தியாக ஏர்இந்தியா விமானத்தில் எங்களுக்கு டிக்கெட் கிடைத்தது. குடும்பத்தினர் மற்றும் நண்பர்களிடம் விடைபெற்று அதிகாலை 3 மணியளவில் அமெரிக்காவுக்குப் புறப்பட்டோம்.

அமெரிக்காவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் நேர வித்தியாசம் 10 மணி நேரத்திற்கும் அதிகம். இந்தியாவில் இரவு நேரம் என்றால் அமெரிக்காவில் பகல் பொழுதாக இருக்கும். அமெரிக்காவில் பகல் என்றால் இந்தியாவில் இரவாக இருக்கும்.

தூக்கக் கலக்கத்தோடு விமானத்தில் அமர்ந்தபோது, ஊட்டிவிடாத குறையாக பாசப்பெருக்குடன் அம்மா என்னை சாப்பிட வைத்த காட்சி மனக்கண்ணில் ஊசலாடியது. இந்திய எண்ணங்களும் அமெரிக்க சிந்தனைகளும் ஒன்றையொன்று தழுவ தூக்கமும் தழுவிக் கொண்டது.

விமானநிலையத்தில் நம் பொருட்களை சரிபார்த்து பட்டியலிட்டு வைத்துக் கொள்கின்றனர். திரும்பிவரும் போது கூடுதல் அல்லது குறைதல் இருக்கிறதா என்று மறுபடியும் சரிபார்க்கின்றனர். முறைகேடுகளைத் தடுக்கும்பொருட்டு இது கண்டிப்பாக அமுலாக்கப்படுகிறது.

ஒரு ஆண்க்கு 2 பெட்டி அனுமதிக்கப்படுகிறது. எங்கள் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்த ஒவ்வொருவரும் தலா 2 பெட்டி எடுத்துச் சென்றோம்.

சென்னையிலிருந்து மும்பை வழியாக நியூயார்க் நகருக்கு வந்து சேர்ந்தோம். மொத்தப் பயணநேரம் சுமார் 20 மணி நேரம் ஆகும்.

விமானப் பயணத்தின்போது பெரும்பாலும் அசைவ உணவு வகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

சைவ உணவு சாப்பிடுபவர்களுக்கு தயிர்சாதம் போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன. நான், கிருஷ்ணசந்தர் போன்றோர் தயிர்சாதம் சாப்பிட்டோம். சில வேளைகளில் முட்டை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டோம்.

நியூயார்க் நகரில் உள்ள ஜான்கென்னடி விமான நிலையத்தில் இறங்க எங்கள் விமானம் தயாரானது.

உயரே இருந்து பார்க்கும் போது செம்பழுப்பு நிறப் படலம்போல நியூயார்க் நகரம் ஜோலித்தது. இந்த வர்ண ஜாலம் எழில்கோலமாக மின்னியது. நீலம், இடையிடையே பசுமை போன்ற வண்ணப் படலங்களும் பளிச்சிட்டன.

எங்களை வரவேற்க வைத்தியநாதன் விமான நிலையத்திற்கு வந்திருந்தார். கென்னடி விமான நிலையம் மிகவும் பிரமாண்டமானது. கார் பார்க்கிங் பகுதியில் வாகனத்தை நிறுத்திவிட்டால் மறுபடியும் எடுக்க சற்று காலதாமதமாகும். இதனால் காரை பார்க் பண்ணாமல் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். வைத்தியநாதனின் மனைவி சாந்தாவும் இதே வழிமுறையைத்தான் கையாண்டார். இதனால் பார்க்கிங் கட்டனமும் மிச்சமாகிறது.

விமானநிலையத்திலிருந்து நாங்கள் வெளியே வந்ததும் சுற்றிக் கொண்டிருந்த கார்கள் எங்கள் அருகே வந்தன. நாங்கள் கார்களில் ஏறியதும் விமான நிலைய வளாகத்தை விட்டு வாகனங்கள் கிளம்பின.

லண்டனையும் நியூயார்க்கையும் ஓப்பிடும்போது பழமை மற்றும் புதுமை கலந்த கம்பீரத்திலும் சுத்தத்திலும் லண்டனே சிறப்பானதென என் உள்மனம் உரைத்தது நியூயார்க் சுத்தக் குறைவான நகரென்று இதற்குப் பொருள்ளல. நியூயார்க் 22 காரட் தங்கம் என்றால் லண்டன் 24 காரட் தங்கம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நியூயார்க் நகரில் ஸீரிங்டவுன் பகுதியில் உள்ள மாளிகையில் வைத்தியநாதன் தன் குடும்பத்தினருடன் வசித்து வருகிறார். இது பணக்காரர்கள் வாழும் பகுதியாகும். நான், கிருஷ்ணசந்தர் மற்றும் 2 நடன கலெக்டர்கள் வைத்தியநாதன் வீட்டில் தங்கினோம். மற்றவர்கள் அப்பார்ட்மெண்டில் தங்கினார்கள்.

நியூ ஜெர்சியில் எங்கள் கலை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அங்கெல்லாம் அரங்கை ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்தான் ஒப்படைப்பார்கள். அதற்குள் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வழக்கம்போல இங்கும் தடை ஏற்பட்டது. ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஆடியோ சிஸ்டம் சரியாக இயங்கவில்லை. பிறகு சரிசெய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் உள்ள சாதனங்களுக்கும் அமெரிக்காவில் உள்ள சாதனங்களுக்கும் இடையே வேறு பாடு உள்ளது. எப்போதும் சவுண்ட் என்ஜினீயர் ஒருவரை தயார் நிலையில் வைத்திருப்பது நல்லது. அப்போதுதான் தடங்கல் இல்லாமல் நிகழ்ச்சியை நடத்துவது சாத்தியமாகும். இதுபோன்ற பல விஷயங்களை அமெரிக்கப் பயணத்தின் போது தெரிந்து கொண்டேன்.

கிருஷ்ணசந்தரின் இசைப்பாடல்கள் ரசிகர்களைச் சொக்க வைத்தன. இசை ஆர்வலர்களின் கருகோஷத்தால் அரங்கமே அதிர்ந்தது.

கிருஷ்ணசந்தர் எதையும் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும், அரைகுறையாக செய்யக்கூடாது என்று நினைக்கிற, நடக்கிற பெர்பெக்ஷனில்ட். உணவுக் கட்டுப்பாட்டில் உறுதியானவர். ஆசாரம் மிக்கவர். கிருஷ்ணசந்தரும் அவர் மனைவி வளிதாவும் சினிமா துறையினர் என்ற போதிலும் அவர்களது சென்னை வீட்டில் பர்ன்சாலையின் அமைதியைக் காணமுடியும்.

கிருஷ்ணசந்தரின் ஒரேயொரு ஆசை மட்டும் அமெரிக்கப் பயணத்தில் நிறைவேறவில்லை. கவாமி விவேகானந்தருக்குப் பிறகு உலக அளவில் புகழ்மிக்க இந்து மதத்துறவியாக விளங்கி வருபவர் மாதா அமிர்தானந்தமயிதேவி.

கேரளாவில் கொல்லம் அருகேயுள்ள கிராமம் ஓன்றில் பிறந்த மாதா அமிர்தானந்தமயிதேவியின் புகழ் இன்றைய தினம் உலகம் முழுவதும் பறவியுள்ளது.

அமெரிக்கா உள்பட பலநாடுகளில் அவரது ஆசிரமங்கள் செம்மையான முறையில் இயங்கி அறப்பணிகள் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

அமெரிக்காவில் உள்ள மாதா அமிர்தானந்தமயிதேவியின் மடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கிருஷ்ணசந்தர் விரும்பினார். ஆனால் கால அவகாசம் இல்லாததால் அவரால் ஆசிரமத்திற்குச் செல்ல முடியவில்லை.

எங்கள் கலைக்குமுவின் இசை நிகழ்ச்சிக்கு ரசிகர் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. பாராட்டு, விருந்து என்றெல்லாம் எங்களை மகிழ்வித்தனர். அவர்களது பாசமழை எங்களை திக்குமுக்காடச் செய்துவிட்டது.

நியூ ஜெர்ஸியில் மட்டுமல்ல. சான் பிரான்சிஸ்கோவிலும் எங்கள் கலை நிகழ்ச்சி சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நியூயார்க்கிலிருந்து கவிபோர்னியாவுக்கு காண்டினென்டல் ஏர்லேஸ் மூலம் பயணமானோம்.

உள்நாட்டில் விமானப் பயணம் செய்ய 'ஊசா டிக்கெட்' பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாங்களும் இதையே பயன்படுத்தி ணோம்.

கவிபோர்னியாவில் உள்ள லாஸ் எஞ்சல்சில் நண்பர் மாத்யூ வீட்டில் தங்கிணோம்.

சினிமாவின் சர்வதேச தலைநகர் என்ற சிறப்பு ஹாலிவுட்டுக்கு உண்டு. சிறு வயது முதலே கலைத்துறை மீது எனக்கு அளப்பரிய ஈடுபாடு உண்டு. இசை, பாட்டு, நடனம் போன்றவற்றில் எல்லாம் இத்துறைகளில் என்னால் பரிமளிக்க முடிந்தது. கல்லூரியில் ஃபைன் ஆர்ட்ஸ் செகரட்டரி... ஆறு ஆண்டு காலத்திற்கும் மேலாக வீணை கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். கால்மடாலஜி படித்து பெண்களுக்கான உடற்பயிற்சிக் கூடம், அழகுக்கலை பயிற்சி வகுப்புகளை 10 வருடங்கள் நடத்தியிருக்கிறேன்.

எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் 'கீன் அப்சர்வேஷன்' எனப்படும் கூர்நோக்கு அவசியமானது. எதையும் கூர்மையாகப் பார்ப்பது பல கோணங்களிலும் உற்று நோக்கி கிரகித்து உள்ளத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்வது ஆகியவை யெல்லாம் இயல்பாகவே என் இரத்தத்தில் ஊறியுள்ள குணாம்சங்கள் ஆகும்.

நான் யாரிடமும் உதவியாளராக இருந்தது இல்லை. நான் தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் இயக்கியுள்ளேன். இதற்கு அடிப்படை காரணம் கூர்நோக்கும் சிதையாத சிந்தனையும் சீர்மிகு சிரத்தையும்தான். மேலும் தன்னம்பிக்கையை நான் ஒருபோதும் தளரவிட்டதில்லை. தன்னம்பிக்கையையும் சரியான அணுகுமுறையும் இருந்தால் இமயத்தில் கால் பதிப்பதுகூட சுலபமானதுதான்.

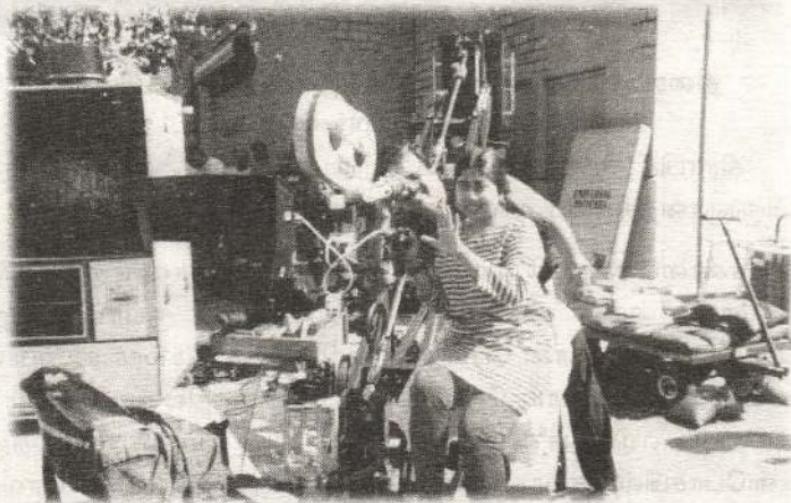
வைத்தியநாதனுக்காக அதாவது அவரது நிறுவனத்திற்காக நான் டாக்குமெண்டரி பிலிம் எடுத்துக் கொடுத்துள்ளேன். என்மீது அவர் வைத்துள்ள நம்பிக்கை வலுவடைந்ததற்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணம் ஆகும்.

அமெரிக்காவுக்குச் சென்றுவிட்டு ஹாலிவுட்டுக்குப் போகாமல் இருக்க முடியுமா?

ஹாலிவுட்டுக்குச் சென்றோம். யுனிவர்சல் ஸ்டியோவுக் குள் நுழைந்தவுடனேயே அதன் பிரமாண்டம் பிரமிக்க வைத்துவிட்டது.

அரங்க அமைப்புகள் அசாதாரணமானவை. 500க்கும் மேற்பட்ட செட்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு இல்லாததே இல்லை. எந்தக் காட்சியையும் படமாக்க இங்கே வசதியுள்ளது. 'சைக்கோ' பட ஷாட்டிங் இங்கேதான் நடந்தது. 'ஷார்க்' பட ஷாட்டிங் இங்கேதான் நடந்தது என்றெல்லாம் விளக்கம் அளித்தனர்.

யுனிவர்சல் ஸ்டியோவில் ஹாலிவுட் கேமிரா வழியாக

விண்வெளிக் காட்சிகள், அடர்ந்த வனக்காட்சிகள், அருவிகள், மலைகள், ரெயில்கள், விமானங்கள் போன்றவை யெல்லாம் யுனிவர்சல் ஸ்டேடியோவில் உள்ளன.

திரைப்படத்திற்காகவே செய்து வைக்கப்பட்டிருந்த
ஒரு விளாம்பர் போர்டின் நடுவே...

கிராபிக் டெக்னிக் முன்னேற்றம் மிகமிக அபாரமானது. விஞ்ஞானத்தின் விஸ்வரூபம் நம்மை வியக்க வைக்கிறது.

சண்டைக்காட்சி ஒன்றை படமாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். கேமரா ஒன்றின் விலை ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். நான் பேசி அனுமதி வாங்கி கேமரா வழியாக காட்சி கோணம் பார்த்தேன். பயண அவசரத்தில் நான் கேமரா எதையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை. நியாயமான விலைக்கு டிஸ்போசபிள் கேமரா கிடைக்கிறது. ஒன்றின் விலை 10 டாலர் ஆகும். படம் எடுத்துவிட்டு பிலிமை டெவலப் செய்தபின்

கேமராவை தூக்கி எறிந்துவிடலாம். தேவை கருதி டிஸ்போசபிள் கேமரா வாங்கி அதைப் பயன்படுத்தினேன்.

யுனிவர்சல் ஸ்டேடியோவில் ஷோக்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கு நடைபெறும் காட்சிகள் தத்ரூப மானவை. ‘டைமிங்’ எனப்படும் காலக்கணக்கு மிகச்சரியாக இருக்கும். ஒரு நொடிகூட பிறழ்வதில்லை.

கிளிகள் கொஞ்சவது, பறவைகள் பாடுவது, குதிரை குதிப்பது, குரங்கு குளிப்பது, நாய் விளையாடுவது, கோழி வேடிக்கை காட்டுவது, கரடி துள்ளுவது போன்ற காட்சிகளை எல்லாம் பார்த்தோம்.

ஒரு கிளி ‘டாலர் ரூபாய் நோட்டு ஒன்றினை, கூட்டத்தி விருக்கும் ஒருவரின் சட்டைப் பையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து எடுக்கும். அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்போம். சற்று நேரத்திற்குப்பின் இன்னொரு கிளி மிகச் சரியாக எந்த இடத்திலிருந்து டாலரை எடுத்ததோ அதே இடத்தில் டாலரை அப்படியே வைத்துவிடும்.

பயிற்சியும் பழக்கமுமே இந்த வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளின் சிறப்பை அளிக்கின்றன.

ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது கட்டிடம் வெடித்து தூள் தூளாகச் சிதறிவிடும். ஆனால் மிகமிகக் குறுகிய காலத்தில் அடுத்த நிகழ்ச்சிக்காக அதே கட்டிடம் அதே தோற்றத்தில் அப்படியே தயாராகிவிடும். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது ஏதோ மாயாஜால் வித்தைபோல் தோன்றுகிறது. நூறு விட்டலாக் சாரியா படங்களின் காட்சிகளை யுனிவர்சல் ஸ்டேடியோவில் காணலாம் என்றால் மிகையல்ல.

சார்வி சாப்ளினைத் தெரியாதவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. அவரது உருவத்தைப் பார்த்தவுடனே சிரிப்பு தன்னால் வந்துவிடும். அதுபோல லாரல்-ஹார்டி ஆகிய சிரிப்புலக இரட்டையர்களும் நம்மை குலுங்கக் குலுங்க சிரிக்க வைப்பார்கள்.

சார்வி சாப்ளின் தோற்றம் உடையவரையும், லாரல்-ஹார்டி தோற்றம் உடையவர்களையும் யுனிவர்சல் ஸ்டேடியோவில் உலவ விட்டுள்ளனர்.

சர்க்கஸ் நிகழ்ச்சியின்போது படுண்கள் பிராக்டிக்கல் காமடி செய்வதைப் போல சார்வி சாப்ளின், லாரல்-ஹார்டி ஆகியோர் தாங்கள் கலாட்டாக்களால் நம்மை சிரிக்க வைக்கின்றனர். நேரத்திற்கு நேரம் கலாட்டாவின் வகைகள் மாறிக் கொண்டே இருக்கும்.

சார்வி சாப்ளின், லாரல்-ஹார்டி தோற்றத்தில் இருந்தோர் செய்த காமெடி கலாட்டாக்களை இப்போது நினைத்துப் பார்த்தால்கூட சிரிப்பு வருகிறது. யுனிவர்சல் ஸ்டேடியோவைச் சுற்றிப்பார்க்க ஒருநாள் போதாது.

ஜூரோப்பிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அமெரிக்கர் களுக்கும் இடையே உணவு விஷயத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வித்தியாசத்தைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஜூரோப்பியர்கள் பெரும்பாலும் மிதமாகச் சாப்பிடுவார்கள். உணவு வகைகள் சாப்பிடுவதில் ஒரு கட்டுப்பாடு உடைய வர்களாக ஜூரோப்பியர்கள் உள்ளனர். ஆனால் அமெரிக்கர் களிடம் உணவு கட்டுப்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் மூக்குமுட்ட உண்பதில் நாட்டம் உடையவர்களாக உள்ளனர். வயிற்றுக்கு வஞ்சனை செய்யக்கூடாது, திருப்தியாகச் சாப்பிட வேண்டும் என்பது தான் அமெரிக்கர்களின் உணவுக் கோட்பாடாக உள்ளது.

பிரான்ஸ் நாட்டில் உடற்கட்டைப் பேஜுபவர்கள் பெருமளவில் உண்டு. ஆனால் அமெரிக்கர்கள் இதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் உணவை இஷ்டம்போல் சாப்பிடுகின்றனர்.

ஒரு காபியின் அளவு நமக்கு அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு காபியை இரண்டு பேர் தாராளமாக பகிர்ந்து அருந்தலாம்.

டிகாஷன், திக் மில்க், குட்டி பாக்கெட்டுகளில் சுகர், சுகர் பயன்படுத்தாதவர்களுக்கு equal போன்றவையெல்லாம் தனித்தனியாக வழங்கப்படுகின்றன. அவற்றை தேவையான விகிதாச்சாரத்தில் கலந்து பருகிக் கொள்ளலாம்.

மெக்டோனால்டு உணவுகங்கள் அமெரிக்காவில் மிகப் பிரபலமாக உள்ளன. பல்வேறு நாடுகளிலும் இதன் கிளைகள் உள்ளன.

மெக்டோனால்டு உணவுகத்தில்

பிரெட் நடுவில் ஆம்லெட் வைத்து தரப்படும் எக்மபிள், சிக்கன் பெர்கர் போன்றவை மெக்டோனால்டு உணவகங்களில் மிகவும் பிரசித்தம்.

பீப், போர்க் போன்ற கறிவகைகளும், சாலட் போன்ற உணவு வகைகளும் அமெரிக்கர்களுக்கு மிகவும் பிரிய மானவை.

அமெரிக்கர்கள் நொறுக்குத் தீனி தின்று கொண்டே இருக்கின்றனர். சீதோஷ்ண நிலையும் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்குமோ என்று தோன்றுகிறது.

பிரஞ்சு பிரை, பொட்டட்டோ பிரை போன்ற பிரபலமான நொறுக்குத் தீனி வகைகள் ஆகும்.

அமெரிக்கர்கள் பெரும்பாலும் தண்ணீர் அருந்துவதே இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் எப்போது பார்த்தாலும் 'கோக்' தான்.

அமெரிக்காவில் ஐஸ் டீயும் பிரசித்தமானது. பீட்ஸா (Pizza) மென்மையாகவும் சுவையாகவும் உள்ளது. இந்தியாவிலும் பீட்ஸா இப்போது பிரபலம் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அமெரிக்கத் தரத்திற்கு இந்திய 'பீட்ஸா' இல்லை. ஆனால் சமீபத்தில் சென்னையில் வீமரிடியன் என்ற ஸ்டார் ஹோட்டலில் சாப்பிட்ட பீட்ஸா அந்த எண்ணத்தை மாற்றும் வகையில் அற்புதமாய் இருந்தது. உலகம் முழுவதும் இருந்து நாள்தோறும் பார்வையாளர்களை ஈர்த்துவரும் டிஸ்னி லேண்டுக்குச் செல்வதே ஆச்சரியம் கலந்த ஆனந்த அனுபவம் ஆகும்.

ஒரு ஆளுக்கு நுழைவுக் கட்டணம் 38 டாலர் (சுமார் ரூ.1600/-) ஆகும்.

டிஸ்னி லேண்டில் உணவுப் பொருட்களின் விலையும் சற்று கூடுதல் ஆகும். பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் சிக்கன்

மாக செலவிட வேண்டியிருந்தது. கலைக்குழுவின் தலைவி என்ற முறையில் நான் இதில் மிகுந்த கவனமுடன் இருக்க வேண்டியிருந்தது.

கலைக்குழுவை நடத்திச் செல்வது கயிற்றின்மேல் நடப்பதைப்போன்ற கவனம் மிக்கப் பணியாகும். எப்போதும் விழிப்புடன் செயல்பட வேண்டும். நிதானமும் பொறுமையும் அவசியம் தேவை. அதே நேரத்தில் கண்டிப்பும் இருக்க வேண்டும்!

கனிவு காட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கனிவு காட்ட வேண்டும். கண்டிப்பு காட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கண்டிப்பு காட்ட வேண்டும்.

கோஷ்டி மனப்பான்மை, நீ பெரியவனா அல்லது நான் பெரியவனா என்ற மோதல் போன்றவை தலைதூக்காத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சிறு குழந்தைகளை அதட்டி அடக்கிவிடலாம். ஆனால் பெரியவர்களை இப்படி அதட்டி அடக்கிவிட முடியாது. ஆனால் அதேநேரத்தில் நம்மை நம்பி அழைத்திருப்ப வர்களுக்கு நம் நடவடிக்கைகளால் பாதிப்பு ஏற்படா வண்ணம் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் பெருந்தன்மையாக இருப்பதுகூட சில சமயங்களில் தவறாகி விடுகிறது. நம்மை ஏமாளிகள் என்று மற்றவர்கள் நினைத்து விடுகிறார்கள். எடுத்துக்கொண்ட எந்தக் காரியத்தையும் இறுதிவரை பொறுமையாக எதிர்கொள்ளும் பக்குவம் பெற்றிருந்ததால், இதையும் வாழ்வின் ஒரு அனுபவமாக நினைத்து குழுவினர் சிலரது விநோதமான நடவடிக்கைகளை நினைத்து மனம் வேதனைப்பட்டேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இந்தியாவில் நடந்துகொண்ட முறை வேறு. அமெரிக்காவில் நடந்து கொண்ட முறை வேறு... வார்த்தை

மீறுபவர்களை எப்போதுமே வாழ்க்கையில் மனிதர்களாக நான் அங்கீகரிப்ப தில்லை... முதல் அமெரிக்கப் பயணம் பாடமாக அமைந்தது...

ஏனென்றால், குழுவில் ஒருவர் தலைகளத்தினால், நடந்து கொண்டவிதம் ஸ்பான்சர்களுக்கு எரிச்சல் ஊட்டும் விதத்தில் அமைந்தது. இனிமேல் இம்மாதிரி நபர்களை அழைத்து வருவதில்லை என்று சபதம் எடுத்தேன்.

சிகாகோ விமான நிலையத்தில் திரு.ஜாய் மற்றும் அவரது நண்பர்கள் எங்களை அன்புடன் வரவேற்று அழைத்துச் சென்றனர். தங்குவதற்கு செளகரியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தந்தனர். வசதி மிக்க ஒட்டல்களில் அறைகள் முன்கூட்டியே பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் சிரமம் ஏற்படாது. சொகுசு ஒட்டல் ஒன்றில் எங்களுக்காக ஏற்கனவே அறைகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன.

கலை நிகழ்ச்சி நடத்த ஒரு நாள் கால அவகாசம் இருந்தது. இந்த இடைப்பட்ட நாளில் ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்க வருமாறு எங்களை அழைத்தனர் என் குழுவில் இடம்பெற்ற சிலர்.

அறைகளில் தங்கி ஓய்வெடுக்கவும் உறங்கவும் அக்கறை காட்டினார்களே தவிர, ஊரைச் சுற்றிப் பார்க்க பலருக்கு விருப்பம் இல்லை. ஓவ்வொருவரின் மனதிலையும் ஓவ்வொரு மாதிரியாகத்தான் இருக்கும். ஒருவரின் மனதிலையேகூட வெவ்வேறு பொழுதுகளில் வெவ்வேறு மாதிரியாக இருக்கும். இது இயல்பானதுதான்.

கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தை அதுவும் இதைப்போன்ற அழூர்வ சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமே பலரிடம் இல்லை. கிடைத்துள்ள கால அவகாசத்தைப் பயன்படுத்தி ஊரில் உள்ள முக்கிய

இடங்களைச் சுற்றிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதில் நாட்டம் இல்லாததால் பலரும் அறையிலேயே முடங்கிக் கொண்டனர். இதனால் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தவர்களுக்கு சற்று மனவருத்தம்தான். மற்றவர்களைப் போல் என்னால் முடங்கிக் கிடக்க முடியவில்லை. மூலையில் முடங்கிக் கிடப்பது எனது சுபாவமும் அல்ல. கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நினைப்பவள் நான்.

சிகாகோவில் பார்க்க வேண்டிய முக்கிய இடங்களைப் பார்ப்பதென நான் முடிவெடுத்தேன். 'சிகாகோ டவர்' மிகப் பெரியது. விண்ணனாவிய இந்த கோபுரம் நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது. பல எல்.ஐ.சி.களை ஒன்றின்மீது ஒன்றாக அடுக்கி வைத்தால் எவ்வளவு பிரமாண்டமாக இருக்குமோ அவ்வளவு பிரமாண்டமாக சிகாகோ டவர் காட்சி அளிக்கிறது.

நேவிபியர் பாலம் (சிகாகோ)

மிக்சிகன் ஏரியும் கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் பளிங்கு போன்ற தெளிவுடனும் வனப்புடனும் விசாலமாகவும் தூய்மையாகவும் காட்சி அளிக்கிறது. அருவிகள், ஏரிகள், தடாகங்கள் போன்றவை இயற்கையின் வரங்கள். இவற்றை ரசிப்பது தனி இன்பம். கவித்துவ நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் இவற்றை ரசிப்பது தனி இன்பத்திலும் தலையாயது. கவிஞரான என் உள்ளத்தில் ஏரியின் அழகும், 'நேவிபியர்' வளாகமும் ஏற்படுத்திய இன்ப அலைகள் இப்போதும் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. ஏரியில் படகு சவாரி செய்தது ஒரு இனிமையான அனுபவம்...

சிகாகோவில் உள்ள மியூசியம் பழைமக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக உள்ளது. தொன்மை சிறிதும் குன்றாவண்ணம் பழங்காலப் பொருட்கள் பொக்கிஷம் போலப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மியூசியம் அமைக்கப்பட்டுள்ள விதம் பழைமையை பிரதிபலிக்கிறது என்றால் மியூசியத்தைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ள செய்து தரப்பட்டுள்ள வசதிகள் நவீனத் தன்மையை பிரதிபலிக்கின்றன.

போட்டோ எடுப்பதற்கு சில மியூசியங்களில் அனாவசிய கெடுபிடிகள் செய்யப்படுவதுண்டு. ஆனால் சிகாகோ மியூசியத்தில் புகைப்படம் எடுக்க அனாவசிய கெடுபிடி எதுவும் இல்லை.

சிகாகோவில் உள்ள மீன் அருங்காட்சியகம் என்னைக் கொள்ளளகொண்டது. நூற்றுக்கணக்கான மீன் வகைகள், சின்னஞ்சிறியவை முதல் மிகப் பிரமாண்டமானவை வரை வகைப்படுத்தி காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. மீன்கள் பல வண்ணங்களிலும் பல வடிவங்களிலும் நீந்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

நடசத்திர வடிவ மீன்களின் ஈர்ப்புசக்தி நடசத்திர அந்தஸ்துக்கு ஒப்பானது. மீன்களின் பெயர்கள் மற்றும் விவரங்களும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

மீன் அருங்காட்சியகத்தை முழுமையாகப் பார்க்க 24 மணி நேரம்கூடப் போதாது. ஆனால் கால அவகாசம் இல்லாததால் மீன் அருங்காட்சியகத்தை வெகுவேகமாகச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டியதாயிற்று.

சிகாகோவுக்குச் சென்றுவிட்டு சுவாமி விவேகானந்தர் பேசிய அரங்கைப் பார்க்காமல் வரமுடியுமா? இந்து மதத்தின் மீதும் இந்து சமயப் பண்பாடு மற்றும் தத்துவங்கள் மீதும் எனக்கு சிறுவயது முதலே ஆழ்ந்த பற்று உண்டு. ஆண்டுகள் உருண்டோட உருண்டோட நம்பிக்கையும் பற்றும் ஆழமாகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

நான் சுவாமி விவேகானந்தரின் போதனைகளை அவ்வப்போது படிப்பது வழக்கம். கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழும் மகான் விவேகானந்தரின் பெருமையை குன்றில் எற்றிய தீபமாகச் சுடர்வீசுச் செய்த சிறப்பு சிகாகோ நகருக்கு உண்டு. சமய வரலாற்றில் சுவாமி விவேகானந்தரின் சிகாகோ பேச்சு தங்கத் தகட்டில் பதிக்கப்பட்டுள்ள வைரம் போல் இப்போதும்கூட ஜோலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

'லேஸ் அண்ட ஜெண்டில்மேன்' - என்ற வார்த்தை களையே கேட்டுக் கொண்டிருந்த மேலை நாட்டுச் செவி களுக்கு 'டியர் பிரதர்ஸ் அண்ட சிஸ்டர்ஸ்' என்ற பாசப் பிணைப்பான வார்த்தைகளை அறிமுகப்படுத்திய விவேகானந்தர், சிகாகோவில் முதன்முதலில் சொற்பொழிவாற்றிய இடம், மிக்சிசன் ஆர்ட் மியூசியத்தில் இருக்கிறது.

சுவாமி விவேகானந்தர் பேசிய அரங்கைச் சென்று பார்த்தேன். அப்போது என் மனத்தில் எழுந்த உணர்வுகளை

வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியவில்லை. அது வார்த்தை களுக்கு வரப்படாத பரவசம். பக்தி உள்ளங்கால் முதல் உச்சிவரை வியாபித்தது. மனக்கண்ணால் மகான் விவேகானந் தருக்கு புஷ்பாஞ்சலி செலுத்திவிட்டு பிரிய மனமில்லாமல் அங்கிருந்து விடைபெற்றேன்.

சிகாகோ நகரில் இந்தியப் பொருட்கள் எல்லாமே கிடைக்கின்றன. பொருட்கள் தரமாக இருக்கின்றன. விலையும் நியாயமாகவே உள்ளது. அங்குள்ள பொருளாதார நிலையின் அடிப்படையில் அங்குள்ள விலையைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இந்தியப் பொருளாதார நிலையின் அடிப்படையில் அங்குள்ள விலையைப் பார்க்கக் கூடாது.

“இந்தியன் ஸ்டோர்ஸ்” என்ற அங்காடியில் இல்லாத இந்தியப் பொருட்களே இல்லை என்னாம். போதுமான கால அவகாசம் கிடைக்காததால் ஷாப்பிங் செல்ல நேரம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது.

போக்குவரத்துக்கென ‘மினி ஹோம்’ என்று சொல்லத்தக்க வேண பயன்படுத்துகின்றனர். எங்கள் உபயோகத்துக்கென தரப்பட்ட வேளில் வீட்டில் உள்ள சௌகரியங்கள் எல்லாம் இருந்தன. படுக்கை அறை, சமையல்அறை, குளியல் அறை போன்றவை மிக நேர்த்தியாக இருந்தன. எங்கள் ஸ்பான்சர் திரு.ஜாய் மற்றும் அவரது நண்பர்கள் எங்கள் உபயோகத்திற்காக செல்போன் போன்றவற்றையும் அளித்திருந்தனர். எங்களுக்கு சிறு அசௌகரியம்கூட ஏற்படாதவண்ணம் மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொண்டனர்.

திரு.ஜாய், அவர் மனைவி ஷீலா, தாய் மற்றும் அவரது குழந்தைகள் எங்களிடம் காட்டிய பரிவும், பண்பாடும் நெகிழ்ச்சியை வரவழைத்தது. அவர்கள் இல்லத்தில் வெளி

நாட்டில் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வே எழாதவாறு இந்தியபாணி உணவு வகைகள் சுவையாக பரிமாறப்பட்டன.

அங்குள்ள உடுப்பி ஓட்டவில் தென்னிந்திய பாணி உணவு வகைகள் வாய்க்கு ருசியாக அளிக்கப்படுகின்றன. உடுப்பி ஓட்டலை மதுரையைச் சேர்ந்த திரு.காமராஜ் என்பவர் நடத்தி வருகிறார். இவர் பிரபல சினிமா நடிகரும் ராமராஜனின் நண்பர் ஆவார். எனக்கு ராமராஜன் பத்திரிகை நிருபராயிருந்த போது நன்கு பழக்கமான நண்பர் என்பதால், உடுப்பி ஓட்டவில் விருந்து அமர்க்களப்பட்டது.

சிகாகோவில் நாங்கள் நடத்திய கலை நிகழ்ச்சி மகத்தான் வெற்றி பெற்றது. 1500 பேர் அமரும் வசதி கொண்ட அரங்கம் நிரம்பி வழிந்தது.

எங்கள் நிகழ்ச்சியை அவர்கள் ரசித்த விதமும் கரவொலி எழுப்பி பாராட்டிய விதமும் கலைப் பயணத்திற்கு ஊக்கம் அளித்தன.

டெட்ராயிட் நகரம் கார்களின் தலைநகர் என்று போற்றப்படுகிறது. போர்டு கார் இங்குதான் தயாராகிறது. கால அவகாசம் இல்லாததால் போர்டு கார் தொழிற்சாலையைப் பார்க்க முடியவில்லை. அடுத்தமுறை அமெரிக்காவுக்குச் செல்லும்போது போர்டு கார் தொழிற்சாலையை நிச்சயம் பார்க்க வேண்டும் என்று மனத்தில் குறித்து வைத்துள்ளேன்.

கலை நிகழ்ச்சிக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியில் நான் மட்டும் டெட்ராயிட்டில் இருந்து மிக்சிகனுக்கு நார்த் வெஸ்ட் பிளைட் மூலம் வந்தேன். மிக்சிகனில் எனது மாமா ஜெயராம ஈஸ்வரன் வசித்து வருகிறார். 40 வருடமாக அவர் அமெரிக்கா வில் வசித்து வருகிறார். எப்போதாவது ஒரிருமுறை மட்டுமே அவர் இந்தியாவுக்கு வந்துள்ளார். நான் சிறு குழந்தையாக

இருந்தபோது அவரைப் பார்த்துள்ளேன். பிறகு நேரில் பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அமெரிக்கப் பயணம் சந்திப்புக்கு வழிவகை செய்து தந்தது.

பொறியியல் பேராசிரியரான எனது மாமா ஈஸ்வரன் வியாபாரமும் செய்து வருகிறார். அவருக்கு சர்வதேசத் தொடர்புகளும் உண்டு. குறிப்பாக சீனாவுடன் அவருக்கு நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு. வியாபார நிமித்தம் அவர் அடிக்கடி சீனாவுக்குச் செல்வது வழக்கம்.

மாமாவும் அத்தையும் என்னை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தனர். சொந்த வீட்டில் இருப்பதைப் போன்ற உணர்வே மேலிட்டது. மாமாவின் வீடு அமைந்துள்ள இடம் 'கலாமசு' ஆகும். அங்கு அழகும் அமைதியும் தவழ்கின்றன. 40 ஆண்டு காலம் அமெரிக்காவில் வசித்து வருவதால் எனது மாமா முக்கால்வாசி அமெரிக்கராகவே மாறிவிட்டார். மாமாவுக்கு இரண்டு குழந்தைகள். ஆண் ஒன்று, பெண் ஒன்று. அத்தை இந்தியாவில் டாக்டராகப் பணியாற்றியவர். ஆனால் அமெரிக்காவில் அவர் குடும்பப் பணிகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வீட்டோடேயே இருக்கிறார். அத்தையின் அப்பா வீணை சேஷேய்யர் இசைமேதை ஆவார்.

வெளிநாட்டு பயணத்தின்போது, அலுவல்களுக்கு நடுவே உறவினர் வீட்டில் தங்கும்போது, ஒரு அலாதி சுகம் ஏற்படுகிறது. நமது சொந்த வீட்டில் நம் குடும்பத்தாருடன் இருப்பது 'ஹோம் சிக்'கைத் தவிர்த்தது.

கலாமசிலிருந்து சிகாகோவிற்கு வந்து வாழிங்டனுக்குப் பயணமானேன். இவ்வாறு அமெரிக்காவில் விமானத்தில் தனியாகப் பயணம் செய்வது புது அனுபவமாக இருந்தபோதிலும்கூட துளியும் பயம் எழவில்லை. புதிய வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில்

உள்ள ஆர்வமும் நல்ல நல்ல அனுபவங்களைத் தவற விட்டுவிடக் கூடாது என்ற ஆசையுமே என்னை இவ்வாறு உருவாக்கிக் கொள்ள உதவின.

அமெரிக்காவில் மொழி ஒரு பிரச்சனையாக இல்லை. எனக்கு ஆங்கிலம் ஓரளவு பேசத் தெரியும் என்பதால் தகவல் தொடர்பு சாதாரணமாக எந்தச் சிக்கலும் ஏற்படவில்லை.

அமெரிக்காவின் தலைநகரான வாஷிங்டன் பிரமாண்டமான நகரம் என்பதைப் பறைசாற்றும் வகையில் விமான நிலையமும் பிரமாண்டமானதாக உள்ளது. உள்ளே செல்லவும் வெளியேறவும் பலவழிகள் உள்ளன.

எனது சித்தப்பா மகன் பாஸ்கர் தனது மனைவி சித்ராவுடன் விமானநிலையத்திற்கு வந்திருந்து என்னை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

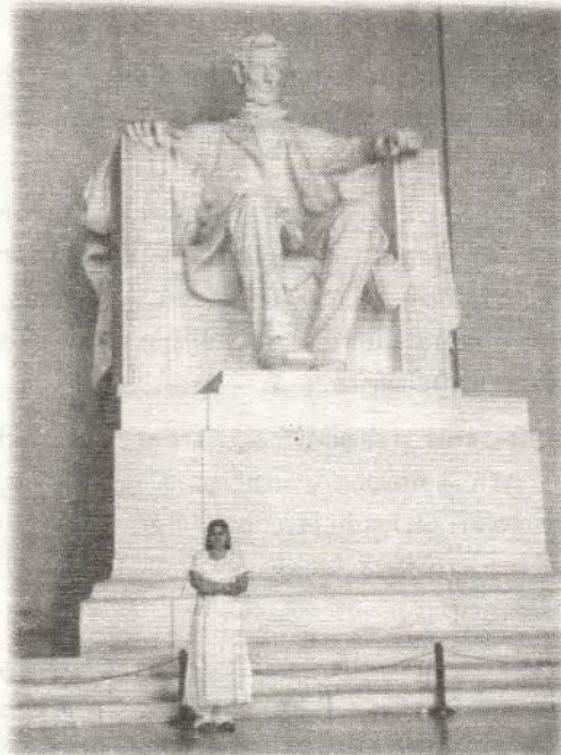
என் தம்பியின் குடும்பம் இருந்த இடத்தின் பெயர் 'அலெக்சாண்ட்ரியா' என்பதாகும். இது மிகவும் அமைதியான இடமாகும். தம்பி பாஸ்கரின் அப்பார்ட்மெண்ட் ஆறாவது தளத்தில் இருந்தது. அடுக்குமாடி குடியிருப்புகள் மிக அருமையாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

மாத வாடகை 900 டாலர் என்றாலும்கூட எல்லா செளகரி யங்களும் உள்ளன. ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு வீடுமாறிச் செல்பவர்கள் பெரும்பாலும் பிரிஜ், வாஷிங் மெஷின் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்வதில்லை. அவற்றை விட்டுவிட்டே செல்கின்றனர்.

தம்பி வீட்டுக்கு நான் சென்றிருந்தபோது, நான் பிறந்த மண் புதுக்கோட்டையிலிருந்து சித்தப்பாவும் சித்தியும் வந்திருந்தனர். இதனால் அமெரிக்காவில் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வே தலைதூக்கவில்லை. புதுக்கோட்டையில் உள்ள

பூர்வீக வீட்டில் இருப்பதைப் போன்ற உணர்வே ஏற்பட்டது. இது உள்ளத்திற்கு மிகவும் இதமாக இருந்தது.

தீபாவளி சமயம் என்பதால் நினைவு முழுவதும் வீட்டைப் பற்றியே இருந்தது. ஷாப்பிங் போக அவகாசம் கிடைத்ததைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தேவையானப் பொருட்கள் சிலவற்றை வாங்கினேன். அவற்றை சித்தப்பா மூலம் இந்தியாவுக்கு கொடுத்து அனுப்பினேன். இதனால் என்மகள்களுக்கு தீபாவளியெயாட்டி நான் அனுப்பி வைத்த பொருட்கள் கிடைத்தன.

விங்கனின் நினைவிடத்தில்

வாஷிங்டனில்
பல இடங்களைச்
கற்றிப் பார்த்
தேன். ஆபிரகாம்
விங்கன் அமெ
ரிக்க சரித்திரத்தில்
ஒப்பற்ற சாதனை
படைத்த வர
லாற்று நாயகர்
ஆவார். அவரது
மீ மே மா ரி யல்
மிகச்சிறப்பாக
வடிவமைக்கப்
பட்டுள்ளது. பிர
மா ண்ட மா ன
அவரது பளிங்குச்
சிலை கம்பீர
மாகக் காட்சி
அளிக்கிறது.

'நேச்சர் வோர்ல்டு' என்பது இயற்கையை பிரதிபலிக்கும் தனி உலகம் ஆகும். டெனோசர் எலும்புக்கூடு நம்மை பிரமிக்க வைக்கிறது.

என் தமிழ் பாஸ்கர் ஒரு பெரிய கணிப்பொறி அலுவலகத்தில் உயர்பதவி வகிப்பவர். ஓவ்வொரு இடத்தின் சரித்திரக்குறிப்புகளை விளக்கியபோது, அநிவுக் கூர்மையையும் ஞாபகசக்தியையும் எண்ணி வியந்தேன்... பல இடங்களில் புகைப்படம் எடுத்தும், சரித்திரக்குறிப்புகளை கொடுத்தும் என்னைத்திக்குமுக்காடச் செய்தார்.

மியூசியத்தில் ஆரம்பகாலம் முதல் தற்போதைய நிலை வரை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கற்காலத்தை நினைவுபடுத்துபவை நியாண்டர்தால் மனிதனின் மினியேச்சர் வடிவங்கள். போர்களின்போது பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்கள், விண்வெளி சாதனைகள் போன்றவை எல்லாம் அருமையாக வரிசைப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

போட்டோ எடுக்கவும், வீடியோ எடுக்கவும் அனுமதி உண்டு. அமெரிக்காவின் 400 வருட சரித்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த அருங்காட்சியகத்தைச் சுற்றிப்பார்த்தால் போதுமானதாகும் என்ற எண்ணம் இதைப் பார்ப்பவர்கள் மனங்களில் எழுகிறது. அருமையான பூங்கா மிக நேர்த்தியாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. பசுமையும் தூய்மையும் சுதிராடுகின்றன.

அமெரிக்க அதிபர் பில் கிளிண்டனை சந்தித்துப் பேச ஆசைதான். கால அவகாசம் இல்லாததால் இந்த ஆசையை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. வெள்ளை மாளிகை வளாகத்தில் கிளிண்டனின் கட் அவுட்கள் வைக்கப்பட்ட

உள்ளன. கட் அவுட் அருகே நின்று நான் போட்டோ எடுத்துக் கொண்டேன்...

அன்டை நாடான கனடாவுக்குச் செல்லும்போது விசா கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். பாஸ்போர்ட் போன்ற முக்கிய ஆவணத்தைக்கூட அமெரிக்காவில் கூரியரில் அனுப்பலாம். அது உரிய நேரத்தில் கிடைத்துவிடும். இது நானே எனது நேரடி அனுபவம் மூலம் தெரிந்து கொண்ட உண்மை.

ஒரு நாட்டில் இருந்து மற்றொரு நாட்டுக்குப் போகும் போது தகவல்களை அவர்கள் கூர்மையாகக் கவனிக்கிறார்கள். சரியான தகவல்கள் தரப்பட்டிருந்தால் துளியும் கெடுபிடி செய்வது இல்லை. ஏதேனும் சந்தேகம் எழுந்தால் மட்டுமே துருவித்துருவி விசாரணை நடத்துகிறார்கள்.

கனடா விசா எடுப்பதற்காக வாஷிங்டனிலிருந்து கூரியர் மூலம் என் பாஸ்போர்டை அனுப்பி வைத்தேன். பாஸ்போர்ட் 'மிஸ்' ஆகியிட்டால் என்று நான் கவலைப்பட்டதற்கு என் தம்பியின் மனைவி சித்ரா, அதெல்லாம் ஒன்றும் ஆகாது... இது இந்தியா இல்லை. தைரியமாக அனுப்பலாம் என்று சொன்னார்... அதன்படியே உரிய நேரத்தில் என் பாஸ்போர்ட் நியுயார்க்கில் திரு.வைத்தியநாதனுக்குப் போய் சேர்ந்தது. வாஷிங்டன் நகரிலிருந்து பாஸ்கர், சித்ரா, பிரவீண் ஆகி யோரிடமிருந்து பிரியாவிடை பெற்று, ஹஸ்டன் நகருக்கு நான்மட்டும் சென்றேன். குழுவினர் நியூயார்க்கிலிருந்து வருவதாக பிளான்...

❖ ❖ ❖

ஹீஸ்டன் பயணம்...

கனடாவுக்கு சாலைவழியே சென்றோம். அமெரிக்காவை யும் கனடாவையும் இணைக்கும் பாலமாக நயாகரா அருவி

உள்ளது. கண்டாவுக்குச் செல்லும்போது நயகராவைப் பார்க்க போதுமான அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. மேலும் நேரமும் நள்ளிரவாகிவிட்டது. ஆனால் திரும்பி வரும்போது நயகராவை ஆசைதீர ரசித்துப் பார்த்தோம். நாங்கள் சென்றது இலையுதிர்காலம். குளிர்காலம் தொடங்குவதற்கான அறிகுறி கள். புலப்படத் தொடங்கின. பனிப் பொழிவு கடுமையாக இருக்கும் என்று அங்குள்ளவர்கள் தெரிவித்தனர்.

பெராரண்டோ நகரில் இலங்கைத் தமிழர் குகதாஸ் என்பவர் கலை நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். நாங்கள் தங்க நட்சத்திர அந்தஸ்து உடைய ஓட்டல்களில் அறைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன.

நிகழ்ச்சி நிர்வாகிகள் அன்பாகப் பழகினார்கள். அருமையாக உபசரித்தார்கள். தென்னிந்திய பாணி சாப்பாடு வழங்கப் பட்டது.

முதலில் ஒரு ஆடிட்டோரியத்தில் கலை நிகழ்ச்சி நடக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பிறகு இதில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. கடைசி நேரத்தில் ஆடிட்டோரியம் மாற்றப்பட்டதாலும், மாற்றம் பற்றிய தகவல் சம்மந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் உரிய நேரத்தில் தெரிவிக்கப்படாததாலும் கலை நிகழ்ச்சியைக் காண வந்த ரசிகர்களின் எண்ணிக்கை சற்றுக் குறைவுதான். ஆனால் கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகாது என்பதற்கு இணங்க, வந்திருந்த கலாரசிகர்களின் ஆதரவுடன் நிகழ்ச்சி நல்லமுறையில் நடந்தது.

பெராரண்டோ நகரில் நடைபெற்ற கலைநிகழ்ச்சியில் பிரபல பின்னணிப் பாடகர் டி.எம்.சௌந்தரராஜன் அவர்களின் மகன் டி.எம்.செல்வகுமார் பாடல்களைப் பாடினார். அவர் பாடல்களைப் பாடியது டி.எம்.சௌந்தரராஜன் பாடுவதைப் போன்றே இருந்தது. கண்ண முடிக்கொண்டு கேட்டால்

பாடலைப் பாடுவது டி.எம்.சௌந்தரராஜனா அல்லது அவரது மகனா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

நானும் ராஜ்பாலன் என்பவரும் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கினோம். கன்டா பயணத்தின் கால அளவு குறுகியதாக இருந்த போதிலும், பயணம் உற்சாகமானதாக இருந்தது.

ஹல்ஸ்டனில் நண்பர் ராஜன் ரெஸ்டாரன்ட் நடத்தி வருகிறார். ராஜ்திலக் என்ற பெயரில் இவர் பல சினிமாப் படங்களில் நடித்துள்ளார். டெர்க்டர் எஸ்.ஏ.சந்திரசேகரிடம் கேமராமேனாக இருந்த கேசவன் ரெஸ்டாரன்டை நிர்வகித்து வருகிறார்.

ஹல்ஸ்டனில் ராஜனும் அவரது மனைவி விஜயாவும் ஆதர்ச தம்பதிகள்... காதல் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள். சென்னையில் ஒரு நடிகராக தயாரிப்பாளராக இருந்து, பின் அமெரிக்காவிற்கு வந்து முதல் 2 வருடங்கள் கஷ்டப்பட்டு, பின் கடின உழைப்பாலும், திறமையாலும் ஆண்டவன் அருளாலும், இப்போது முன்று தென்னிந்திய சைவ உணவு விடுதிகளை நிர்வகித்து வருகிறார். 'மெட்ராஸ் பெவிலியனில்' சாப்பாட்டை ருசிக்காதவர்கள் அதிருஷ்டம் இல்லாதவர்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இவர்தான் இப்போது 'சேது' பட இயக்குநர் பாலாவை இயக்குநராக்கி, 'நந்தா' என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பவர்... ராஜன், விஜயா எல்லோருக்கும் இனிய நண்பவர்கள்... அமெரிக்காவில் இருந்துகொண்டு, விருந்தினர், நண்பர்களை உபசரிப்பதில் இந்தியப் பாணியை பின்பற்றுபவர்...

ராஜன் குடும்பத்தினருடன்கூட ஜாக்கிஜான் நடித்த Who am I என்ற திரைப்படம் பார்த்தேன். ஹல்ஸ்டனில் உள்ள மீனாட்சி அம்மன் கோவில் பிரசித்தி பெற்றதாகும். மதுரை

மீனாட்சி அம்மன் கோவிலை அடிப்படையாக வைத்து ஹுஸ்டன் மீனாட்சி அம்மன் கோவில் உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஹுஸ்டனில் உள்ள மீனாட்சி அம்மன் கோவிலுக்கு திரு.ராஜன் குடும்பத்தாரோடு என்னை அழைத்துச் சென்றனர். அம்மனை தரிசித்தோம். மனமுருக வழிபட்டோம்.

ஹுஸ்டனில் கலைநிகழ்ச்சியை ராஜன் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்த கலை நிகழ்ச்சி அமோக வெற்றி பெற்றது.

டல்லாஸ் தமிழ்ச்சங்கத்தில் எங்கள் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது. ஹுஸ்டனில் இருந்து சாலைவழியாக 5 மணி நேரம் பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அமெரிக்காவில் எங்கள் நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்த ஆர்கனைசர் எங்களின் குடும்ப நண்பர் திரு.வைத்தியநாதன் 54 வயதிலும் பம்பரம்போல் சுறுசுறுப்பாகச் சுழன்று பணியாற்றினார். அவர் மிதமாகவே சாப்பிடுவார். ஒரு பெர்கர் அல்லது சாண்ட்விச் சாப்பாடு காபி அருந்தினால் போதுமானது. இருப்பினும் அவர் களைப்பு அடையவில்லை. உழைப்பே அவருக்கு உற்சாகத்தை தந்தது என்றால் மிகையல்ல.

டல்லாஸ் நகரில்தான் அமெரிக்க அதிபர் கென்னடி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார் என்ற நினைவு எங்கள் மனங்களில் எழுந்தது. வேனா கண்ணப்பன், டல்லாஸ் நகரில் மிக அருமையாக நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

நம் காரைக்குடியைச் சேர்ந்தவர் திரு.வேனா கண்ணப்பன். கம்ப்யூட்டர் துறையில் இருந்தாலும் தமிழ்ச்சங்க தலைவராக இருந்துகொண்டு, அங்கு நடைபெறும் தமிழ் விழாக்களை திரமேற்கொண்டு செய்பவர்... பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர்... அழகான, அன்பான இளம் மனைவி, குழந்தை

என்று நிம்மதியாக வாழ்பவர்... இவர் குடும்பத்தாரும் மணி முதலியார் குடும்பத்தினரும் காட்டிய அன்பும் பாசமும் எங்களால் மறக்க முடியாதவை.

தல்லஸ் நகரில் நடைபெற்ற இசை நிகழ்ச்சியின் போது, கலாட்டாக்களுக்கும் குறும்புகளுக்கும் நிகழ்ச்சியில் குறைவில்லை. பார்வையாளர்களின் கலாட்டாக்களை சாமர்த்தியமாக பேசி அன்பு ததும்ப கலந்துரையாடி கட்டுப்படுத்தினேன்.

கலைநிகழ்ச்சி முடிந்தபின் இரவில் அருமையான விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. உணவு அருந்தியபின், நிகழ்ச்சி அமைப்பாளரின் வீட்டில் நாங்கள் அனைவரும் கலந்துரையாடி னோம். இரவு இரண்டு மணி வரை அரட்டை அடித்தோம்.

அமெரிக்காவில் ஸ்டார்பக்ஸ் காபி மிகவும் பிரசித்த மானது, பல்வேறு இடங்களில் இது கிடைக்கிறது. இது தரமானது. மிகவும் கலையிக்கது. ஸ்டார்பக்ஸ் காபியின் ரூசியும் மணமும் எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போய்விட்டது.

நியூயார்க் நகரில்தான் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தலைமையகம் இயங்குகிறது. நியூயார்க் நகரில் உள்ள தமிழ்ச்சங்கத்தில் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தினோம். நிகழ்ச்சிக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

வோரல்டு டிரேடு ஆர்கனைசேஷன் கட்டிடத்தைப் பார்த்து பிரமித்தேன். சுதந்திரதேவி சிலையைக் கண்டு மெய் சிலிர்த்தேன்.

News India Times, Desitalk போன்ற பத்திரிகைகளில் போட்டோ மற்றும் பேட்டி வந்தது. கட்டுரைகளும் வெளி யாயின.

அமெரிக்காவில் உள்ள இந்திய தூதரகத்தில் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் பார்த்திபன் நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளையின் பேரன் ஆவார். எனது மூன்றாவது புத்தகமான ‘மனதில் விழுந்த மழைத்துளிகள்’ கவிதைத் தொகுப்பை நியூயார்க்கில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் பார்த்திபன் வெளியிட்டார்.

பத்திரிகையாளர் பிரகாஷ் சுவாமி நியூயார்க்கில் பணியாற்றி வருகிறார். அவரது அழைப்பின்பேரில் அவரைச் சென்று பார்த்தேன். பல்வேறு விஷயங்கள் குறித்து அவருடன் கலந்துரையாடினேன்.

நியூஸ் இண்டியா டைம்ஸ் ஓன்றில் அவர் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். நியூயார்க் நகரில் அலுவல்களைக் கவனிக்கவும், பல்வேறு இடங்களுக்குச் செல்லவும் பிரகாஷ் சுவாமி ஆலோசனைகள் வழங்கியதுடன், உறுதுணையாகவும் செயல்பட்டார். என் கவிதைப் புத்தகம் வெளியீட்டு விழாவிற்கு அவர் உறுதுணையாக இருந்தார் என்பது மறக்க முடியாத உண்மை. பிரகாஷ் சுவாமியும் அவரது மனைவியும் நல்லமுறையில் உபசரித்தனர்.

நியூயார்க்கில் பிள்ளையார்கோவில் உள்ளது. நியூயார்க்கில் இருக்கும்போது எனது பிறந்தநாள் வந்தது. பிறந்தநாளின் போது கோவிலுக்குப்போய் சாமி கும்பிடுவது எனது வழக்கம். விநாயகர் எனது இஷ்ட தெய்வம். அக்டோபர் மாதம் 19ந்தேதி. எனது பிறந்தநாளையொட்டி கோவிலுக்குச் சென்று சாமி கும்பிட்டேன். அன்றைய தினம் தீபாவளி என்பதால் கோவிலில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. பெளத்தீக் ரீதியாக உலகம் எவ்வளவுதான் முன்னேறினாலும்கூட ஆன்மீக நாட்டம் ஒருபோதும் குறையாது என்பதையே இது எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இருந்தது.

நியூயார்க் நகரில் ரெயில்களில் மேப் உதவியுடன் தாராளமாக பயணம் செய்யலாம். இதுபற்றி பிரகாஷ் சுவாமி தெளிவாகச் சொன்னதால் பிரயாணத்தை நல்ல முறையில் முடிக்க முடிந்தது.

நியூயார்க் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் இரத்தினம். இவர் கோவையைச் சேர்ந்த இளைஞர் ஆவார். இவரது மனைவி ஒரு மருத்துவர் ஆவார். திரு.இரத்தினம் எல்லோரிடமும் இன்முகம் பாராட்டும் ஒரு இனிய நண்பர்... உள்ளென்று வைத்துப் புற மொன்று பேசுபவரிடையே, திரு.இரத்தினம் மாறுபட்டவர்... தமிழ்ச்சங்க வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடு படுபவர்... இந்தியாவிலிருந்து வரும் கலைஞர்களை கெளரவித்து, அவர்களை இன்முறையில் உபசரித்து அனுப்பும் குணம் படைத்தவர். நியூயார்க்கில் எங்களை இரத்தினம் குடும்பத்தினர் நல்லமுறையில் கவனித்துக் கொண்டனர். உறவினர்களைப் போல் பழகினார்.

எங்கு சென்றாலும் திறமைக்கு வரவேற்பு கிட்டும். ஆற்றல் மதிக்கப்படும். இதை நான் அனுபவப்பூர்வமாக பலமுறை உணர்ந்துள்ளேன். இரத்தினம் நடத்தும் நிறுவனத்திற்கு 'ப்பளிசிட்டி மேட்டர்' எழுதிக் கொடுத்தேன். நான் வார்த்தை களைப் பயன்படுத்திய விதமும் வாசகங்களை உருவாக்கிய விதமும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

எனது எழுத்தாற்றல் இங்கும் பயன்படுகிறதே என்று மனதளவில் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

❖ ❖ ❖

குட்பை! அமெரிக்கா!

தீபாவளி சமயம் என்பதால் ஊரைப் பற்றிய எண்ணங்கள் நெஞ்சில் அலைமோதின. அமெரிக்காவில் சிலவாரங்கள்

தங்கியிருந்ததால் ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. என்குமுவினர் பலரும் இதே மன்னிலையில்தான் இருந்தனர்.

அமெரிக்கா திறமையானவர்களை அங்கீகரித்து அமோக் ஆதரவும் ஊக்கமும் அளிக்கும் நாடு. பல நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் அமெரிக்காவில் தங்கியுள்ளனர் என்றால் இந்த மனோபாவம்தான் அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ஆகும்.

வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு பஞ்சமில்லாத நாடு, கீதோஷ்னமும் ஒத்துக் கொண்டுவிட்டது, சுகாதார ஏற்பாடுகள் மிக அருமையாக உள்ளன. இவை போன்று பல சௌகரி யங்கள் இருந்தபோதிலும் அமெரிக்காவில் நிரந்தரமாகத் தங்குவதில்லை என்று நான் உறுதியாக முடிவெடுத்தேன்.

எனது கலைத்துறை ஈடுபாட்டிற்கும் தகவல் தொடர்புத் துறை செயல்பாட்டுக்கும் அமெரிக்கா மிகமிகப் பொருத்தமான இடம் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை. இருப்பினும் நான் அமெரிக்காவில் குடியேறுவதில்லை என்று திட்ட வட்டமாக முடிவெடுத்துவிட்டேன்.

அமெரிக்காவில் வசதிகள் கொட்டிக் கிடக்கலாம்; இந்தியாவில் வறுமையும் பற்றாக்குறையும் தாண்டவம் ஆடலாம்; அமெரிக்கா சொர்க்க பூமியாக இருக்கலாம்; இந்தியா பிரச்சனைகளின் பிடியில் சிக்கி அவதிப்படலாம்.

அமெரிக்கா எவ்வளவுதான் வசதிகளின் உச்சத்தில் இருந்தாலும், அது என் தாய்நாடு அல்ல. ஆயிரம் குறைகள் இருந்தாலும் இந்தியா என் தாய்நாடு. எனவே நான் எந்த நாட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் சென்று வருவேன். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அல்ல, தேவைப்பட்டால் பலமுறைகூட சென்று வருவேன். ஆனால் எந்த நாட்டிலும் நான் நிரந்தரமாக தங்க

மாட்டேன். இந்தியாதான் எனது நிரந்தர இருப்பிடம் என்று திட்டவட்டமாகத் தீர்மானித்தேன்.

அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளில் உள்ள முன்னேற்றங் களைக் கண்டு அவற்றையெல்லாம் எப்படி இந்தியாவில் நிறைவேற்ற வழிவகைகள் காண வேண்டும் என்பதே என் உள்மனத் துடிப்பாக உள்ளது.

வெளிநாடுகளின் துரித முன்னேற்றத்திற்கும் நமது மந்த நிலைக்கும் உள்ள தொடர்பை எண்ணிப் பார்க்கும் போது வேதனை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. இந்த வேதனை விரக்தியின் அடிப்படையிலானதோ அல்லது இயலாமையின் அடிப்படையிலானதோ அல்ல.

இந்தியா முன்னேற்றப் பாதையில் வீறுநடைபோட நாம் உரிய பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டும். தகுந்த பங்களிப்பு நல்க மற்றவர்களைத் தூண்ட வேண்டும் என்பதுதான் எனது சிந்தனையின் வித்தும் வீச்சுமாகும்.

அமெரிக்கா என்றும் மெட்டரியலான உலகில் இருந்தாலும் கலையையும், கலைஞர்களையும் அவர்கள் ஆராதிப்பது ஆறுதலான விஷயம்.

நம்முரில் எட்டுமணி நேரம் மட்டுமே வேலை பார்ப்பவர் கூட 'டைமே இல்லை...' என்னும் புராணத்தை பேப்பர் படிக்காததில் தொடங்கி, டி.வி.பார்க்காததற்கு காரணமாக சொல்லிக் கொண்டு திரிபவர் பலபேர்.

அவ்வளவு பிசியாக, ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் டாலராக கீக் கொண்டிருப்பவர்கள் எங்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளை பார்த்ததும், ரசித்ததும் எங்களை பரவசப்படுத்தியது.

Nothing is ours; But, time என்பார்கள். ஆனால், அமெரிக்காவில் அவர்களுடைய நேரம் அவர்களுக்கு

சொந்தமில்லை. (சனி, ஞாயிறு தவிர). டாலரைவிட விலை மதிப்பற்ற நேரத்தை எங்களுக்காக செலவிட்டு எங்களின் கலைப் பயணத்தை வெற்றிப் பயணமாக மாற்றியிருக்கின்றனர். இக்கரை இந்தியர்களின் மேல் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்திருக்கும் அக்கறை(ர) இந்தியர்கள்!

அமெரிக்காவில் உள்ள போக்குவரத்து ஏற்பாடுகள், சுகாதார வசதிகள் மிக அருமையாக உள்ளன. கார்கள் அதிகமாக இருந்தும், போக்குவரத்து அதிகமாக இருந்தும்,

அமெரிக்காவில் சாலை விபத்து மிக மிகக் குறைவு. போக்குவரத்து ஏற்பாடு செம்மையாக உள்ளதும் விதிமுறைகள் கண்டிப்பாக அமுலாக்கப்படுவதுமே இதற்கு அடிப்படை காரணம் ஆகும். இந்தியாவில் விதிமுறைகள் இருந்த போதிலும் அவை சரியாக அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை. அமுல்படுத்து வதில் பல குறுக்கீடுகள் உள்ளன. இதன் விளைவாக விபத்துக் களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதநிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

அமெரிக்காவில் சுகாதாரவசதிகள் சிறப்பாக உள்ளன. பொது இடங்களில் சுகாதாரத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வகையில் யாரும் நடந்து கொள்வதில்லை.

இந்தியாவில் பெருநகரங்களிலேயே போதுமான கழிப்பிட வசதிகள் இல்லை. கழிப்பிட வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அவை சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. நகரங்களின் நிலைமையே இப்படியென்றால், கிராமங்களின் நிலையைப்பற்றி சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

பாரதியார் பாடியபோது இந்திய மக்கள் தொகை 30 கோடி மட்டுமே. இப்போது இந்திய மக்கள் தொகை நூறுகோடியாகி விட்டது.

மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். சரியான திட்டமிடல் இதற்கு அவசியம் ஆகும். திட்டம் மட்டும் சரியாக இருந்தால் போதாது, திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்படும் தொகை சரியான முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும்.

சாலை போடுவத்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை சாலை போடச் செலவிட வேண்டும். பாலம் கட்ட ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை பாலம்கட்டச் செலவிட வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் இதற்கு நேர்மாறாக நடக்கிறது. பாலம் இடிந்து விழுந்தது என்ற செய்தி அடிக்கடி வெளிவருகிறதே என்றால், அதற்குப் பின்னணியில் இருப்பது என்ன? பாலம் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி முழுவதும் பாலம் கட்ட செலவிடப்படவில்லை என்பதுதான். பிரச்சினைகளும் குறைபாடுகளும் எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள அளவுக்கு வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

அரசியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். அதுவும் ஜனநாயக அமைப்பில் அரசியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை யாரும் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் எல்லாவற்றையும் அரசியலாக்கி குழப்புவதால் பொருளாதாரம் பின்தங்கி விடுகிறது.

இத்தகைய எண்ணங்கள் உள்ளத்தில் சுழன்று கொண் டிருந்தன. இதே மனோபாவத்துடன்தான் நான் அமெரிக்காவில் இருந்து இந்தியாவுக்குக் கிளம்பினேன். என்னையும் என் குழுவினரையும் நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் விமான நிலையத்தில் நெஞ்சம் நெகிழி வழியனுப்பி வைத்தனர்.

ஏர் இந்தியா விமானத்தில் எங்களுக்கு பயணச்சீட்டுகள் வாங்கப் பட்டிருந்தன. விமானத்தில் நாங்கள் அனைவரும் ஏறி அமர்ந்துவிட்டோம். ஆனால் விமானம் புறப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் காலதாமதமாகிறது என்று முன்னுமனுப்பு கள் எழுந்தன. ஒரு ஸ்குருவைக் காணவில்லை. அதைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற அறிவிப்பு வந்தது. நேரம் நகர்ந்து கொண்டே இருந்தது. புறப்படுமா, அல்லது வேறு விமானத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப் படுமா என்று எதுவுமே தெரியாமல் திக்கு தெரியாத காட்டில் இருப்பதைப்போல ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்தோம்.

இந்திய விமானம் என்றாலே ஏதாவது குளுபடி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதை ஏன் முன்கூட்டியே தவிர்க்காமல் கடைசி நேரத்தில் ஸ்குருவைக் காணவில்லை. ஸ்பேர் பார்ட் டைக் காணவில்லை என்றாலும் பயணிகளுக்கு அசெளகரியம் ஏற்படுத்துகின்றனர் என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டோம். சிலர் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கொண்டோம்.

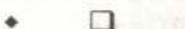
கால் மணிநேரம் கடந்தபிறகு ஸ்குரு மாட்டப்பட்டது. விமானம் புறப்படத் தயாராகிவிட்டது என்று கேப்டன் அறிவித்தார். விமானம் புறப்படும்போதே பிரச்சினையாக இருக்கிறதே, பயணம் எப்படி இருக்குமோ என்று பயம் தலைதூக்கியது என்னவோ உண்மைதான், ஆனால் பின்னர் எந்த பிரச்சினையும் இல்லாமல் விமானம் சரியாக இயங்கியது.

அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளின் தரத்திற்கு நிகராக இந்தியாவை உயர்த்த என்னாலான பங்களிப்பை நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதே விமானப்பயணத்தின் போது நான் எடுத்துக் கொண்ட உறுதிமொழி ஆகும்.

அதிகாலையில் மும்பைக்கு வந்தோம். சென்னைக்கு வர உடனே விமானம் கிடைக்கவில்லை. நண்பகல் உணவை

மும்பையிலேயே சாப்பிட்டோம். மாலையில் புறப்பட்டு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

எங்கெல்லாம் சுற்றிப் பறந்தாலும் கூட்டுக்குத் திரும்பி வரும்போதுதான் பறவையின் நிம்மதி முழுமை அடைகிறது. மனிதனின் மனோபாவமும் இதிலிருந்து மாறுபட்டதல்ல. சென்னைக்குத் திரும்பி குடும்பத்தினரையும் நண்பர்களையும் பார்த்தபின்தான் பூரண நிம்மதியும் நிறைவும் ஏற்பட்டது.

5. தமிழ்நாட்டின் பாரத

“தமிழ்நாட்டில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்; அயல் நாட்டில்தான் தமிழ் வாழ்கிறது!” - என்றார் ஒரு தமிழ்நினூர். இக்காலம் மட்டுமல்ல எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் உண்மை இது.

அமெரிக்காவிற்கு கலைக்குழுவோடு முதல் முறை பயணப்பட்ட என் அனுபவங்களை நினைத்தாலே இனிக்கும் முதல்பாரத்தில் பகிர்ந்து கொண்டேன். இரண்டாவது முறையும் எனக்கு அந்த ‘டாலரான’ வாய்ப்பு கிடைத்தது! இந்த முறை அமெரிக்காவில் இயங்கும் ‘தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை’ என்னும் அமைப்பின் மூலம் அமைந்தது.

“சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும். அந்தச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்றார் பாரதி. ஆனால், செல்வத்தை சேர்ப்பதற்காக அமெரிக்காவிற்கு சென்றவர்கள், ‘தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை’ மூலம் ஒன்றுகூடி, வருடா வருடம் ‘தமிழ்நாடு’ என்னும் ஓரே திக்கிலிருந்து தமிழ்ச்செல்வத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!

நாம் பெரிய சமவெளியில் தீவுகளாய் சிதறுண்டு கிடக்கிறோம். அவர்கள் தீவுகளில், ஒற்றுமைச் சமவெளிகளாய் இருக்கிறார்கள்!

அமெரிக்காவில் இருக்கும் இந்தியர்களின் நிலை என்ன தெரியுமா? புலி வாலை பிடித்தவள் நிலை. நாம் இங்கு வாழ்வதற்காக கடன் வாங்கினால், அவர்கள் கடனுக்காகவே வாழ வேண்டிய கட்டாயம்.

30 சதவிகிதம் வருமான வரி. நவீன் ஈட்டிக்காரர்களாய் பயமுறுத்தும் 'கிரடிட் கார்டுகள்'. அமெரிக்காவில் 'தொழில் நிரந்தரம்' என்பது உழைப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான். அதுவும் எந்த நேரம் சாப்பிட்டாலும் உறவுகளுக்குக்கூட அங்கே அப்பாயின்ட்மென்ட் கொடுத்தே ஆகவேண்டிய நிரப்பந்தம்.

இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கும், இன்னல்களுக்கும் இடையில் 'தமிழ்நாடு அறக்கட்டளை' வருடத்திற்கு ஒரு முறை, (ஜூலை 4 தான் அமெரிக்காவில் சுதந்திர நாள்) ஓரிரு நாள் தமிழ் அறிஞர்களை வரவைத்து, சிறப்பு நிகழ்ச்சி களையும், குழந்தைகளின் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்துகின்றனர். 1999ம் வருடம் நடந்த நிகழ்ச்சியில் நானும் கலந்து கொண்டது எனக்குக் கிடைத்த பெருமை.

'அமெரிக்காவில் பாரதி' என்னும் தலைப்பில் நான் தன்னிச்சையாக பேசவில்லை. மதிப்புமிகு. இளசை. சுந்தரம் அவர்கள் மேடையில் பாரதியாக தோன்ற...பாரதி, பாட்டில் சொன்ன சமுதாயத்திற்கும் நாம் தற்போது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள இடைவெளிகளைக் குறித்து, பாரதியே நேரில் வந்தால் கேட்டு விடுவது என்று எனக்குள் நீண்ட நாளாய் இருந்த எண்ணத்துக்கு அன்று செயல் வடிவம் கிடைத்தது.

கேள்விகளால் நான் வேள்வி செய்ய, பாரதியாய் வந்தவர் பதிலளிக்க, எங்களின் கலந்துரையாடல் உரை வித்தியாசமாகவும், வேடிக்கையாகவும், விவரமானதாகவும் வந்திருந்த பெரியவர்களால் கருதப்பட்டது.

தமிழ்நாடு அறக்கட்டளையை ஆரம்பித்து வைத்த, டாக்டர். பழனி. பெரியசாமி போன்றவர்களின் குடும்பத் தினரின் அன்பான அறிமுகம் எனக்கு கிடைத்தது.

சில மறக்க முடியாத நட்புக்கள் மலர்வதற்கு இந்த பயணமே எனக்கு காரணமாக அமைந்தது. டெக்ஸாஸ் நகரத்திலிருந்து மணி முதலியார் குடும்பத்தினர் வந்திருந்தனர். அவர்களோடுதான் நான் தங்கியிருந்தேன்.

விழா வெற்றிகரமானதற்கு தமிழ்நாடு அறக்கட்டளையைச் சேர்ந்த லேனா கண்ணப்பன், பால் பாண்டியன் மற்றும் குழுவினர் இவர்களையே சாரும்.

❖ ❖ ❖

குதாட்ட நகரம்!

விழா முடிந்த கையோடு, அட்லாண்டிக் சிடியை சுற்றிப் பார்க்க கிளம்பி விட்டன என் கால்கள்! அங்கு மக்களின் எண்ணிக்கையை விட ‘சேசினோக்கள்’ எனப்படும் குதாட்ட விடுதிகளின் எண்ணிக்கையே அதிகமிருக்கும்.

டாலர் கொடுத்து டோக்கன் வாங்கி மெசினுக்குள் போட்டு, ஸ்விட்சை தட்டினால் சிறிய பந்து பல எண்களை நின்று, கடந்து வருகிறது. பரிசுக்குரிய எண்ணில் நின்றுவிட்டால், மெசின் வாயிலிருந்து ‘கொட கொட’வென்று கொட்டுகின்றது ‘சென்ட்’ எனப்படும் நாணயங்கள். நாணயங்களைக் கொடுத்து நாம் டாலராக்கிக் கொள்ளலாம்.

லோக்கல் “வை..ராஜா...வை”யில் ஆரம்பித்து மில்லியனர்கள் விளையாடும் டிரம்ப், பிரிட்ஜ் என்று வைடெக் விளையாட்டுகள் வரை இருக்கிறது. அத்தனையும் சகுனித்

தனமான விளையாட்டுகள். 'விட்டதை பிடிக்கிறேன் பேர்வழி' என்று கடைசி டாலர் வரை விட்டுவிட்டு, அம்போவென்று வரும் அமெரிக்க தருமர்கள் இங்கு நிறைய பேர்!

அப்படிப்பட்ட கேம்ப்ஸிங் சிட்டியில் நாமும் வந்ததற்கு விளையாடுவோமே என்று ஒரு 20 டாலரை செலவழித்து ஒரு கேம் ஆடினேன். என்ன ஆச்சர்யம்! நாற்பது டாலர் கிடைத்தது. அதோடு மரியாதையாக அந்த இடத்திலிருந்து, கலிப்போர் னியா லாஸ்ஏஞ்சலிலிருக்கும் உறவினர்களைப் பார்க்க 'ஜிட்' விட்டேன்.

* * *

“மாதுரி தீட்சித்”துடன் சிலமணி நேரம்

லாஸ்ஏஞ்சலீஸ் ஏர்போர்ட்டில் என்னுடன் பயணித்த ஒரு வயதான வடநாட்டு தம்பதிகளுக்கு நான் உதவப்போக, ஏர் போர்ட்டிலிருந்து என்னை அழைத்துப்போக வரவேண்டியவர்கள் வருவதற்கு தாமதமானதால், அந்த வயதான தம்பதியர் என்னை அவர்கள் வீட்டிற்கு அழைத்தனர். நானும் அங்கிருந்து என் உறவினருக்கு போன் செய்து பிக்கப் செய்யச் சொல்லலாம் என்று முடிவு செய்து, அவர்களுடன் சென்றேன். வடநாட்டு தம்பதியினர் தம் மகனிடம் இந்தியில் பேசிக் கொண்டே வந்து, ஒரு பிளாட்டில் காரை நிறுத்தி, உள்ளே சென்றனர். நானும்தான்... அங்கே போனதும் எனக்கு ஒரு இன்ப அதிர்ச்சி. ஆம் அந்த வீட்டில் நம் வடநாட்டு அழகான நடிகை ஓடிவந்து, அந்தத் தாயை கட்டி முத்தமிட்டார். ஆம்... நான் உதவியது மாதுரியின் பெற்றேராருக்கு... மாதுரிக்கு அவர்கள் விளக்கியதும், அவர் என்னை கட்டிப்பிடித்து என்னை டிபன் மற்றும் சூப்பிடச் செய்து, என் உறவினருக்கும் போன் செய்து, தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகள் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார். பின் என்னை அழைத்துப்போக அரைமணியில் ஆள் வந்ததும் மாதுரியிடம் பிரியா விடை பெற்றேன்.”

அமெரிக்காவிலும் தொடரும் ஆச்சாரம்!

ஜீராலிக் பார்க் புகழ் ஸ்வென் ஸ்பீல்பெர்க் வீட்டுக்கு இரண்டு வீடு தள்ளி இருக்கிறது, குடும்ப நண்பார் திரு. வரதன், திருமதி. பாலா அவர்களின் மூன்று மில்லியன் பெருமான மூள்ள வீடு!

திரு. வரதன் அமெரிக்காவில் முன்னணி கணக்காளர்களில் ஒருவர். திருமதி. பாலா ஒரு புகழ் பெற்ற கார்டியாலஜிஸ்ட். படிப்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம், பதவி எல்லாம் இருந்தாலும், அவ்வளவு ஆச்சாரமாக இருக்கிறது அந்தக் குடும்பம். அவர்களில் குழந்தைகள் மாலினி, அஞ்சலி கூட ரொம்ப சமர்த்து. அவர்களில் குடும்பத்தை நினைத்து, நினைத்து நான் வியக்காத நேரமே இல்லை.

லாஸ்ஏஞ்சலீஸ் நகரில் மாலுப என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள அழகுமிகு சிவன், விஷ்ணு திருக் கோயிலின் தோற்றம் மிகவும் அற்புதமாக மலைமேல் அமைந்துள்ள இந்த கோயில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றதாகவும், கலி போர்னியா நகரில் உள்ள மக்களுக்கு மிகவும் பக்திப்

பரவசமுட்டும் இடமாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த கோயிலின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் காரணமாயிருப்பவர்கள் திரு. மணவாளனும், திரு.வரதனும் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

லாஸ்வேகாஸ்....

கலைத்துறையில் முழுக்க முழுசி முத்தெடுத்தவள் இல்லையென்றாலும், கணுக்கால் அளவாவது இறங்கியிருப்பவள் என்பதால், இந்த முறையும் யூனிவர்சல் ஸ்டூடியோவை மறுபடியும் பார்த்து விட்டு வந்தேன். ஹாலிவுட்டில் தங்கி பிலிம் டெக்னிகல் கோர்ஸ் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும் இருக்கிறது. பார்ப்போம் என்று வந்து விட்டேன்.

அதன்பிறகு லாஸ்ஏஞ்சலில் இருந்து 4 மணிநேர கார் பயணத்தில் வருவது லாஸ்வேகாஸ். அட்லாண்டிக் சிட்டி குதாட்ட நகரம் என்றால், லாஸ்வேகாஸ் குதாட்ட தலைமையகம்.

இங்கு குதாட்டம் மட்டுமில் லாமல் காபரே, செக்ஸ் எல்லா வற்றுக்கும் பேர்போன ஊர்.

இரவு விடுதிகளில் கண்ணாடிக் கூண்டுகளில் பெண்கள் கால், அரை, முக்கால், முழு நிர்வாண நடனங்களை ஆடுகின்றனர். என்ன தான் அமெரிக்க கலாச்சாரம் என்றாலும் இது ரொம்ப ஓவராகத்தான் தெரிகிறது. எனக்கு உள்ளே சென்று பார்க்கப் பிடிக்கவில்லை... உடனே திரும்பிவிட சொல்லி வந்து விட்டேன்...

* * *

கருப்புதான் எனக்கு பிடிச்ச ஃபிகரு!

லாஸ்ஏஞ்சலில் 'எங்கு காணினும் ஃபாஷன்டா'தான். இளைஞர்கள் முள்ளம்பன்றி மயிர் போல முடி வைத்துக்

கொள்வதும், புருவம், உதடு, தாடைகளில் வளையம் மாட்டிக் கொள்வதும்தான் இன்றைக்கு லெட்டஸ்ட் ஃபாஷன்! இளைஞிகள் மிக தாராளமாக உடையணிந்து (இங்கு மட்டும் என்னவாம?!) உலா வருகிறார்கள். சமீபகாலமாக கருப்பர்களை (Black) ஏசியன்ஸ் (Asian) என்று கூப்பிட வேண்டும் என்கிறார்கள்.

ஆனாலும், பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆனும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி கம்பெனியோடு போகிறவர்களில் அவ்வப்போது நம்முர் பெண்களின் முகங்களும் தென்படுகிறது. வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. என்ன செய்வது? அமெரிக்கா!

பெரும்பான்மையான வெள்ளைப் பெண்கள், 'கருப்பர்தான் எனக்கு பிடிச்ச ஃபிகரு' என்கிறார்கள்.

மாய்ந்து..மாய்ந்து 'காஸ்மெடிக்' பொருட்களை வாங்கி குவிக்கிறார்கள். ஐந்து நாட்கள் உழைக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்கள் செலவு செய்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் வாழ்க்கையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோக் குடித்தே உயிர் வாழ்கிறார்கள்.

மால்-ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ். அதில் வெஸ்ட் சைட் பெவிலியன்-அங்கு 4 தியேட்டர்கள் இருக்கும். யூ கேன் கவுண்ட் ஆன் மீ (you can count on me) எரின் ப்ரூக்கோவிச் (Evin bruckonich) அன்பிரேக்கபிள்(unbreakable) படங்களை பார்த்தேன். லாஸ்ஏஞ்சல்ஸில் படங்கள் உருவாகும் 'மொகா' ஹாலிவுட்டிற்கு அருகிலேயே தியேட்டரில் படம் பார்ப்பது ஒரு இனிய அனுபவம்.

அதே போல்தான், கடற்கரை அதற்கு அருகிலேயே ஷாப்பிங் காம்ப்ளெக்ஸ், தியேட்டர் என்று திருவேணி

சங்கமாக காட்சி தரும் 'சாந்த மோனிகா பியர்'. நான் சென்ற சமயம் கிருஸ்துமஸ் பண்டிகை என்பதால் உற்சாகத்திற்கு அளவே இல்லை.

❖ ❖ ❖

4. பிரியா விடை!

விமானம் புறப்படுவதற்கான நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. 'அமெரிக்கா ஏன் இவ்வளவு வளமோடு இருக்கிறது? இந்தியா ஏன் இப்படி இருக்கிறது?' என்ற கேள்வி எனக்குள் டேக்-ஆப்பப் ஆனது.

பதில் என் மனதிற்குள் ஒலித்தது. இந்தியாவில் மனிதர் களின் மனம் மாற மாட்டேன் என்கிறது. இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்ச வாழ்வை தொலைத்து விடுகிறார்கள், இந்தியர்கள். சின்ன சின்ன விஷயங்களுக்கு உணர்ச்சிவசப்படுவது, போவியான விஷயங்களுக்கு மரியாதை கொடுப்பது, இவையெல்லாம் இந்தியாவில் அதிகம்.

அமெரிக்காவில் உண்மைக்கு மதிப்பு அதிகம். இங்கு நம் வீட்டு குப்பையை அடுத்த வீட்டில் போடுபவர்கள்தான் இங்கு அதிகம்.

ஆண் - பெண் உறவு கொச்சைப்படுத்தப்படுவது நிற்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த சமுதாயம் உருப்படும்.

"நாங்கள் மறைவாகச் செய்வதை நீங்கள் வெளிப்படையாக செய்கிறீர்கள். நாங்கள் வெளிப்படையாக செய்வதை நீங்கள் மறைவாக செய்கிறீர்கள்!" - என்று அமெரிக்கர்களிடம் இந்தியர்களைக் குறித்து ஒரு பழமொழி உண்டு. அவர்கள் வெளிப்படையாக செய்வது செக்ஸ். நாம் வெளிப்படையாக செய்வது சுற்றுப்புறங்களில் இயற்கை உபாதைகளை கழித்து

கெடுப்பது. நம்மிடையே நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் சுயநலப் போக்கு இவையெல்லாம் இந்தியாவின் சாபக்கேடுகள்.

எவ்வளவுதான் விழுது தள்ளிய ஆலமரமாக இருந்தாலும் வேர்கள் பிடிப்பில்லை என்றால் மரம் பட்டுப்போய் விடும். அமெரிக்காவில் இருக்கும் இந்தியர்களின் வேர்கள் இந்தியாவில் இருக்கிறது என்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும்.

மூன்றாவது முறையாக 2000ல் செப்டம்பர் மாதம் 27ந் தேதி அமெரிக்கா பயணப்பட்டேன். இந்தப் புத்தகம் எழுத இன்னும் சில செய்திகளைச் சேகரிக்கவும், அமெரிக்க வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஒரு டெவி பிலிம் தயாரிப்பதற்கு விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும், 'மீரா' என்னும் 27 வாரத் தொடரை தயாரித்து இயக்கி அது விழுப்பி. யில் வெளியிடப்பட்டு முடிந்ததும், மனதிற்கு ஒரு மாறுதல் தேவைப்பட்டதால் இந்தப் பயணம் நிகழ்ந்தது. மூன்று மாதம் தொடர்ந்து டெக்ஸாஸ், லாஸ் ஏஞ்சலஸில் தங்கி எத்தனையோ அனுபவங்கள், அத்தனையும் எழுதினால், இந்தப் புத்தகம் உங்களுக்கு அலுப்பு ஏற்படலாம்... எனவே, என் மனதில் பட்ட கருத்துக்களை, வெளிநாட்டுப் பயண அனுபவங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன்.

தனி மனுஷியாக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் போராடி, வெற்றி பெறுவது எனக்கு சாத்தியம் என்றால் அது உங்களுக்கும் சாத்தியம் தான்... உங்கள் பயணங்களுக்கு அட்வான்ஸ் வாழ்த்துக்கள்!

குறிப்பு: இந்நாலை நிறைவு செய்யும்முன், அமெரிக்ககா நகரத்தில் தீவிரவாதிகளால் ஏற்பட்ட பயங்கரச் செய்தி காதில் விழுகிறது. தாங்கமுடியாத அதிர்ச்சியை எனக்குள் ஏற்படுத்தியது. 'சொர்க்க பூமி'யாக இன்றைக்கு இருக்கிற

இளைஞர்களின் கனவு பூமியாக இருந்த அமெரிக்காவை உலுக்கிய இந்தச் சம்பவம் என்னை புரட்டிப் போட்டது நிஜம். உறவினர்களும் நண்பர்களும் அங்கு இருப்பதால் மட்டுமல்ல இந்தக் கவலை... மூன்று முறை அந்த மண்ணில் தங்கியிருந்த பாசமும், அந்த அப்பாவி மக்களுக்கு நேர்ந்த இந்த துயரம் என் மனதில் ஏதோ இனம் புரியாத வேதனையையும், நடுக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது நிஜம்... இறைவா... உலகம் ஒரு மாயை என்பதை ஒவ்வொரு சோதனையிலும் உணர வைக்கிறாய்... ஆனால், எங்களை நீ சோதித்தது போதும். எங்கள் தவறுகளை மன்னித்து, நீ படைத்த இந்த உலகம் அமைதி பெற நீயே வழி செய் என்றே அரற்றத் தோன்றுகிறது.

♦ □ ♦

